

Rådet for
Den Europæiske Union

Bruxelles, den 4. november 2022
(OR. en)

14348/22
ADD 1

FRONT 409
COMIX 513

FØLGESKRIVELSE

---

fra:	Martine DEPREZ, direktør, på vegne af generalsekretæren for Europa-Kommissionen
modtaget:	31. oktober 2022
til:	Thérèse BLANCHET, generalsekretær for Rådet for Den Europæiske Union

---

Komm. dok. nr.:	C(2022) 7591 final
Vedr.:	BILAG til Kommissionens henstilling om en fælles "Praktisk vejledning for grænsevagter (Schengenvejledning)" til brug for medlemsstaternes kompetente myndigheder ved udøvelse af grænsekontrol af personer og om erstatning af henstilling (C(2019) 7131 final)

Hermed følger til delegationerne dokument C(2022) 7591 final.

Bilag: C(2022) 7591 final

Bruxelles, den 28.10.2022
C(2022) 7591 final

ANNEX

BILAG

til

Kommissionens henstilling

om en fælles "Praktisk vejledning for grænsevagter (Schengenvejledning)" til brug for medlemsstaternes kompetente myndigheder ved udøvelse af grænsekontrol af personer og om erstatning af henstilling (C(2019) 7131 final)

BILAG

Praktisk vejledning for grænsevagter

AFDELING I: Procedurer for ind- og udrejsekontrol	35
1. Ind- og udrejsekontrol ved grænseovergangsstederne	35
1.1. Hovedformålet med ind- og udrejsekontrollen ved grænseovergangsstederne er at kontrollere, at alle personer, der passerer grænsen, opfylder betingelserne for indrejse på Schengenstaternes område. I tilfælde af tredjelandstatsborgere kontrolleres indrejsebetingelserne (se punkt 3 i denne afdeling). For så vidt angår EU-borgere og deres familiemedlemmer har kontrollen navnlig til formål at kontrollere de pågældendes ret til fri bevægelighed i henhold til EU-retten (Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/38/EF). Der gælder også særlige regler for visse personkategorier (se punkt 3.2 i denne afdeling).	35
1.2. Alle personer, både EU-, EØS-, CH-borgere og tredjelandstatsborgere, skal systematisk kontrolleres i de relevante databaser ved passage af de ydre grænser. Der er tale om følgende databaser:	35
• SIS	35
• SLTD	35
• nationale databaser med oplysninger om stjålne, ulovligt handlede, forsvundne og ugyldiggjorte rejsedokumenter.	35
1.3. Enhver person, der ønsker at passere grænserne, skal sikres de grundlæggende rettigheder, der er fastsat i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder og den europæiske menneskerettighedskonvention. Grænsekontrollen skal fuldt ud overholde forbuddet mod umenneskelig og nedværdigende behandling og forbuddet mod forskelsbehandling i henhold til henholdsvis artikel 4 og 21 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder og artikel 3 og 14 i den europæiske menneskerettighedskonvention.	36
1.4. På anmodning af den person, der er genstand for kontrol, skal den grænsevagt, der foretager kontrollen, vise den pågældende sit tjenestekort, oplyse sit tjenesteidentifikationsnummer og, hvis forholdene tillader det, sit navn. Navnet kan nægtes oplyst, hvis der er grund til at antage, at grænsevagten herved kan bringes i en meget ugunstig situation (f.eks. hvis vedkommendes liv eller fysiske integritet trues). I dette sidstnævnte tilfælde skal kun nummeret på tjenestekortet og navn og adresse på vedkommendes myndighed udleveres.	37
1.5. Den overordnede grænsevagt på det pågældende overgangssted skal indsætte kvalificeret personale i tilstrækkeligt antal til at foretage en effektiv grænsekontrol. Grænsevagterne skal altid forsøge at finde en balance mellem på den ene side behovet for at sikre en smidig grænsepassage for personer, som opfylder indrejsebetingelserne, og som udgør hovedparten af de rejsende (f.eks. turister, forretningsfolk og studerende), og på den anden side behovet for altid at udvise årvågenhed med henblik på at afsløre personer, som udgør en risiko for den offentlige orden og den interne sikkerhed, samt potentielle ulovlige indrejsende. Behovet for årvågenhed vedrører navnlig den situation, hvor undtagelsen fra princippet om systematisk kontrol i relevante databaser finder anvendelse. Ved	

grænseovergangssteder, der ikke er omfattet af undtagelser, skal grænsevagterne foretage systematisk kontrol i relevante databaser af alle personer, der passerer de ydre grænser ved ind- og udrejse. 37

- 1.6. Brug af det automatiske grænsekontrollsystem: Schengenrænsekodeksens bestemmelser i medfør af forordning (EU) 2017/2225 om ændring af kodeksen for så vidt angår brugen af ind- og udrejssystemet (EES), som begynder at finde anvendelse fra den dato, hvor EES blive operationelt, indeholder detaljerede regler om brugen af selvbetjeningssystemer og elektronisk paskontrol (e-gates). Indtil disse nye regler træder i kraft, er det muligt og anbefales det at anvende selvbetjeningssystemer og elektronisk paskontrol (ved ind- og udrejse og i forbindelse med kontrol af personer, der er omfattet af retten til fri bevægelighed, samt når det er relevant, af tredjelandsstatsborgere), forudsat at det *kombineres* med en manuel kontrol, der udføres af en grænsevagt og om nødvendigt stempeling. Automatiske grænsekontrollsystemer skal udformes således, at de kan anvendes af alle personer, med undtagelse af børn under 12 år, og de skal også udformes på en måde, som fuldt ud respekterer den menneskelige værdighed, navnlig i tilfælde af sårbare personer. Når medlemsstaterne beslutter at anvende automatiske grænsekontrollsystemer, skal de sikre, at der er et tilstrækkeligt antal medarbejdere til at bistå personer med anvendelsen af sådanne systemer, og de skal opretholde et tilstrækkeligt antal køer uden automatiske grænsekontrollsystemer til børn, personer, der ledsager børn, sårbare personer og personer, der foretrækker at benytte køer uden automatiske grænsekontrollsystemer. 39
2. Kontrol af personer, som har ret til fri bevægelighed i henhold til EU-retten.....40
- 2.1. Personer, der har ret til fri bevægelighed i henhold til EU-retten, skal systematisk kontrolleres i de relevante databaser ved ind- og udrejse, nemlig:.....40
- SIS.....40
  - SLTD 40
  - nationale databaser med oplysninger om stjålne, ulovligt handlede, forsvundne og ugyldiggjorte rejsedokumenter. 40
- Det skal bemærkes, at tredjelandsstatsborgere, der er familiemedlemmer til EU-, EØS- og CH-borgere, har ret til at ledsage eller slutte sig til EU-, EØS- eller CH-borgere i på hinanden følgende perioder på op til tre måneder pr. Schengenstat uden betingelser eller formaliteter (med undtagelse af visumkravet for tredjelandsstatsborgere fra et land, hvis borgere har visumpligt, hvis personen ikke er i besiddelse af et gyldigt opholdskort eller en opholdstilladelse som nærmere forklaret i punkt 2.8 i denne afdeling).....41
- 2.2. Et hit i SIS eller i andre relevante databaser er ikke i sig selv tilstrækkelig grund til at nægte indrejse for personer, der har ret til fri bevægelighed i henhold til EU-retten (se punkt 8.3 i denne afdeling om reglerne for nægtelse af indrejse for personer, der har ret til fri bevægelighed i henhold til EU-retten). 42
- 2.3. Målrettet kontrol i relevante databaser er kun mulig, hvis systematisk kontrol ville have en uforholdsmæssig stor indvirkning på trafikstrømmen ved visse grænseovergangssteder til lands og til søs, og efter at der er foretaget en vurdering af risiciene, hvad angår den offentlige orden, den interne sikkerhed, folkesundheden eller de internationale forbindelser i en af Schengenstaterne. (Yderligere oplysninger om proceduren for underretning og risikovurderingen findes i tillæg A og B) 42

- 2.4. Når der er indført en sådan målrettet kontrol, skal personer, der har ret til fri bevægelighed i henhold til EU-retten, og for hvem der ikke foretages målrettet kontrol i relevante databaser, være genstand for "anden kontrol af personer, som har ret til fri bevægelighed i henhold til EU-retten" med henblik på at fastslå personens identitet på grundlag af fremlæggelsen af et rejsedokument. En sådan "anden kontrol" skal omfatte en hurtig og enkel kontrol af rejsedokumentets gyldighed med henblik på passage af grænsen og af, om der er tegn på falsk eller forfalskning, når det relevant, ved brug af teknisk udstyr. I tilfælde af tvivl om rejsedokumentet, eller hvis der er tegn på, at en sådan person kan udgøre en trussel mod Schengenstaternes offentlige orden, interne sikkerhed, folkesund eller internationale forbindelser, skal grænsevagten søge i de relevante databaser, jf. Schengenrænsekodeksens artikel 8, stk. 2, litra a) og b). 44
- 2.5. Kontrollen i de relevante databaser kan foretages på forhånd på grundlag af de passageroplysninger, der er modtaget i overensstemmelse med direktiv 2004/82/EF eller i overensstemmelse med anden EU-ret eller national ret. Hvis denne kontrol foretages på forhånd på grundlag af sådanne passageroplysninger, skal der foretages kontrol ved overgangsstedet af de på forhånd modtagne oplysninger ved at sammenholde dem med oplysningerne i rejsedokumentet. Der skal endvidere foretages kontrol af den pågældende persons identitet og nationalitet samt rejsedokumentets ægthed og gyldighed til grænsepassage.....44
- 2.6. For at sikre en effektiv ind- og udrejsekontrol, hvis der er tvivl om rejsedokumentets ægthed eller indehaverens identitet, skal mindst en af de biometriske identifikatorer (ansigtsbillede og/eller fingeraftryk) i rejsedokumenter, der er udstedt i henhold til forordning (EF) nr. 2252/2004, kontrolleres. Når det er muligt, skal denne kontrol også foretages af rejsedokumenter, der ikke er omfattet af nævnte forordning (EU-pas og rejsedokumenter udstedt af EU-medlemsstater, der har valgt ikke at anvende forordningen: Irland og pas og rejsedokumenter udstedt af tredjelande). For så vidt angår kontrol af ægtheden af oplysningerne i et biometrisk pas (se punkt 16 i denne afdeling). 44
- 2.7. For at undgå, at personer, der har ret til fri bevægelighed i henhold til EU-retten, bliver genstand for denne systematiske kontrol to gange ved grænseovergangsstederne til Rumænien, Bulgarien og Kroatien, kan grænsemyndighederne på grundlag af en risikovurdering beslutte, at kontrollen i relevante databaser foretages ved udrejse udelukkende på ikke-systematisk vis. På nuværende tidspunkt kan denne ordning finde anvendelse på følgende landgrænser: 45
- Bulgarien-Grækenland 45
  - Rumænien-Ungarn 45
  - Bulgarien-Rumænien 45
  - Kroatien-Slovenien 45
  - Kroatien-Ungarn 45
- 2.8. Personer, der har ret til fri bevægelighed i henhold til EU-retten, har som hovedregel lov til at passere en medlemsstats grænse på grundlag af følgende dokumenter: 45
- 2.9. Hvis en person, der er omfattet af retten til fri bevægelighed i henhold til EU-retten, imidlertid ikke er i besiddelse af de krævede rejsedokumenter eller de eventuelt krævede visa, skal den berørte Schengenstat give denne person enhver rimelig mulighed for inden for en rimelig frist at opnå eller fremskaffe de nødvendige dokumenter, eller få bekræftet

	eller på anden måde godtgjort, at vedkommende er omfattet af retten til fri bevægelighed i henhold til EU-retten, inden der træffes afgørelse om tilbagesendelse.	48
3.	Kontrol af tredjelandsstatsborgere ved indrejse.....	49
3.1.	De indrejsebetingelser, der skal opfyldes af tredjelandsstatsborgere ved indrejse på en Schengenstats område, er følgende:.....	49
3.2.	Tredjelandsstatsborgere skal underkastes en indgående kontrol. Der gælder imidlertid særlige regler for følgende personkategorier:	52
3.3.	Grænsevagter skal systematisk kontrollere tredjelandsstatsborgere i følgende databaser: 53	
	• SIS.....	53
	• SLTD	53
	• nationale databaser med oplysninger om stjålne, ulovligt handlede, forsvundne og ugyldiggjorte rejsedokumenter.	53
3.4.	Kontrollen i de relevante databaser kan foretages på forhånd på grundlag af de passageroplysninger, der er modtaget i overensstemmelse med Rådets direktiv 2004/82/EF eller i overensstemmelse med anden EU-ret eller national ret. Hvis denne kontrol foretages på forhånd på grundlag af sådanne passageroplysninger, skal der foretages kontrol ved overgangsstedet af de på forhånd modtagne oplysninger ved at sammenholde dem med oplysningerne i rejsedokumentet. Der skal endvidere foretages kontrol af den pågældende persons identitet og nationalitet samt rejsedokumentets ægthed og gyldighed til grænsepassage.....	53
3.5.	For pas og rejsedokumenter, der indeholder et lagringsmedium, skal chipdataenes ægthed kontrolleres, forudsat at der findes gyldige certifikater. Ægtheden og integriteten af de oplysninger, der er lagret i mikrochippen, skal kontrolleres ved kontrol af biometriske pas. For at kontrollere, at oplysningerne på chippen er indlæst af en autoriseret myndighed, og at der ikke er manipuleret med dem, skal chippens indhold autentificeres ved hjælp af passiv autentificering. DS-certifikatet på dokumentet skal kontrolleres i forhold til det udstedende lands troværdige CSCA-certifikat (Country Signing Certification Authority). Derudover skal det kontrolleres, at chippen er ægte, og at den ikke er blevet klonet.54	
3.6.	Tredjelandsstatsborgere skal underkastes en indgående kontrol.	54
	Den indgående indrejsekontrol omfatter en kontrol af, at alle indrejsebetingelser er opfyldt, dvs.: 54	
	• Systematisk kontrol i relevante databaser (se punkt 1.5 i denne afdeling, fjerde led i tabellen), og af, om den pågældende tredjelandsstatsborgers transportmiddel og de genstande, som vedkommende medbringer, udgør en trussel mod Schengenstaternes offentlige orden, interne sikkerhed, folkesundhed eller internationale forbindelser. Denne kontrol skal omfatte direkte søgning i de indberettede oplysninger om personer og genstande i Schengeninformationssystemet (SIS) og i de nationale databaser samt de foranstaltninger, der eventuelt skal træffes som resultat af en indberetning.	56
	• Kontrol af ind- og udrejsestemplerne i den pågældende tredjelandsstatsborgers rejsedokument for ved at sammenholde ind- og udrejsedatoerne at kontrollere, at vedkommende ikke allerede har overskredet den maksimale varighed af det tilladte ophold inden for området uden kontrol ved de indre grænser eller på Bulgariens, Kroatiens,	

Cyperns eller Rumæniens område særskilt, dvs. 90 dage i en given periode på 180 dage forud for hver af opholdets dage.....	56
• Kontrol af, hvor den pågældende tredjelandstatsborger er udrejst fra, og hvor vedkommende rejser hen, samt af det påtænkte opholds formål og om nødvendigt af dokumentationen herfor.....	56
• Kontrol af, om den pågældende tredjelandstatsborger har tilstrækkelige subsistensmidler til det påtænkte opholds varighed og formål, til hjemrejsen til oprindelseslandet eller til transit til et tredjeland, eller om vedkommende er i stand til at skaffe disse midler på lovlig vis. Ved vurderingen af subsistensmidlerne skal der tages hensyn til de vejledende beløb, som hver Schengenstat har fastsat.	56
• Kontrol af, om den pågældende har tilstrækkelige subsistensmidler, kan baseres på f.eks. kontanter, rejsechecks og kreditkort i tredjelandstatsborgerens besiddelse. Erklæringer vedrørende sponsorering, hvis national lovgivning indeholder bestemmelser herom, og garantierklæringer/indbydelser fra værter, som defineret i national lovgivning, hvis tredjelandstatsborgeren bor hos en sådan, kan også udgøre bevis for tilstrækkelige subsistensmidler.....	56
• Gyldigheden af et kreditkort kan kontrolleres ved at kontakte det udstedende selskab eller ved at gøre brug af andre muligheder, der findes ved grænseovergangsstedet (f.eks. vekselkontorer).	57
• Indbydelser fra værter kan kontrolleres ved at kontakte værten direkte eller ved gennem de nationale kontaktpunkter i værtens bopælsmedlemsstat at kontrollere, om værten er i god tro.....	57
3.6.1. Den indgående udrejsekontrol omfatter:.....	64
• kontrol af, at den pågældende tredjelandstatsborger er i besiddelse af et gyldigt dokument til grænsepassage	64
• kontrol af, om dokumentet viser tegn på falsk eller forfalskning.....	64
• kontrol ved hjælp af lovpligtig systematisk kontrol i relevante databaser af, at den pågældende tredjelandstatsborger ikke betragtes som en trussel mod Schengenstaternes offentlige orden, interne sikkerhed eller internationale forbindelser.....	64
• For pas og rejsedokumenter, der indeholder et lagringsmedium, skal chipdataenes ægthed kontrolleres, forudsat at der findes gyldige certifikater. Ægtheden og integriteten af de oplysninger, der er lagret i mikrochippen, skal kontrolleres ved kontrol af biometriske pas. For at kontrollere, at oplysningerne på chippen er indført af en autoriseret myndighed, og at der ikke er manipuleret med dem, skal chippens indhold autentificeres ved hjælp af passiv autentificering. DS-certifikatet på dokumentet skal kontrolleres i forhold til det udstedende lands troværdige CSCA-certifikat. Hvis autentificering af chips understøttes, skal denne metode bruges til at kontrollere, at chippen er ægte.	64
3.6.2. Udrejsekontrollen kan endvidere omfatte:.....	64
• kontrol af, at den pågældende er i besiddelse af et gyldigt visum, hvis dette kræves, undtagen hvis vedkommende har en gyldig opholdstilladelse udstedt af en Schengenstat eller et gyldigt visum til længerevarende ophold eller andre dokumenter, som giver ret til ophold eller ny indrejse på Schengenstatens område.	64

- kontrol af, at den pågældende ikke har overskredet den maksimale varighed af det tilladte ophold. 64
  - 3.7. Tredjelandssstatsborgere, der har en gyldig opholdstilladelse, bør som hovedregel ikke anmodes om at bevise, hvad formålet med det påtænkte ophold er, eller at de er i besiddelse af subsistensmidler. Den øvrige kontrol – og navnlig undersøgelsen af rejsedokumenter og opholdstilladelser, søgningerne i SIS og i nationale databaser – skal imidlertid foretages som forklaret i punkt 1.2, og punkt 3.6.2 i denne afdeling. For så vidt angår personer, der er omfattet af udtrædelsesaftalen, indeholder bilag 42 til denne vejledning detaljeret vejledning i, hvordan de kan dokumentere deres status.....65
  - 3.8. For ikke at sinke kontrolprocedurene på det sted, hvor den indledende ind- og udrejsekontrol finder sted, og hvis der er behov for at foretage supplerende kontrol, kan disse procedurer foretages et andet sted (efterfølgende kontrol), der er adskilt fra det sted, hvor den indledende kontrol finder sted. 65
- Hvis den pågældende tredjelandssstatsborger anmoder om det, og hvis der findes passende faciliteter til det, skal en sådan indgående kontrol foretages på et dertil indrettet, ikkeoffentligt sted. I tilfælde af efterfølgende kontrol skal den pågældende tredjelandssstatsborger oplyses skriftligt om formålet med og proceduren for en sådan kontrol. Disse oplysninger kan være i form af en plakat eller en folder, der udleveres til den pågældende person. Folderen eller plakaten skal foreligge på alle de officielle EU-sprog og på det eller de sprog, der tales i det eller de lande, der grænser op til de pågældende Schengenstater. 65
- 4. Søgninger i Schengeninformationssystemet og i databasen over stjålne og bortkomne rejsedokumenter (SLTD) 66
    - 4.1. Alle personer og deres rejsedokumenter skal krydstjekkes i SIS ved ind- og udrejsekontrol. Via de nationale grænsekontrolapplikationer foretages der sædvanligvis integreret kontrol af personer og deres rejsedokumenter i de relevante databaser. SIS indeholder indberetninger om personer og genstande, der er omfattet af en af følgende indberetningskategorier: 66
    - 4.2. Biometriske søgninger 70
    - 4.3. Tilføjelser om genstande.....70
    - 4.4. Foranstaltninger, der skal træffes i tilfælde af hit i SIS 71
      - 4.4.1. Eftersøgte personer, der begæres anholdt, skal overgives til de myndigheder, der har kompetence til at træffe afgørelse om midlertidig frihedsberøvelse med henblik på udlevering eller overgivelse til den anmodende EU-medlemsstat eller Schengenstat.71
      - 4.4.2. Hvilken foranstaltning der bør træffes med hensyn til de tredjelandssstatsborgere, for hvem der foretages en indberetning med henblik på tilbagesendelse, vil afhænge af, hvor der var et hit. 71
      - 4.4.3. Tredjelandssstatsborgere, som nægtes indrejse, skal hurtigst muligt sendes tilbage til det sted, de kom fra, eller til deres oprindelsesland, hvis forholdene tillader det. Sådanne personer skal forblive under grænsevagters tilsyn indtil deres afrejse fra Schengenstatens område. I tilfælde af hit på en indberetning om nægtelse af indrejse og ophold i forbindelse med en tredjelandssstatsborger, der er i besiddelse af en opholdstilladelse, skal der lægges særlig vægt på at kontrollere opholdstilladelsens ægthed og gyldighed. Det nationale SIRENE-kontor bør straks kontaktes med henblik på indledning af den

	konsultationsprocedure, der er fastsat i artikel 30 i forordning (EU) 2018/1861 og artikel 36 i SIRENE-håndbogen.	73
4.4.4.	En voksen person skal anmodes om forudgående samtykke, inden den part, der har meldt vedkommende savnet, underrettes.	73
4.4.5.	Der skal udvises særlig opmærksomhed over for mindreårige (uanset om de er ledsagede eller uledsagede) og savnede voksne, som er sårbare og skal tages under beskyttelse. I tilfælde af et hit på en sårbar mindreårig, et barn, der er i fare for at blive bortført, et barn, som skal forhindres i at rejse, eller en sårbar voksen, som skal forhindres i at rejse, skal personen, hvis den nationale lovgivning tillader det, standses og bringes for den kompetente myndighed, som kan give tilladelse til, at den pågældende person bringes til et sikkert sted for at forhindre personen i at fortsætte sin rejse. Den kompetente nationale myndighed skal straks kontaktes for at afgøre, om personen bør sættes under beskyttelse. Det nationale SIRENE-kontor bør også kontaktes med henblik på yderligere oplysninger om sagen.	73
4.4.6.	De oplysninger, der er medtaget med henblik på diskret kontrol, undersøgelseskontrol eller målrettet kontrol, skal gøre det muligt at indhente oplysninger om f.eks.:	74
4.4.7.	Genstande, der skal beslaglægges eller anvendes som bevismidler i straffesager, omfatter:	75
4.5.	Alle personers rejsedokumenter skal krydstjekkes i INTERPOL's SLTD-database ved ind- og udrejsekontrol. SLTD indeholder oplysninger om stjålne og bortkomne pas, der er indgivet til databasen af det land, der har udstedt dokumentet. I tilfælde af et hit i SLTD bør grænsevagten træffe de foranstaltninger, der kræves/anbefales i henhold til national ret.	77
5.	Særlige regler for ind- og udrejsekontrol af bestemte personkategorier.....	77
5.1.	Statsoverhoveder.....	77
5.2.	Flypiloter.....	78
5.2.1.	Flypiloter og andre besætningsmedlemmer kan passere grænsen i embeds medfør på basis af deres pilotcertifikat eller flybesætningsbevis som omhandlet i bilag 9 til konventionen af 7. december 1944 om international civil luftfart (ICAO), når de:.....	78
5.2.2.	I forbindelse med kontrollen i lufthavne kontrolleres flybesætningen så vidt muligt først, dvs. kontrollen finder sted enten før passagerkontrollen eller på steder, der er specielt beregnet hertil. Besætningsmedlemmer, som grænsekontrolpersonalet kender som led i sit arbejde, kan eventuelt blot underkastes stikprøvekontrol.....	78
5.3.	Søfarende	78
5.3.1.	Schengenstaterne kan give søfolk, der er i besiddelse af et identitetsdokument for søfarende, der er udstedt i overensstemmelse med Den Internationale Arbejdsorganisations (ILO) konvention nr. 108 (1958) eller nr. 185 (2003) om søfolks nationale identitetspapirer, konventionen om lettelse af international samfærdsel ad søvejen (FAL-konventionen) og relevant national lovgivning, tilladelse til at indrejse i Schengenstaterne ved at gå i land og opholde sig i den havn, som deres skib anløber, eller i tilstødende kommuner eller udrejse af Schengenstaterne ved at returnere til deres skibe, uden at de skal møde op ved et grænseovergangssted på betingelse af, at de er opført på den	

	besætningsliste for deres skib, som forinden er blevet forelagt de kompetente myndigheder med henblik på kontrol.	78
5.3.2.	Søfarende, som agter at opholde sig uden for de kommuner, der ligger i nærheden af havnene, skal opfylde de generelle betingelser for indrejse på Schengenstaternes område.	79
5.4.	Indhavere af diplomatpas, officielle pas eller tjenestepas samt medlemmer af internationale organisationer.....	80
5.4.1.	Indhavere af diplomatpas, officielle pas eller tjenestepas udstedt af tredjelande eller deres regeringer, der er anerkendt af Schengenstaterne, og som rejser i embeds medfør, kan i kraft af de særlige privilegier eller immuniteter, de nyder, få forrang for andre rejsende ved ind- og udrejsekontrollen, selv om de i givet fald stadig er visumpligtige. Indhavere af disse dokumenter skal ikke godtgøre, at de er i besiddelse af tilstrækkelige subsistensmidler.....	80
5.4.2.	Hvis en person, der ankommer til den ydre grænse, påberåber sig privilegier, immuniteter eller fritagelser, kan grænsevagten forlange, at vedkommende dokumenterer sin status ved at fremlægge relevant dokumentation herfor, navnlig attester fra den akkrediterende stat, diplomatpas eller andet. I tvivlstilfælde kan grænsevagten om nødvendigt kontakte udenrigsministeriet direkte.	80
5.4.3.	Akkrediterede medlemmer af diplomatiske og konsulære repræsentationer og deres familie kan rejse ind på Schengenstaternes område ved fremvisning af et kort udstedt af Schengenstaternes udenrigsministerier og deres grænsepassagedokument.....	80
5.4.4.	Diplomater, der er akkrediteret uden for Schengenstaternes område, skal opfylde de generelle indrejsebetingelser i forbindelse med private rejser.....	80
5.4.5.	Såfremt der er risiko for eller begrundet mistanke om en forseelse eller strafbar handling fra diplomaters side, skal det pågældende lands udenrigsministerium straks underrettes.	80
5.4.6.	I overensstemmelse med Wienerkonventionen af 18. april 1961 om diplomatiske forbindelser nyder diplomater kun ukrænkelighed og andre immuniteter i de lande, hvor de er akkrediteret, og i de lande, de rejser igennem for at tiltræde eller vende tilbage til deres post, eller ved hjemrejse til deres eget land. Dette gælder ikke i forbindelse med private rejser.....	80
5.4.7.	Medlemmer af internationale organisationer, der er indehavere af dokumenter udstedt af internationale organisationer, der er opført under dette punkt, og som rejser i embeds medfør, kan så vidt muligt indrømmes fortrinsbehandling ved ind- og udrejsekontrollen.	81
5.5.	Indbyggere i grænseområder, der er omfattet af en ordning for lokal grænsetrafik... ..	82
5.5.1.	Indbyggere i grænseområder i et tilgrænsende tredjeland, som er i besiddelse af en tilladelse med henblik på lokal grænsetrafik (Local Border Traffic Permit – LBTP), der er udstedt på grundlag af en ordning for lokal grænsetrafik på basis af en bilateral aftale mellem en Schengenstat og det pågældende tredjeland, er omfattet af en særlig ordning ved grænsepassage, dvs.:	82
5.5.2.	Grænsepassagen for disse personer kan lettes yderligere på grundlag af de bilaterale aftaler mellem en Schengenstat og et tredjeland, jf. punkt 3 i afdeling II	83
5.6.	Mindreårige.....	83

- 5.6.1. Grænsevagterne skal være særlig opmærksomme på mindreårige, uanset om de rejser ledsaget eller uledsaget. Alle mindreårige skal behandles i overensstemmelse med princippet om "barnets tarv" i forbindelse med grænseprocedurer. Mindreårige skal prioriteres i forbindelse med grænseprocedurerne, og der skal altid sikres en børnevenlig behandling og atmosfære. Grænsevagterne har pligt til at give oplysninger og forklare grænseprocedurerne på en børnevenlig måde (f.eks. bruge tolke eller tegne tegninger) og sikre, at de mindreårige forstår. Dette omfatter en første vurdering af, om de, hvis der er tale om mindreårige migranter, som ankommer til EU på irregulær vis, har behov for international beskyttelse, og øjeblikkelig henvisning til de nationale myndigheder med ansvar for beskyttelse af børn i overensstemmelse med deres alder og behov.....83
- 5.6.2. Ved ind- og udrejsekontrol af ledsagede mindreårige skal grænsevagten kontrollere, at de personer, der ledsager de mindreårige, har forældremyndigheden over dem, navnlig når mindreårige kun ledsages af én voksen. I sådanne tilfælde skal grænsevagten foretage alle nødvendige undersøgelser for at forhindre bortførelse eller under alle omstændigheder ulovlig fjernelse af den mindreårige. 84
- 5.6.3. Uledsagede mindreårige skal undersøges ved hjælp af en indgående kontrol af deres rejседokumenter og dokumentation for at sikre, at de ikke forlader området imod den eller de personers vilje, som har forældremyndigheden over dem. I forbindelse med al kontakt med mindreårige skal der anvendes et børnevenligt sprog, der er tilpasset den mindreåriges alder, eventuelt med bistand af en tolk eller en kulturformidler. 84
- 5.6.4. Hvis der er tvivl om, hvorvidt en mindreårig, der er EU-borger eller tredjelandstatsborger med lovligt ophold i EU, har tilladelse til at passere grænsen ved udrejse, skal det nationale kontaktpunkt for mindreårige i den EU-medlemsstat eller Schengenstat, hvor den mindreårige er statsborger eller har ophold, kontaktes. 84
- 5.7. Skoleelever fra tredjelande med bopæl i en EU-medlemsstat eller i et tredjeland, hvis statsborgere ikke er visumpligtige 86
- 5.7.1. Skoleelever, som er statsborgere i et tredjeland, hvis statsborgere er visumpligtige, men som har lovlig bopæl i en anden medlemsstat og deltager i en organiseret skolerejse, er ikke visumpligtige med henblik på gennemrejse eller et kort ophold på en anden medlemsstats område, for så vidt følgende betingelser er opfyldt: 86
- 5.7.2. Bestemmelserne i punkt 5.7.1 fritager ikke skoleelever eller den eller de lærere, der ledsager dem, for at blive underkastet ind- og udrejsekontrol i overensstemmelse med de generelle regler (punkt 1 i denne afdeling). 86
- 5.7.3. Visumfritagelsen kan udvides til også at omfatte skoleelever, der deltager i en organiseret skolerejse, og som er statsborgere i et tredjeland, hvis statsborgere er visumpligtige, men som har bopæl i et tredjeland, der er fritaget for denne forpligtelse (f.eks. skoleelever, der er tyrkiske statsborgere, men har lovlig bopæl i Montenegro). 87
- 5.8. Grænsearbejdere 87
- 5.9. ADS-turister 88
- Deltagere i sådanne kinesiske rejsegrupper ("ADS-turister"), som bør bestå af mindst 5 personer, skal indrejse i og forlade EU's område som en gruppe. De skal også rejse inden for EU's område som en gruppe efter det fastlagte rejseprogram. 88

ADS-turister skal i princippet ledsages af en rejseleder, som skal sikre, at de indrejser i og forlader EU's område som en gruppe.	88
Der skal foretages normal ind- og udrejsekontrol (se punkt 1.2 i denne afdeling) af grupper af ADS-turister. Kontrollen kan også omfatte kontrol af den pågældende ADS-status, som under alle omstændigheder bør fremgå af visummærkatet. Visa, der indeholder referencen "ADS", er altid individuelle visa. Rejselederen skal også underkastes de normale procedurer for ind- og udrejsekontrol, som omfatter kontrol af den pågældendes status som rejseleder.	88
5.10. Redningstjenester, politi, brandvæsen og grænsevagter	88
5.11. Offshorearbejdere	89
5.12. Virksomhedsinternt udstationerede	89
5.13. Forskere og deres familiemedlemmer	92
5.14. Studerende	95
5.15. Statsborgere, der er omfattet af udtrædelsesaftalen	98
6. Stempling af rejsedokumenter	98
6.1. Indtil ind- og udrejsesystemet sættes i drift, skal alle tredjelandstatsborgeres rejsedokumenter systematisk stemples ved ind- og udrejse. Stemplingen udgør ikke et bevis for, at der er foretaget en indgående kontrol; den gør det kun muligt med sikkerhed at fastslå, hvor og hvornår grænsepassagen har fundet sted. Stemplingen har også til formål at sikre, at det i forbindelse med kontrollen ved indrejse på og udrejse fra Schengenområdet er muligt at kontrollere, om den tilladte maksimale varighed af en tredjelandstatsborgers ophold inden for området uden kontrol ved de indre grænser eller på Bulgariens, Kroatiens, Cyperns og Rumæniens område særskilt – dvs. 90 dage inden for en periode på 180 dage – er blevet overholdt.	98
6.2. Der anbringes intet ind- eller udrejsestempel på:	99
6.3. Hvis en tredjelandstatsborger anmoder om det, kan ind-/udrejsestemplet undtagelsesvis, såfremt anbringelsen heraf kan medføre betydelige vanskeligheder for personen, anbringes på et særskilt ark. Arket skal udleveres til tredjelandstatsborgeren.	101
6.4. Det kan også ske i praksis, at det dokument, der giver en tredjelandstatsborger mulighed for grænsepassage, ikke længere kan påføres et stempel, da der ikke er flere sider til rådighed. I så tilfælde bør det anbefales tredjelandstatsborgeren at ansøge om et nyt pas, således at der fortsat kan påføres stempler dér i fremtiden.....	102
6.5. Når tredjelandstatsborgere, der er visumpligtige, ind- og udrejser, skal stemplet som hovedregel anbringes på den modstående side til den, hvorpå visummet er anbragt. Hvis der skal anbringes flere stempler (f.eks. ved visum til flere indrejser), skal dette også gøres på siden over for den side, hvor visummet er anbragt. Hvis denne side ikke kan bruges, skal stemplet sættes på den følgende side. Det maskinlæsbare felt må ikke stemples, og stemplerne må ikke anbringes på siderne med personoplysninger og andre sider med originale formelle anmærkninger.....	102
6.6. Der benyttes forskellige typer stempler til at attestere indrejse og udrejse (et rektangulært stempel for indrejse og et rektangulært stempel med afrundede hjørner for udrejse). Disse stempler indeholder landets kendingsbogstav(er) og en angivelse af grænseovergangssted,	

- dato, kontrolnummer samt et piktogram, der angiver, hvilken transportvej der er anvendt (land-, luft- eller søvejen). 103
- 6.7. Hvert grænseovergangssted skal føre optegnelser over de ind- og udrejsestempler, der er udleveret til og afleveret af hver grænsevagt, der foretager kontrol. Dette omfatter også referencen i forbindelse med det enkelte stempel, som i givet fald skal anvendes til sammenligning på et senere tidspunkt. 103
- 6.8. Stemplernes sikkerhedskoder skal ændres regelmæssigt og mindst én gang om måneden. 103
- 6.9. Hvis det ved udrejsen fremgår, at en tredjelandsstatsborgers rejsedokument ikke er forsynet med indrejsestempel, kan grænsevagten have en formodning om, at indehaveren er indrejst ulovligt på området uden kontrol ved de indre grænser eller på en Schengenstats område, som endnu ikke fuldt ud anvender Schengenreglerne, og/eller har overskredet den maksimale tilladte varighed af opholdet. Hvis det er tilfældet, kan der pålægges en sanktion i henhold til national lovgivning. 103
- 6.10. EU-Domstolen fastslog i sin dom af 5. februar 2020, Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid (søfarendes påmønstring i Rotterdams havn) (C-341/18), at i det helt specifikke scenarie, hvor den forudsætning, som Schengengrænsekodeksen bygger på, nemlig at grænsekontrollen "*inden for kort tid*" efterfølges af fysisk ind-/udrejse, ikke åbenlyst blev overholdt (5-10 ugers forsinkelse mellem påmønstringen på et skib og skibets afgang), bør datoen for udrejsestemplet ikke svare til datoen for udrejsekontrollen, men til datoen for den faktiske afrejse (fysisk passage af de ydre grænser). 104
- Medlemsstaterne bevarer skønsbeføjelser med hensyn til fortolkningen af begrebet "kort tid derefter". Den accepterede maksimumsperiode bør dog aldrig være længere end 10 dage. Medlemsstaterne kan fastsætte kortere maksimumsperioder (som ikke bør være kortere end 3 dage), og de kan også fastsætte forskellige frister for almindelige og ekstraordinære omstændigheder. Datoen i udrejsestemplet bør svare til datoen for udrejsekontrollen (og ikke den faktiske udrejsedato), medmindre den faktiske afrejse ligger efter den maksimumsperiode, som den pågældende medlemsstat har accepteret. 104
7. Lempelse af kontrollen 104
- 7.1. Ind- og udrejsekontrollen ved de ydre grænser eller de indre grænser, hvor kontrollen endnu ikke er ophævet, kan lempes som følge af særlige og uforudsete omstændigheder. Sådanne særlige og uforudsete omstændigheder foreligger, når uforudseelige begivenheder medfører en tæt rejsetrafik, der gør ventetiderne ved grænseovergangsstedet urimeligt lange, samtidig med at alle ressourcer med hensyn til personale, midler og organisation er opbrugt. Dette kunne være tilfældet i forbindelse med f.eks. en oversvømmelse eller en anden alvorlig naturkatastrofe, som hindrer passage af grænsen ved andre grænseovergangssteder, således at trafikstrømmene fra flere grænseovergangssteder omdirigeres til kun et enkelt grænseovergangssted. 104
- 7.2. Fastlæggelsen af, hvad der udgør en "urimelig" lang ventetid, er en afvejning, der afhænger af flere faktorer, og som foretages af den overordnede grænsevagt på det pågældende grænseovergangssted. Da lempelserne er en undtagelse fra den systematiske kontrol, hvilket kan undergrave Schengengrænsekodeksens formål og have negative konsekvenser for sikkerheden i Schengenstaterne, bør denne vurdering baseres på fælles kriterier. Generelt anbefaler Kommissionen, at der kun gives mulighed for lempelser, hvis alle

disponible ressourcer er blevet udnyttet maksimalt og konsekvenserne af en uforudset begivenhed fører til (eller sandsynligvis vil føre til) ventetider på over 60 minutter. 105

- 7.3. Det er altid nødvendigt klart at skelne mellem begrundelserne for midlertidig anvendelse af *målrettet kontrol* i henhold til Schengengrænsekodeksens artikel 8, stk. 2a, (se punkt 2.3) og begrundelserne for *lempelser* i henhold til Schengengrænsekodeksens artikel 9. Selv om de underliggende udfordringer kan være de samme såsom infrastrukturproblemer, problemer med IT-behandling, IT-systemers driftudfald eller tung trafik/spidsbelastning i turistsæsonen, hvilket fører til overdrevent lange ventetider, er nøglekriteriet for at begrunde lempelser, at dette var *uforudsigeligt*. Visse situationer kan være "uforudsigelige" såsom trafikpropper som følge af en trafikulykke, uforudsete IT-problemer eller de situationer, der er omhandlet i punkt 7.1. Andre situationer såsom tung vej- eller lufttrafik i turistsæsonen eller planlagte IT-opdateringer er almindeligvis "forudsigelige" og er derfor ikke omfattet. I de tilfælde, hvor kravet om, at der er tale om en uforudseelig begivenhed, er opfyldt, bør der tages behørigt hensyn til kravet om at udtømme alle ressourcer med hensyn til personale, midler og organisation, inden der gøres brug af lempelser, som kun bør være en sidste udvej..... 105
- 7.4. Når ind- og udrejsekontrollen lempes, er indrejsekontrollen principielt vigtigere end udrejsekontrollen. Afgørelser om lempelse af kontrollen skal træffes af den overordnede grænsevagt på det pågældende grænseovergangssted. En lempelse af kontrollen skal være midlertidig, være tilpasset omstændighederne og iværksættes gradvis..... 106
- 7.5. Selv i tilfælde af lempelse af ind- og udrejsekontrollen skal grænsevagten stemple tredjelandstatsborgeres rejsedokumenter ved både ind- og udrejse, jf. punkt 6 i denne afdeling, og skal mindst foretage en minimumskontrol, der består i at fastslå tredjelandstatsborgerens identitet..... 106
8. Nægtelse af indrejse..... 106
- 8.1. Tredjelandstatsborgere skal nægtes indrejse i følgende tilfælde:..... 106
- 8.2. En Schengenstat bør ikke nægte indrejse, men lade tredjelandstatsborgeren rejse ind på sit område i følgende tilfælde: 110
- 8.3. Personer, der har ret til fri bevægelighed i henhold til EU-retten, kan kun nægtes indrejse af hensyn til den offentlige orden eller sikkerhed som omhandlet i direktiv 2004/38/EF, dvs. såfremt deres personlige adfærd udgør en reel, umiddelbar og tilstrækkelig alvorlig trussel, der berører en grundlæggende samfundsinteresse..... 111
- 8.3.1. Selv en indberetning i SIS kan derfor ikke i sig selv betragtes som en tilstrækkelig grund til automatisk at nægte disse personer indrejse; i et sådant tilfælde skal grænsevagten altid foretage en indgående vurdering af situationen i lyset af principperne i punkt 8.3. i denne afdeling. 111
- 8.3.2. Hvis en person, der har ret til fri bevægelighed i henhold til EU-retten, ikke er i besiddelse af de krævede rejsedokumenter eller de eventuelt krævede visa, skal den berørte Schengenstat give denne person enhver rimelig mulighed for inden for en rimelig frist at opnå eller fremskaffe de nødvendige dokumenter, eller få bekræftet eller på anden måde godtgjort, at vedkommende er omfattet af retten til fri bevægelighed i henhold til EU-retten, inden der træffes afgørelse om tilbagesendelse. 113
- 8.4. Ved nægtelse af indrejse for tredjelandstatsborgere skal den medarbejder, der foretager kontrollen: 114

- 8.5. Hvis den medarbejder, der foretager kontrollen, konstaterer, at indehaveren af et visum er indberettet i SIS med henblik på nægtelse af indrejse, skal visummet annulleres ved at påstemple det "INDDRAGET". For yderligere oplysninger henvises til punkt 10 i denne afdeling.) Når et visum er blevet inddraget, skal de relevante oplysninger indlæses i VIS. For så vidt angår de foranstaltninger, der skal træffes i VIS, henvises til bilag 32 til denne håndbog..... 114
- 8.6. Det ensartede visum må ikke annulleres eller inddrages, blot fordi tredjelandstatsborgeren ikke har kunnet fremvise den dokumentation, der kræves med hensyn til formålet med rejsen. I dette sidstnævnte tilfælde skal grænsevagten foretage endnu en undersøgelse for at vurdere, om den pågældende har fået visummet på svigagtigt grundlag og udgør en risiko med hensyn til irregulær indvandring. Om nødvendigt vil der blive taget kontakt med de kompetente myndigheder i den Schengenstat, der har udstedt visummet. Kun hvis det konstateres, at visummet er udstedt på svigagtigt grundlag, skal et sådant visum annulleres af grænsevagten, der stempler det med "ANNULLERET". For yderligere oplysninger henvises til punkt 10 i denne afdeling. Når et visum er blevet inddraget, skal de relevante oplysninger indlæses i VIS. For så vidt angår de foranstaltninger, der skal træffes i VIS, henvises til bilag 32 til denne håndbog..... 115
- 8.7. I overensstemmelse med retten til effektive retsmidler og til en retfærdig rettergang, der er fastsat i artikel 47 i EU's charter om grundlæggende rettigheder, bør alle, der er blevet nægtet indrejse, eller visumindehavere, hvis visum er blevet annulleret eller inddraget, have ret til at appellere afgørelsen i henhold til national lovgivning. Den pågældende tredjelandstatsborger skal have en skriftlig oversigt over appelprocedurene og over de kontaktpunkter, der kan oplyse om repræsentanter med kompetence til at handle på tredjelandstatsborgerens vegne. 116
- 8.8. Hvis en person, der har ret til fri bevægelighed i henhold til EU-retten, nægtes indrejse, skal grænsevagten altid give den pågældende person en skriftlig afgørelse herom. Afgørelsen skal være udformet på en måde, der giver vedkommende mulighed for at forstå dens indhold og virkning. Afgørelsen skal også indeholde præcise og fuldstændige oplysninger om det hensyn til den offentlige orden eller den offentlige sikkerhed, der danner grundlag for afgørelsen, medmindre hensynet til statens sikkerhed er til hinder herfor. I afgørelsen angives det ligeledes, til hvilken rets- eller forvaltningsmyndighed der kan indgives klage, samt fristen herfor. Der kan anvendes formularer til at give meddelelse om en negativ afgørelse, men begrundelsen skal altid indeholde alle årsager til, at den pågældende afgørelse blev truffet i den konkrete sag. I tilfælde af nægtelse af indrejse for et familiemedlem til en unionsborger er det derfor ikke tilstrækkeligt at angive en eller flere begrundelser ved blot at sætte kryds i rubrikkerne på standardformularen..... 116
- 8.9. En afgørelse om nægtelse af indrejse skal straks håndhæves. 116
- 8.10. Hvis den tredjelandstatsborger, der er nægtet indrejse, er blevet befordret ad land-, sø- eller luftvejen af en transportvirksomhed, har virksomheden pligt til straks at tage sig af den pågældende. Transportvirksomheden er navnlig forpligtet til at bringe tredjelandstatsborgeren tilbage til det tredjeland, hvorfra befordringen er sket, eller til det tredjeland, der udstedte det anvendte rejsedokument, eller til ethvert andet tredjeland, hvor den pågældende er sikret indrejse. Såfremt en tredjelandstatsborger, der er nægtet indrejse, ikke straks kan sendes tilbage, skal transportvirksomheden pålægges alle nødvendige udgifter til tilbagereisen. Hvis transportvirksomheden ikke er i stand til at

	tilbagesende tredjelandstatsborgeren, skal den sørge for, at den pågældende tilbagesendes på anden måde (f.eks. ved at kontakte en anden transportvirksomhed).	117
8.11.	Der skal fastsættes sanktioner over for transportvirksomheden i henhold til direktiv 2001/51/EF og national ret.	117
8.12.	Grænsevagterne skal træffe alle passende foranstaltninger under hensyn til de lokale forhold for at forhindre, at tredjelandstatsborgere, der er nægtet indrejse, indrejser ulovligt (f.eks. ved at sikre, at de forbliver i transitområdet i en lufthavn, eller forbyde dem at gå i land i en havn).....	117
9.	Ansøgning om visum ved grænsen, herunder til søfarende i transit, og afslag på sådanne visa	118
9.1.	Visumtyper:	119
10.	Annullering og inddragelse af visa	119
11.	Særlige transitordninger.....	119
11.1.	Forenklet transitdokument (FTD) og forenklet jernbanetransitdokument (FRTD)..	119
11.1.1.	Den 1. juli 2003 trådte en ny ordning for transit mellem Kaliningrad og det russiske hovedland i kraft. Med forordningen blev der indført to typer dokumenter – et forenklet transitdokument (FTD) og et forenklet jernbanetransitdokument (FRTD). Disse dokumenter er nødvendige til passage af Litauens område for derved at gøre det muligt og lettere for tredjelandstatsborgere at rejse mellem to dele af deres eget land, der ikke grænser op til hinanden.....	120
11.1.2.	FTD udstedes til flere indrejser med henblik på direkte transit ved hjælp af et hvilket som helst landtransportmiddel gennem Litauens område. Det udstedes af de litauiske myndigheder og er gyldigt i højst tre år. En transitrejse på basis af FTD må ikke overstige 24 timer.	120
11.1.3.	FRTD udstedes til enkelte ud- og hjemrejser med jernbane og er gyldigt i indtil tre måneder. En transitrejse på basis af FRTD må ikke overstige seks timer.....	120
11.1.4.	FTD/FRTD har samme gyldighed som et visum og skal udstedes i en ensartet udformning af de konsulære myndigheder i overensstemmelse med Rådets forordning (EF) nr. 693/2003 og Rådets forordning (EF) nr. 694/2003. De kan ikke udstedes ved grænsen.	120
11.2.	Transit gennem de Schengenstaters område, der endnu ikke anvender Schengenreglerne fuldt ud.....	121
11.2.1.	Indtil Bulgarien, Kroatien, Cypern og Rumænien slutter sig til området uden kontrol ved de indre grænser, kan de anerkende: visa, der er gyldige til to eller flere indrejser, visa til længerevarende ophold og opholdstilladelser udstedt af en Schengenstat	121
11.2.2.	Indehavere af de i punkt 11.2.1 nævnte dokumenter skal underkastes de normale kontrolprocedurer (punkt 1 i denne afdeling).	121
12.	Asylansøgere/ansøgere om international beskyttelse	121
12.1.	En tredjelandstatsborger skal betragtes som ansøger om asyl/international beskyttelse, hvis den pågældende – på nogen måde – giver udtryk for frygt for at blive forfulgt eller	

lide alvorlig overlast, hvis vedkommende sendes tilbage til sit oprindelsesland eller tidligere sædvanlige opholdssted.	122
Ønsket om international beskyttelse behøver ikke at blive udtrykt på en bestemt måde. Ordet "asyl" behøver ikke at blive anvendt udtrykkeligt; Det centrale element er, at der gives udtryk for frygt for, hvad der kan ske ved tilbagevenden. I tilfælde af tvivl om, hvorvidt en bestemt erklæring kan opfattes som et ønske om at søge om asyl eller en anden form for international beskyttelse, skal grænsevagterne rådføre sig med den eller de nationale myndigheder, der er ansvarlige for at behandle ansøgninger om international beskyttelse.	122
12.2. Alle tredjelandstatsborgere, der udtrykker ønske om at ansøge om asyl/international beskyttelse ved grænsen (herunder i territorialfarvande eller transitområder i lufthavne og havne), skal have mulighed for hurtigst muligt at indgive en ansøgning. Med henblik herpå skal grænsevagterne underrette ansøgerne på et sprog, som de med rimelighed må forventes at forstå, om de procedurer, der skal følges (hvordan og hvor ansøgningen skal indgives), samt om deres rettigheder og forpligtelser, herunder om de eventuelle følger, det kan få, hvis de ikke opfylder deres forpligtelser og ikke samarbejder med grænsevagterne.	122
12.3. De kompetente nationale myndigheder, som hver EU-medlemsstat har udpeget til at behandle ansøgninger om international beskyttelse, skal informeres om, at der er indgivet en ansøgning om international beskyttelse.	123
12.4. Der skal optages fingeraftryk af samtlige fingre af alle asylansøgere, der er fyldt 14 år, i henhold til hver EU-medlemsstats nationale lovgivning, og disse skal sendes til Eurodacs centrale enhed for at muliggøre kontrol i Eurodacs systemet.	123
13. Registrering af oplysninger ved grænsen.....	124
14. Samarbejde med andre tjenester	125
15. Mærkning af falske dokumenter	125
16. Kontrol af ægtheden af oplysningerne i et biometrisk pas	126
17. Gyldigheden af optagelse af børn i forældrenes pas	126
AFDELING II: Landgrænser	127
1. Ind- og udrejsekontrol i forbindelse med vejtrafik	127
1.1. Den overordnede grænsevagt på et overgangssted skal sikre, at der foretages en effektiv kontrol af personer og dokumenter, og samtidig, at vejtrafikken afvikles sikkert og smidigt. Med henblik herpå skal der om nødvendigt indføres tekniske forbedringer for at mindske svartiden ved søgninger i relevante databaser. Når det er relevant, skal den tekniske infrastruktur ved grænseovergange forbedres, bl.a. skal der i højere grad anvendes paslæsere og mobile terminaler.	127
1.2. Der bør i overensstemmelse med de generelle regler om separate baner om muligt indrettes separate baner for personer, der har ret til fri bevægelighed i henhold til EU-retten, og andre tredjelandstatsborgere.....	127
1.3. Kontrollen bør om muligt foretages af mindst to grænsevagter.	127
1.4. Schengenstaterne kan indgå eller opretholde bilaterale aftaler med tilgrænsende tredjelande vedrørende etableringen af fælles grænseovergangssteder, hvor grænsevagter fra	

- medlemsstaten og grænsevagter fra tredjelandet efter tur udfører ind- og/eller udrejsekontrol i henhold til deres nationale lovgivning på den anden parts område. Sådanne fælles grænseovergangssteder kan være placeret på enten en Schengenstats område eller tredjelandets område. 130
2. Ind- og udrejsekontrol i forbindelse med jernbanetrafik 130
- 2.1. Den overordnede, tjenstgørende grænsevagt på grænseovergangsstedet skal indsamle oplysninger om køreplaner og forventet antal jernbanepassagerer for at sikre en effektiv ind- og udrejsekontrol. 130
- 2.2. Kontrol ved grænserne, når bestemmelserne om de ydre grænser finder anvendelse, kan foretages på en af følgende tre måder: 130
- 2.3. Grænsekontrollen omfatter kontrol af: 130
- 2.4. Grænsekontrollen af passagerer i højhastighedstog kan udføres på en af følgende måder: 130
- 2.5. Hvis jernbaneselskabet for så vidt angår højhastighedstog fra et sted uden for området uden kontrol ved de indre grænser, som stopper flere gange på Schengenstaternes område, kan optage passagerer udelukkende på den resterende del af rejsen inden for området uden kontrol ved de indre grænser, skal disse passagerer underkastes indrejsekontrol enten i toget eller på bestemmelsesbanegården, medmindre der er udført kontrol på den banegård, hvor de steg på toget. 131
- 2.6. Grænsevagten kan inspicere togvognenes hulrum for at kontrollere, at der ikke er skjult personer eller genstande, som skal underkastes ind- eller udrejsekontrol. Grænsevagterne vil altid foretage en grundig undersøgelse af toget, hvis der er mistanke om, at der er skjult sprængstoffer eller narkotika. 131
- 2.7. Hvis der er grund til at formode, at der i toget skjuler sig efterlyste personer eller personer, som mistænkes for at have begået en lovovertrædelse, eller tredjelandsstatsborgere, som har til hensigt at indrejse ulovligt, skal grænsevagten, hvis vedkommende ikke kan gribe ind som fastsat i de nationale bestemmelser, underrette myndighederne i den Schengenstat i retning af eller gennem hvis område toget kører. 131
3. Lokal grænsetrafik 132
- 3.1. Schengenstaterne kan indgå bilaterale aftaler med tilgrænsende tredjelande med henblik på at indføre en forenklet ordning for "lokal grænsetrafik" for indbyggere i grænseområder. Denne ordning gælder for tredjelandsstatsborgere, der har bopæl i grænseområdet (maksimalt 50 km fra grænsen) i et tredjeland, som grænser op til en Schengenstat, og der som hovedregel i mindst et år har opholdt sig i det pågældende område (der kan fastsættes undtagelser i de bilaterale aftaler) og har legitime grunde (familiaritets, økonomiske, sociale eller kulturelle grunde) til at passere grænsen meget hyppigt. På grundlag af denne ordning har indbyggere i grænseområder kun tilladelse til at passere grænsen med henblik på et maksimalt sammenhængende ophold på tre måneder i en Schengenstats grænseområde. 132
- 3.2. I de bilaterale aftaler kan der fastsættes bestemmelser om følgende: 132
- 3.3. Indbyggere i grænseområder, som passerer grænsen i henhold til litra a) og b), og som grænsevagterne kender godt, fordi de passerer grænsen hyppigt, skal normalt kun

	underkastes stikprøvekontrol. De skal imidlertid uden advarsel og med uregelmæssige mellemrum underkastes en indgående ind- og udrejsekontrol.	133
3.4.	Hvis der i en bilateral aftale med et tredjeland er fastsat de i punkt 3.2, litra c), omhandlede lempelser (dvs. mulighed for at passere grænsen uden for godkendte grænseovergangssteder), skal den pågældende Schengenstat foretage stikprøvekontrol og gennemføre regelmæssig overvågning langs grænsen for at forhindre ulovlig grænsepassage.	133
3.5.	Yderligere oplysninger, om den kontrol, der skal foretages af indbyggere i grænseområder, der er omfattet af en ordning for lokal grænsetrafik, findes i punkt 5.5, afdeling I.	133
AFDELING III: Luftgrænser		134
1.	Ind- og udrejsekontrol i lufthavne	134
1.1.	For at sikre en effektiv ind- og udrejsekontrol i lufthavne skal grænsevagterne indsamle alle nødvendige oplysninger om flytider for at indsætte tilstrækkeligt personale i overensstemmelse med passagerstrømmen under hensyntagen til, at ankommende passagerer bør prioriteres.	134
1.2.	Der skal etableres hensigtsmæssig infrastruktur for at sikre adskillelse af interne flyvninger (flyvninger mellem lufthavne inden for området uden kontrol ved de indre grænser) og eksterne flyvninger og forhindre, at personer og/eller dokumenter kan cirkulere ulovligt mellem disse to områder.	134
1.3.	Ind- og udrejsekontrollen foretages normalt ved det godkendte grænseovergangssted i lufthavnen; hvis der imidlertid er en risiko for så vidt angår den interne sikkerhed og ulovlig indvandring, kan kontrollen foretages i flyet eller ved gaten.	134
1.4.	Adgangen til det internationale transitområde skal kontrolleres; der foretages normalt ikke kontrol i transitområdet, medmindre det er berettiget på grundlag af vurderingen af risikoen for ulovlig indvandring eller af hensyn til den interne sikkerhed.	134
1.5.	Det sted, hvor ind- og udrejsekontrollen finder sted, skal bestemmes efter følgende procedure:	135
	* Eksempler:	135
	– Fly fra Brasilien til Lissabon med tilsluttende fly fra Lissabon til Paris, indrejsekontrollen finder sted i Lissabon.	135
	– Fly fra Paris til Lissabon med transfer til Brasilien, udrejsekontrollen finder sted i Lissabon.	135
	* Eksempler:	135
	– Fly fra New York til Berlin, indrejsekontrollen finder sted i Berlin.	135
	– Fly fra Berlin til New York, udrejsekontrollen finder sted i Berlin.	135
	* Eksempler:	136
	– Fly fra Beijing-Helsinki-Frankfurt-Paris, mellemlandingerne i Helsinki og Frankfurt giver kun mulighed for afstigning (ombordstigning med henblik på at tilbagelægge den resterende strækning er forbudt), indrejsekontrollen af passagerer, der stiger af, finder sted i henholdsvis Helsinki, Frankfurt og Paris.	136

- Fly fra Paris-Frankfurt-Helsinki-Beijing, mellemlandingerne i Frankfurt og Helsinki giver kun mulighed for ombordstigning (afstigning er forbudt). Udrejsekontrollen finder sted i Paris, Frankfurt og Helsinki. 136
- Fly fra Sofia-Helsinki-Frankfurt-Paris, mellemlandingerne i Helsinki og Frankfurt giver kun mulighed for afstigning (ombordstigning med henblik på at tilbagelægge den resterende strækning er forbudt), indrejsekontrol af passagerer, der stiger af, finder sted i henholdsvis Helsinki, Frankfurt og Paris. 136
- Fly fra Paris-Frankfurt-Helsinki-Sofia, mellemlandingerne i Frankfurt og Helsinki giver kun mulighed for ombordstigning (afstigning er forbudt). Udrejsekontrollen finder sted i Paris, Frankfurt og Helsinki. 136
- * **Eksempler:** 136
- Fly fra New York-Paris-Frankfurt-Rom, ombordstigning er tilladt under mellemlandingerne i Paris og Frankfurt. Indrejsekontrol af passagerer, der stiger af i Paris, Frankfurt (herunder dem, der er steget om bord i Paris) og Rom (herunder dem, der er steget om bord i Paris og Frankfurt). 136
- Fly fra Hamburg-Bruxelles-Paris-Kairo, påstigning er tilladt under mellemlandingerne i Bruxelles og Paris. Udrejsekontrollen finder sted i Hamburg, Bruxelles og Paris. 137
- 1.6. Hvis et fly i tilfælde af force majeure eller overhængende fare skal lande på det nærmeste område, der ikke er et grænseovergangssted, kan flyet fortsætte flyvningen efter tilladelse fra grænsevagterne og for så vidt angår toldkontrol toldmyndighederne. Hvis et fly i tilfælde af force majeure eller overhængende fare skal lande i en lufthavn, der er et grænseovergangssted, anbefales følgende procedure; 137
- 1.7. Når det er relevant, skal den tekniske infrastruktur ved grænseovergange forbedres, bl.a. skal der i højere grad anvendes paslæsere, elektronisk paskontrol og mobile terminaler. 138
- 1.8. Den forhåndsinformation om passagerer (API-oplysninger), luftfartsselskaberne indsamler og videregiver i henhold til direktiv 2004/82/EF, som muliggør en mere effektiv kontrol af alle passagerer (herunder EU-borgere) på indgående fly, der passerer de ydr grænser, bør anvendes mere regelmæssigt. Det er op til de nationale myndigheder at afgøre, for hvilke fly, der kommer fra et sted uden for Schengenområdet, der skal videregives API-oplysninger afhængigt af den aktuelle og ajourførte risikovurdering. Schengenstaterne kan også anvende API-oplysninger til retshåndhævelsesformål. 139
- 2. Ind- og udrejsekontrol på flyvepladser 139
- 2.1. Det skal sikres, at passagerer også kontrolleres i overensstemmelse med de generelle regler for lufthavne, der ikke har status af international lufthavn i henhold til den relevante nationale lovgivning ("flyvepladser"), men hvor flyvninger fra eller til en lufthavn uden for området uden kontrol ved de indre grænser er tilladt. 139
- 2.2. På flyvepladser er det ikke nødvendigt at installere anlæg til fysisk adskillelse af passagerstrømmen fra henholdsvis interne flyvninger og andre flyvninger, jf. dog bestemmelserne i forordning (EF) nr. 300/2008 om fastsættelse af fælles bestemmelser om sikkerhed inden for civil luftfart. Når trafikmængden er beskeden, er det desuden ikke nødvendigt, at der permanent er grænsevagter til stede, hvis der er garanti for, at det nødvendige personale kan være til rådighed på stedet rettidigt. 139

2.3.	Når det ikke er sikret, at der permanent er grænsevagter til stede på en flyveplads, skal lederen af flyvepladsen i tilstrækkelig god tid underrette grænsevagterne, når fly fra eller til en lufthavn uden for området uden kontrol ved de indre grænser landr eller letter..	139
3.	Ind- og udrejsekontrol af personer i privatfly	140
3.1.	Ved private flyvninger fra eller til en lufthavn uden for området uden kontrol ved de indre grænser skal fartøjschefen før afgang sende grænsevagterne i bestemmelsesstaten inden for Schengenområdet og eventuelt i den Schengenstat, hvor flyet først lander, en generel erklæring indeholdende bl.a. flyveplanen, jf. bilag 2 til konventionen angående international civil luftfart, samt oplysninger om passagerernes identitet.	140
3.2.	Når privatfly, der kommer fra et sted uden for området uden kontrol ved de indre grænser og flyver til en stat inden dette område, mellemlander i andre stater inden for området uden kontrol ved de indre grænser, skal de kompetente myndigheder i den stat, hvor flyet flyver ind i dette område foretage ind- og udrejsekontrol og sætte et indrejsestempel på den generelle erklæring.	140
3.3.	Hvis det ikke med sikkerhed kan afgøres, om et fly kommer fra eller udelukkende er på vej til området uden kontrol ved de indre grænser uden landing på et tredjelandets område, skal de kompetente myndigheder i lufthavne og på flyvepladser foretage personkontrol i overensstemmelse med de generelle regler.....	140
3.4.	Ind- og udrejsereglerne for svævefly, ultralette fly, helikoptere og hjemmelavede fly til korte afstande samt luftballoner er fastsat i national ret og eventuelt i bilaterale aftaler.	140
AFDELING IV: Søgrænser		141
1.	Generelle retningslinjer for ind- og udrejsekontrol i forbindelse med skibstrafik....	141
1.1.	Den overordnede grænsevagt på et overgangssted skal sikre, at der foretages en effektiv kontrol af passagerer og besætning på fartøjerne. Kontrollen vil være baseret på en risikoanalyse på grundlag af en konstant og omfattende overvågning af havområdet.	141
1.2.	Kontrol med skibe skal gennemføres i anløbs- eller afsejlingshavnen eller på et dertil indrettet område i umiddelbar nærhed af fartøjet eller om bord på skibet i territorialfarvandene som defineret i De Forenede Nationers havretskonvention (UNCLOS). I overensstemmelse med de aftaler, der er indgået herom, kan kontrollen dog gennemføres under rejsen eller ved skibets ankomst til eller afrejse fra området uden kontrol ved de indre grænser.	141
1.3.	Skibsføreren, skibsagenten eller en anden person, der har fået behørig fuldmagt hertil skal opstille en liste over besætningen og alle passagerer, som skal indeholde de oplysninger, der kræves i formular 5 (besætningsliste) og 6 (passagerliste) i konventionen om lettelse af international samfærdsel ad søvejen (FAL-konventionen) samt om nødvendigt visumnummeret eller opholdstilladelsens nummer.	141
1.4.	De(n) i punkt 1.3 nævnte liste(r) skal udleveres til grænsevagterne eller andre myndigheder hurtigst muligt, og senest 24 timer før anløb af havn eller senest på det tidspunkt, hvor skibet forlader den foregående havn, hvis rejsen varer mindre end 24 timer, eller hvis anløbshavnen ikke kendes eller ændres under rejsen, hurtigst muligt, når disse oplysninger foreligger.....	141

- 1.5. Der skal sendes en kvittering (en undertegnet kopi af listen/listerne eller en elektronisk kvittering for modtagelsen) til skibsføreren, som på anmodning skal fremlægge den, når skibet er i havn. 142
- 1.6. Alle ændringer af besætnings- eller passagerlisterne skal skibsføreren eller skibsagenten straks meddele grænsevagterne. 142
- 1.7. Skibsføreren skal informere grænsevagterne om tilstedeværelsen af blinde passagerer på skibet senest 24 timer, før de ankommer til havnen, eller senest på det tidspunkt, hvor skibet forlader den foregående havn, hvis rejsen varer mindre end 24 timer, eller hvis anløbshavnen ikke kendes eller ændres under rejsen, hurtigst muligt, når disse oplysninger foreligger. Blinde passagerer forbliver dog under skibsførerens ansvar. 142
- 1.8. Skibsføreren skal underrette grænsevagterne om skibets afrejse. Når det ikke er muligt, skal han underrette den kompetente søfartsmyndighed og give den det andet eksemplar af listen, udfyldt og underskrevet. 142
2. Ind- og udrejsekontrol af krydstogtskibe 142
- 2.1. Ved krydstogtskibe forstås skibe, der følger en given rute efter et forudbestemt program, der omfatter et program med turistaktiviteter i de forskellige havne, og som sædvanligvis hverken optager eller afsætter passagerer i løbet af rejsen. 142
- 2.2. Krydstogtskibets fører skal informere grænsevagterne om rute og program for krydstogtet, så snart disse er blevet fastlagt og senest 24 timer, før de anløber havn, eller senest på det tidspunkt, hvor skibet forlader den foregående havn, hvis rejsen varer mindre end 24 timer, eller hvis anløbshavnen ikke kendes eller ændres under rejsen, hurtigst muligt, når disse oplysninger foreligger. 142
- 2.3. Hvis et krydstogtskibs rute udelukkende omfatter havne i området uden kontrol ved de indre grænser, skal der ikke foretages nogen ind- og udrejsekontrol, og krydstogtskibet må anløbe havne, der ikke er grænseovergangssteder. Der skal dog foretages kontrol af besætning og passagerer på disse skibe, når dette er berettiget på grundlag af en risikovurdering for så vidt angår den interne sikkerhed og ulovlig indvandring. 142
- 2.4. Hvis et krydstogtskibs rute omfatter både havne i området uden kontrol ved de indre grænser og havne uden for dette område, skal der foretages følgende ind- og udrejsekontrol: 143
- 2.5. Skibets kaptajn skal videregive listerne over besætning og passagerer til grænsevagterne, eller i modsat fald skal skibsagenten gøre det senest 24 timer før anløb af havn eller senest på det tidspunkt, hvor skibet forlader den foregående havn, hvis rejsen varer mindre end 24 timer, eller hvis anløbshavnen ikke kendes eller ændres under rejsen, hurtigst muligt, når disse oplysninger foreligger. Der skal sendes en kvittering (en undertegnet kopi af listen/listerne eller en elektronisk kvittering for modtagelsen) til skibsføreren, som på anmodning skal fremlægge den, når skibet er i havn. 145
- 2.6. I de tilfælde, hvor grænsevagterne på grundlag af risikovurderingen vedrørende den interne sikkerhed og ulovlig indvandring beslutter, at det ikke er nødvendigt i henhold til Schengengrænsekodeksens artikel 8 at foretage kontrol af krydstogtpassagerer i overensstemmelse med de generelle regler vedrørende ind- og udrejsekontrol, er der intet krav om stemping af rejsedokumenterne. Kontrol på grundlag af navnelister eller anden risikorelateret kontrol er forskellig fra kontrol i henhold til Schengengrænsekodeksens artikel 8 og medfører ikke stemping eller registrering i ind- og udrejsesystemet. .. 145

- 2.7. Ved vurderingen af sikkerheds- og migrationsrisiciene med henblik på at afgøre, om ind- eller udrejsekontrol er nødvendig, bør grænsevagterne bl.a. tage hensyn til følgende elementer: de rejsendes nationalitet, alle tilgængelige oplysninger om rederiet og pålideligheden heraf, en eventuel situationsrapport og relevante oplysninger i deres besiddelse, herunder oplysninger fra andre Schengenstater eller tilgrænsende tredjelande og krydstogtskibets rute. Ved vurderingen bør der også tages hensyn til behovet for at have tilsvarende ind- og udrejseregistreringer for hver enkelt rejsende for at forhindre "falske tilfælde af personer, hvis tilladelse til ophold er udløbet" (rejsende med en indrejseregistrering, men uden udrejseregistrering) og "falske tilfælde af irregulære migranter" (rejsende, der møder op ved en udrejsekontrol, uden at der findes en indrejseregistrering), for derved at sikre, at oplysningerne i ind- og udrejsesystemet er pålidelige, og undgå mulige førnævnte problemer med ufuldstændige registreringsoplysninger om tredjelandsstatsborgere.....146
3. Ind- og udrejsekontrol af lystfartøjer 147
- 3.1. Ved lystsejladts forstuds anvendelse af lystfartøjer til sports- og turistsejladts.....147
- 3.2. Personer om bord på lystfartøjer, der kommer fra eller afsejler til en havn i en Schengenstat, skal ikke underkastes ind- og udrejsekontrol og kan indrejse via en havn, der ikke er grænseovergangssted. 147
- 3.3. Et lystfartøj, der kommer fra et sted uden for området uden kontrol ved de indre grænser, må undtagelsesvis anløbe en havn, som ikke er et grænseovergangssted. I så fald skal de ombordværende personer underrette havnemyndighederne med anmodning om tilladelse til at anløbe denne havn. Havnemyndighederne skal tage kontakt med myndighederne i den nærmeste havn, der er udpeget som grænseovergangssted, for at give meddelelse om skibets ankomst. Der skal gives oplysning om passagererne ved at aflevere en liste over alle personer om bord til havnemyndighederne. Denne liste skal senest ved skibets ankomst stilles til rådighed for grænsevagterne. Tilsvarende skal havnemyndighederne, hvis det lystfartøj, der kommer fra et sted uden for området uden kontrol ved de indre grænser, på grund af force majeure er nødt til at anløbe en havn, som ikke er et grænseovergangssted, tage kontakt med havnemyndighederne i den nærmeste havn, der er udpeget som grænseovergangssted, for at give meddelelse om skibets ankomst. Brugen af denne undtagelse må ikke blive reglen og skal begrænses til ekstraordinære omstændigheder, herunder force majeure (f.eks. ekstreme vejrforhold, medicinske nødsituationer, maskinsvigt eller andre tekniske problemer, deltagelse i eftersøgnings- og redningsoperationer m.m.). Andre ekstraordinære omstændigheder, som kan begrunde anvendelsen af undtagelsen, kan være: sportsbegivenheder og situationer, der er kendetegnet ved en usædvanlig stor tilstrømning af lystbåde i et bestemt geografisk område, hvilket gør det vanskeligt i praksis at klare stigningen i aktiviteten ved et overgangssted. I alle disse tilfælde skal ind- og udrejsekontrollen foretages af myndighederne ved det nærmeste grænseovergangssted (eller et grænseovergangssted tæt på). 148
- 3.4. I forbindelse med denne kontrol skal der afleveres et dokument med alle skibets tekniske data og navnene på de personer, der befinder sig om bord. En kopi af dette dokument skal sendes til myndighederne i ankomst- og afgangshavnene. Så længe skibet opholder sig i en Schengenstats territorialfarvand, som anvender Schengenreglerne fuldt ud, skal et eksemplar af denne liste opbevares sammen med skibsdokumenterne. 148

3.5.	Lystfartøjer skal underkastes stikprøvekontrol uanset vurderingen af risikoen for irregulær indvandring.	149
4.	Ind- og udrejsekontrol i forbindelse med kystfiskeri.....	149
4.1.	Ved kystfiskeri forstås fiskeri ved hjælp af skibe, der hver dag eller inden for 36 timer går i havn inden for området uden kontrol ved de indre grænser uden at anløbe en havn uden for dette område.....	149
4.2.	Besætningen på kystfiskerfartøjer, som dagligt eller inden for 36 timer lægger til i registreringshavnen eller enhver anden havn inden for området uden kontrol ved de indre grænser uden at anløbe en havn uden for dette område, skal ikke systematisk underkastes kontrol.....	149
4.3.	Når der er risiko for irregulær indvandring, navnlig hvis et tredjelandets kyster ligger i umiddelbar nærhed af den pågældende Schengenstats område, skal der foretages personkontrol og/eller ransagning af fartøjet.....	149
4.4.	Besætningen om bord på kystfiskerfartøjer, som ikke er registreret i en havn inden for området uden kontrol ved de indre grænser, skal kontrolleres efter bestemmelserne vedrørende søfarende (punkt 5.3 i afdeling I). Skibsføreren skal give de kompetente myndigheder meddelelse om alle ændringer af besætningslisten og om, hvorvidt der er passagerer om bord.	149
5.	Ind- og udrejsekontrol i forbindelse med færgeforbindelser	149
5.1.	Personer om bord på færgeforbindelser med havne uden for området uden kontrol ved de indre grænser skal underkastes ind- og udrejsekontrol. Følgende regler skal finde anvendelse:.....	149
5.2.	Hvis en færge, der kommer fra et sted uden for området uden kontrol ved de indre grænser, og som anløber mere end én havn inden for dette område, tager passagerer om bord kun for den resterende strækning på dette område, bør disse passagerer underkastes udrejsekontrol i afgangshavnen og indrejsekontrol i anløbshavnen. Kontrollen af personer, der under disse anløb allerede befinder sig om bord på færgen og ikke er gået om bord inden for området uden kontrol ved de indre grænser, skal gennemføres i ankomsthavnen. Den omvendte procedure bør finde anvendelse, når bestemmelseslandet ligger uden for området uden kontrol ved de indre grænser.	151
6.	Cargoforbindelser mellem havne inden for området uden kontrol ved de indre grænser	151
6.1.	Der bør ikke foretages grænsekontrol af cargoforbindelser mellem de samme to eller flere havne inden for området uden kontrol ved de indre grænser, når der ikke anløbes havne uden for dette område, og der er tale om varetransport.	151
	Der bør dog foretages kontrol af besætning og passagerer på disse skibe, når det er berettiget på grundlag af en risikovurdering, for så vidt angår den interne sikkerhed og ulovlig indvandring.	151
	AFDELING V: Ind- og udrejsekontrol i forbindelse med indlandsskibsfart.....	152
1.	Indlandsskibsfart.....	152
1.1.	Ved indlandsskibsfart med passage af en ydre grænse forstås anvendelse til erhvervs- eller lystsejladts af alle typer skibe og flydende materiel på floder, kanaler og søer.	152

1.2.	Den ind- og udrejsekontrol, der skal foretages i forbindelse med indlandsskibsfart, er den samme som den kontrol, der skal foretages i forbindelse med skibstrafik generelt.	152
1.3.	På skibe, der anvendes til erhvervssejlad, skal følgende betragtes som besætningsmedlemmer eller lign.: skibsføreren og de ansatte om bord, der er opført på besætningslisten, samt disse personers familiemedlemmer, hvis de bor på skibet...	152
TREDJE DEL: GRÆNSEOVERVÅGNING		153
1.	Formålet med overvågningen	153
1.1.	Hovedformålene med overvågningen af de ydre grænser uden for grænseovergangsstederne og uden for åbningstiden er at:	153
1.2.	Den overordnede grænsevagt skal træffe alle nødvendige foranstaltninger for at forhindre ulovlig passage af grænsen og indsætte personale og andre ressourcer på grundlag af vurderingen af risikoen for irregulær indvandring og grænseoverskridende kriminalitet.	153
2.	Overvågningsmetoder	153
2.1.	Overvågningen kan foretages af enten stationære eller mobile enheder, der:	153
2.2.	Der bør foretages hyppige og uventede ændringer i overvågningstidspunkterne og -metoderne for effektivt at afsløre ulovlig grænsepassage.	153
2.3.	Hovedformålet med patruljeringen er at:	153
2.4.	Hovedformålet med posteringen er at:	154
2.5.	På grundlag af de indsamlede oplysninger bør der tilrettelægges særlige operationer for at pågribe handlede personer og menneskesmuglere.	154
2.6.	Overvågningen bør understøttes af integrerede, mobile og bærbare tekniske overvågningssystemer og -udstyrstyper (f.eks. radarer, droner, CCTV, forskellige sensorer og infrarøde eller termiske kameraer, der sikrer natobservationskapacitet).	154
FJERDE DEL: OVERSIGT OVER RELEVANTE RETSFORSKRIFTER		156
Underrettningsprocedure		161
TILLÆG B		163
Procedure med hensyn til gennemførelsen af en undtagelse fra princippet om systematisk kontrol i relevante databaser i henhold til Schengengrænsekodeksens artikel 8, herunder risikovurderingen		163
LISTE OVER BILAG TIL DEN PRAKTISKE VEJLEDNING FOR GRÆNSEVAGTER.		169

FORORD

Hovedformålet med Schengensamarbejdet er at skabe et område uden kontrol ved de indre grænser¹. Det kræver en effektiv kontrol ved de ydre grænser² samt anvendelse af relevante ledsageforanstaltninger på områder såsom politisamarbejde og retligt samarbejde samt visumpolitik. Bestemmelserne om kontrol ved de ydre grænser gælder dog selv ved de indre grænser i to tilfælde. Det første tilfælde vedrører den situation, hvor proceduren for ophævelse af kontrollen ved de indre grænser endnu ikke er afsluttet ved disse grænser³. Grænsekontrollen ved disse grænser skal foretages i overensstemmelse med bestemmelserne i afsnit II i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/399⁴ ("Schengengrænsekodeksen"). Det andet tilfælde vedrører den situation, hvor en Schengenstat, der fuldt ud anvender Schengenreglerne⁵, midlertidigt genindfører kontrol ved de indre grænser. De relevante bestemmelser i afsnit II finder så tilsvarende anvendelse, da de indre grænser ikke bliver ydre grænser⁶.

Formålet med denne praktiske vejledning for grænsevagter er at fastsætte retningslinjer og bedste praksis og fremsætte anbefalinger vedrørende udførelsen af grænsekontrolopgaver i Schengenstaterne. Vejledningen skal desuden være en brugermanual for grænsevagter med hensyn til de foranstaltninger og afgørelser, der skal træffes ved de grænser, hvor bestemmelserne om de ydre grænser finder anvendelse. Denne vejledning vedrører hovedsagelig kontrol af personer ved grænsen og er baseret på de EU-retsforskrifter, der regulerer grænsepassage (og navnlig Schengengrænsekodeksen), udstedelsen af visa, retten til fri bevægelighed i henhold til EU-retten og ansøgning om asyl. Del IV indeholder en liste over de retsakter, der regulerer de områder, denne vejledning dækker.

---

¹ Indre grænser som defineret i Schengengrænsekodeksens artikel 2, stk. 1.

² Ydre grænser som defineret i Schengengrænsekodeksens artikel 2, stk. 2.

³ Artikel 3, stk. 2, i tiltrædelsesakten af 2003 (Cypern), artikel 4, stk. 2, i tiltrædelsesakten af 2005 (Bulgarien og Rumænien) og artikel 4, stk. 2, i tiltrædelsesakten af 2012 (Kroatien).

⁴ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/399 af 9. marts 2016 om en EU-kodeks for personers grænsepassage (Schengengrænsekodeks) (EUT L 77 af 23.3.2016, s. 1).

⁵ Schengengrænsekodeksens artikel 32.

⁶ Se navnlig rapporten fra Kommissionen til Europa-Parlamentet og Rådet om anvendelsen af afsnit III (De indre grænser) i forordning (EF) nr. 562/2006 om indførelse af en fællesskabskodeks for personers grænsepassage (Schengengrænsekodeks) (COM(2010) 554). Kommissionen har i sit forslag til ændring af Schengengrænsekodeksen (COM(2021) 891) foreslået, at medlemsstaterne bliver forpligtet til at fastsætte foranstaltninger, der afbøder virkningerne af genindførelsen af grænsekontrol ved de indre grænser. Der vil blive udarbejdet yderligere retningslinjer for sådanne afbødende foranstaltninger, når forslaget er vedtaget.

Når der i denne vejledning henvises til andre typer kontrol, der kan eller skal udføres ved grænsen (f.eks. toldkontrol eller fytosanitær eller sundhedsrelateret kontrol), vil den relevante EU-lovgivning og nationale lovgivning gælde for disse former for kontrol. Under alle omstændigheder bør Schengenstaterne altid sikre et tæt samarbejde mellem de forskellige myndigheder, der udfører kontrol ved grænserne, samt med de myndigheder, der udfører kontrol internt på deres område.

Formålet med denne vejledning er ikke at pålægge Schengenstaterne retligt bindende forpligtelser eller at fastsætte nye rettigheder og forpligtelser for grænsevagter eller andre personer, som kunne være berørt heraf. Kun de retsakter, som denne vejledning er baseret på eller henviser til, har bindende retsvirkninger og kan påberåbes ved en national domstol.

FØRSTE DEL - DEFINITIONER

1. **"SCHENGENSTATER"** (EU-medlemsstater, der gennemfører Schengenreglerne vedrørende de ydre grænser samt *associerede Schengenlande*):

1. Belgien	11. <i>Island</i>	21. <i>Norge</i>
2. Bulgarien	12. Italien	22. Østrig
3. Den Tjekkiske Republik	13. Cypern	23. Polen
4. Danmark	14. Letland	24. Portugal
5. Tyskland	15. <i>Liechtenstein</i>	25. Rumænien
6. Estland	16. Litauen	26. Slovenien
7. Grækenland	17. Luxembourg	27. Slovakiet
8. Spanien	18. Ungarn	28. Finland
9. Frankrig	19. Malta	29. Sverige
10. Kroatien	20. Nederlandene	30. <i>Schweiz</i>

Irland har fået tilladelse til at anvende visse dele af Schengenreglerne, men på et begrænset antal områder (politisamarbejde og strafferetligt samarbejde), som ikke omfatter kontrol ved de ydre grænser. Som følge heraf og med henblik på denne vejledning, hvori der fokuseres på grænsespørgsmål, og som er rettet til grænsevagter, er Irland ikke omfattet, når begrebet "Schengenstater" anvendes.

2. "EU-MEDLEMSSTATER":

1. Belgien	10. Frankrig	19. Nederlandene
2. Bulgarien	11. Kroatien	20. Østrig
3. Den Tjekkiske Republik	12. Italien	21. Polen
4. Danmark	13. Cypern	22. Portugal
5. Tyskland	14. Letland	23. Rumænien
6. Estland	15. Litauen	24. Slovenien
7. Irland	16. Luxembourg	25. Slovakiet
8. Grækenland	17. Ungarn	26. Finland
9. Spanien	18. Malta	27. Sverige

3. SÆRLIG SITUATION FOR SCHENGENSTATER, DER ENDNU IKKE ANVENDER SCHENGENREGLERNE FULDT UD

Bulgarien, Kroatien, Cypern og Rumænien anvender endnu ikke Schengenreglerne fuldt ud, og kontrollen ved deres grænser til andre Schengenstater er endnu ikke blevet ophævet⁷.

De anvender reglerne i afsnit II i Schengengrænsekodeksen ved alle deres grænser.

Følgende særlige regler finder anvendelse:

- Der foretages kontrol ved deres grænser (f.eks. med hensyn til varigheden af ophold, visum, opholdstilladelse, subsistensmidler) i relation til deres eget område.
- Bestemmelserne i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 810/2009⁸ ("visumkodeksen") finder ikke anvendelse på Bulgarien, Kroatien, Cypern og Rumænien. Som følge heraf omfatter en henvisning til Schengenvisa ikke visa udstedt af en af disse fire Schengenstater.

---

⁷ Den 26. juni 2022 sendte Rådet et udkast til Rådets afgørelse om fuld anvendelse af Schengenreglerne i Republikken Kroatien til Europa-Parlamentet med henblik på en udtalelse (Rådets dokument 10624/22).

⁸ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 810/2009 af 13. juli 2009 om en fællesskabskodeks for visa (visumkodeks) (EUT L 243 af 15.9.2009, s. 1).

- Bestemmelserne om visuminformationssystemet (VIS) har fundet anvendelse på Bulgarien og Rumænien siden den 25. juli 2021 på grundlag af Rådets afgørelse (EU) 2017/1908⁹ og med de begrænsninger, der er fastsat i denne afgørelse (læseadgang).
- Bestemmelserne om Schengeninformationssystemet (SIS) gælder ikke for Cypern; de gælder fuldt ud for Bulgarien og Rumænien i overensstemmelse med Rådets afgørelse 2010/365/EU¹⁰ og (EU) 2018/934¹¹; de gælder delvis for Kroatien i overensstemmelse med Rådets afgørelse (EU) 2017/733¹².
- Schengenstater, der endnu ikke fuldt ud anvender Schengenreglerne, kan ensidigt anerkende visse dokumenter som ligestillede med deres nationale visum til transit gennem eller forventet kortvarigt ophold på deres område på grundlag af Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 565/2014/EU¹³.

Når der henvises til "Schengenstater, der fuldt ud anvender Schengenreglerne" eller til "området uden kontrol ved de indre grænser", er Bulgarien, Kroatien, Cypern og Rumænien ikke omfattet.

4. **"EØS-lande"**: Norge (NO), Island (IS) og Liechtenstein (LI).
5. **"Området uden kontrol ved de indre grænser"**: det område, der består af de Schengenstaters område, som fuldt ud anvender Schengenreglerne (og derfor ikke Bulgarien, Kroatien, Cypern og Rumænien).

---

⁹ Rådets afgørelse (EU) 2017/1908 af 12. oktober 2017 om anvendelse af visse bestemmelser i Schengenreglerne om visuminformationssystemet i Republikken Bulgarien og Rumænien ([EUT L 269 af 19.10.2017, s. 39](#)); datoen for anvendelsen af afgørelsen er fastsat i Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2021/995 af 18. juni 2021 om fastsættelse af den dato, fra hvilken Rådets afgørelse (EU) 2017/1908 om anvendelse af visse bestemmelser i Schengenreglerne om visuminformationssystemet i Republikken Bulgarien og Rumænien finder anvendelse ([EUT L 219 af 21.6.2021, s. 37](#)).

¹⁰ Rådets afgørelse 2010/365/EU af 29. juni 2010 om anvendelse af Schengenreglernes bestemmelser om Schengeninformationssystemet i Republikken Bulgarien og Rumænien ([EUT L 166 af 1.7.2010, s. 17](#)).

¹¹ Rådets afgørelse (EU) 2018/934 af 25. juni 2018 om anvendelse af de resterende bestemmelser i Schengenreglerne om Schengeninformationssystemet i Republikken Bulgarien og Rumænien ([EUT L 165 af 2.7.2018, s. 37](#)).

¹² Rådets afgørelse (EU) 2017/733 af 25. april 2017 om anvendelsen af bestemmelserne i Schengenreglerne for så vidt angår Schengeninformationssystemet i Republikken Kroatien ([EUT L 108 af 26.4.2017, s. 31](#)).

¹³ Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 565/2014/EU af 15. maj 2014 om indførelse af en forenklet ordning for personkontrol ved de ydre grænser, som bygger på, at Bulgarien, Kroatien, Cypern og Rumænien ensidigt anerkender visse dokumenter som ligestillede med deres nationale visa til transit gennem eller forventet ophold på deres område af en varighed på højst 90 dage inden for en given periode på 180 dage og om ophævelse af beslutning nr. 895/2006/EF og nr. 582/2008/EF ([EUT L 157 af 27.5.2014, s. 23](#)).

6. **"Personer, der har ret til fri bevægelighed i henhold til EU-retten"**¹⁴: statsborgere i EU-medlemsstater, EØS-lande og Schweiz samt deres familiemedlemmer, uanset nationalitet, der ledsager dem eller slutter sig til dem.
7. **"Familiemedlemmer til en EU-, EØS- eller CH-borger, der er omfattet af retten til fri bevægelighed i henhold til EU-retten"**¹⁵ er uanset deres nationalitet:
- ægtefælle (uafhængigt af ægtefællens køn¹⁶) og partner, med hvem en EU-/EØS-/CH-borger har indgået et registreret partnerskab, hvis dette er indgået i medfør af en EU-medlemsstats eller Schengenstats lovgivning, og hvis lovgivningen i værts-EU-medlemsstaten eller -Schengenstaten sidestiller dette med ægteskab
  - direkte efterkommere, herunder efterkommere af ægtefællen eller den registrerede partner, som ikke er fyldt 21 år, eller som forsørges af unionsborgeren
  - slægtninge i opstigende linje, herunder slægtninge i opstigende linje til ægtefællen eller den registrerede partner, som forsørges af unionsborgeren.
  - alle andre familiemedlemmer som anført nedenfor, hvis indrejse og/eller ophold er blevet gjort lettere, jf. national lovgivning, på grundlag af et visum eller et opholdskort:
    - personer, som er forsørgelsesberettigede
    - personer, som hører til EU-/EØS-/CH-borgerens husstand
    - familiemedlemmer, hvis alvorlige helbredsmæssige problemer gør det er absolut nødvendigt, at de plejes personligt af EU-/EØS-borgeren
  - de partnere, med hvem EU-/EØS-borgeren har en behørigt dokumenteret varig tilknytning.
8. **"EU-borger"**¹⁷: enhver, der er statsborger i en af Den Europæiske Unions medlemsstater.

---

¹⁴ Schengengrænsekodexens artikel 2, nr. 5.

¹⁵ Artikel 2, nr. 2), og artikel 3, nr. 2 i direktiv 2004/38/EF.

¹⁶ Domstolens dom af 5. juni 2018, sag C-673/16, Coman, ECLI:EU:C:2018:385.

¹⁷ Artikel 2, nr. 1), i direktiv 2004/38/EF.

9. **"Tredjelandstatsborger"**¹⁸: enhver person, der ikke har ret til fri bevægelighed i henhold til EU-retten¹⁹.
10. **"Grænsevagt"**²⁰: embedsmand, der i overensstemmelse med national ret er stationeret enten ved et grænseovergangssted eller ved en grænse eller i umiddelbar nærhed heraf, og som i henhold til EU-retten og national ret udfører grænsekontrolopgaver.
11. **"Grænsekontrol"**²¹: den aktivitet, som foretages ved en grænse udelukkende på grund af den planlagte eller faktiske grænsepassage uagtet andre hensyn, og som omfatter ind- og udrejsekontrol og grænseovervågning.
12. **"Ind- og udrejsekontrol"**²²: kontrol ved grænseovergangsstederne for at sikre, at personer, herunder deres transportmidler og genstande i deres besiddelse, kan få lov til at rejse ind i eller ud af Schengenstaternes område.
13. **"Systematisk kontrol i relevante databaser"**²³: kontrol i relevante databaser, som grænsevagterne foretager i forbindelse med alle personer (personer, der har ret til fri bevægelighed i henhold til EU-retten, og tredjelandstatsborgere), der passerer de ydre grænser ved ind- eller udrejse.
14. **"Relevante databaser"**²⁴: de databaser, som grænsevagter skal søge i, når de foretager systematisk kontrol af alle personer, der passerer de ydre grænser. De omfatter:
  - Schengeninformationssystemet ("SIS")
  - INTERPOL's database over stjålne og bortkomne rejsedokumenter ("SLTD")
  - nationale databaser med oplysninger om stjålne, ulovligt handlede, forsvundne og ugyldiggjorte rejsedokumenter.

---

¹⁸ Schengengrænsekodeksens artikel 2, nr. 6.

¹⁹ Statsborgere fra Andorra, Monaco og San Marino betragtes som tredjelandstatsborgere, men de er fritaget for stemppling (i fremtiden er de også undtaget fra ind- og udrejsesystemet og ETIAS-systemet), og i henhold til Rådets dokument 13020/04 tolereres det af medlemsstaterne, at statsborgere fra Andorra og San Marino anvender EU-banerne.

²⁰ Schengengrænsekodeksens artikel 2, nr. 14.

²¹ Schengengrænsekodeksens artikel 2, nr. 10.

²² Schengengrænsekodeksens artikel 2, nr. 11.

²³ På grundlag af Schengengrænsekodeksens artikel 8, stk. 2.

²⁴ På grundlag af Schengengrænsekodeksens artikel 8, stk. 2, litra a) og b).

Grænsevagterne kan også søge i andre nationale databaser og INTERPOL-databaser.

15. **"Måltrettet kontrol i relevante databaser"**²⁵: kontrol i relevante databaser baseret på en risikoanalyse udelukkende af visse personer, der har ret til fri bevægelighed i henhold til EU-retten, ved bestemte grænseovergangssteder, hvor en undtagelse fra princippet om systematisk kontrol finder anvendelse.
16. **"Anden kontrol af personer, der har ret til fri bevægelighed i henhold til EU-retten"**²⁶: kontrol af personer, der har ret til fri bevægelighed i henhold til EU-retten, og som ikke er underkastet måltrettet kontrol i relevante databaser, når en midlertidig undtagelse fra den systematiske kontrol finder anvendelse, nemlig kontrol af identiteten på rejsedokumentets indehaver og rejsedokumentets gyldighed og ægthed.
17. **"Grundig kontrol"**²⁷: den kontrol, der skal foretages af tredjelandstatsborgere.
18. **"Efterfølgende kontrol (second line check)"**²⁸: en yderligere kontrol, der kan foretages på et særligt sted, som ligger i en vis afstand fra det sted, hvor den almindelige ind- og udrejsekontrol finder sted ("first line").
19. **"Forhåndsinformation om passagerer (API-oplysninger)"**: de oplysninger, der indsamles i henhold til Rådets direktiv 2004/82/EF²⁹.
20. **"Grænseovervågning"**³⁰: overvågning af grænserne på strækningerne mellem grænseovergangssteder og overvågning af grænseovergangssteder uden for den normale åbningstid for at forhindre personer i at omgå ind- og udrejsekontrollen.
21. **"Asylansøger"**³¹: en tredjelandstatsborger eller statsløs person, der har indgivet en asylansøgning, der endnu ikke er truffet endelig afgørelse om.

---

²⁵ På grundlag af Schengengrænsekodeksens artikel 8, stk. 2a.

²⁶ På grundlag af Schengengrænsekodeksens artikel 8, stk. 2a, tredje afsnit.

²⁷ På grundlag af Schengengrænsekodeksens artikel 8, stk. 3.

²⁸ Schengengrænsekodeksens artikel 2, nr. 13.

²⁹ Rådets direktiv 2004/82/EF af 29. april 2004 om transportvirksomheders forpligtelse til at fremsende oplysninger om passagerer (EUT L 261 af 6.8.2004, s. 24).

³⁰ Schengengrænsekodeksens artikel 2, nr. 12.

³¹ Artikel 2, nr. i), i direktiv 2011/95/EU.

22. **"Ansøgning om international beskyttelse"**³²: en anmodning, der fremsættes af en tredjelandstatsborger eller statsløs person, om beskyttelse i en Schengenstat, når der er grundlag for at antage, at ansøgeren søger om flygtningestatus eller subsidiær beskyttelsesstatus.
23. **"Flygtning"**³³: en tredjelandstatsborger eller statsløs person, som i kraft af en velbegrunnet frygt for forfølgelse på grund af race, religion, nationalitet, politisk anskuelse eller tilhørsforhold til en bestemt social gruppe opholder sig uden for det land, hvor den pågældende er statsborger, og som ikke kan eller, på grund af en sådan frygt, ikke vil påberåbe sig dette lands beskyttelse, eller en statsløs, som opholder sig uden for det land, hvor han tidligere havde sit sædvanlige opholdssted, af samme grunde som anført ovenfor, og som ikke kan eller, på grund af en sådan frygt, ikke vil vende tilbage til dette land.
24. **"Person, der er berettiget til subsidiær beskyttelse"**³⁴: en tredjelandstatsborger eller statsløs person, der ikke anerkendes som flygtning, men for hvem der er alvorlig grund til at antage, at vedkommende, hvis han eller hun sendes tilbage til sit hjemland eller, for så vidt angår en statsløs, til det land, hvor han eller hun tidligere havde sit sædvanlige opholdssted, vil løbe en reel risiko for at lide alvorlig overlast som defineret i artikel 15 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/95/EU³⁵ af 13. december 2011, og som ikke kan eller, på grund af en sådan risiko, ikke vil påberåbe sig dette lands beskyttelse.
25. **"Statsløs person"**³⁶: en person, som ingen stat i medfør af sin lovgivning anser som sin statsborger.

---

³² Artikel 2, litra h), i direktiv 2011/95/EU.

³³ Artikel 2, litra d), i direktiv 2011/95/EU.

³⁴ Artikel 2, litra f), i direktiv 2011/95/EU.

³⁵ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/95/EU af 13. december 2011 om fastsættelse af standarder for anerkendelse af tredjelandstatsborgere eller statsløse som personer med international beskyttelse, for en ensartet status for flygtninge eller for personer, der er berettiget til subsidiær beskyttelse, og for indholdet af en sådan beskyttelse (EUT L 337 af 20.12.2011, s. 9).

³⁶ Artikel 1 i FN's konvention om statsløse personers retsstilling.

26. **"Trussel mod folkesundheden"**³⁷: sygdomme, der er potentielt epidemiske ifølge Verdenssundhedsorganisationens internationale sundhedsregulativer, samt andre smitsomme infektionssygdomme eller parasitære sygdomme for så vidt medlemsstaterne har truffet beskyttelsesforanstaltninger mod dem for deres egne statsborgere. For yderligere oplysninger henvises til retningslinjerne vedrørende trusler mod folkesundheden³⁸.
27. **"Visum"**³⁹: en tilladelse udstedt af en Schengenstat, der fuldt ud anvender Schengenreglerne med henblik:
- a) et forventet ophold på medlemsstaternes område i højst 90 dage inden for en periode på 180 dage
  - b) transit gennem internationale transitområder i lufthavne i de Schengenstater, der fuldt ud anvender Schengenreglerne.
28. **"Nationalt visum til kortvarigt ophold"**: en tilladelse udstedt af en Schengenstat, der endnu ikke anvender Schengenreglerne fuldt ud, med henblik på et forventet ophold på denne medlemsstats område af højst 90 dages varighed inden for en periode på 180 dage.
29. **"Visum med begrænset territorial gyldighed"**⁴⁰: et visum, der er gyldigt på en eller flere af de Schengenstaters område, som fuldt ud anvender Schengenreglerne, men ikke i dem alle.
30. **"Lufthavnstransitvisum"**⁴¹: et visum, der er gyldigt til transit gennem de internationale transitområder i en eller flere lufthavne i de Schengenstater, der fuldt ud anvender Schengenreglerne.
31. **"Nationalt lufthavnstransitvisum"**: et visum, der er gyldigt til transit gennem de internationale transitområder i en eller flere lufthavne i de Schengenstater, der endnu ikke anvender Schengenreglerne fuldt ud.

---

³⁷ Schengenrænsekodeksens artikel 2, nr. 21.

³⁸ For yderligere oplysninger henvises til retningslinjerne vedrørende trusler mod folkesundheden, del II, afdeling I, punkt 3.6.

³⁹ Visumkodeksens artikel 2, nr. 2.

⁴⁰ Visumkodeksens artikel 2, nr. 4.

⁴¹ Visumkodeksens artikel 2, nr. 5.

32. **"Visum til længerevarende ophold"**⁴²: et nationalt visum, der udstedes af en af de Schengenstater, der fuldt ud anvender Schengenreglerne, med henblik på ophold på over tre måneder i overensstemmelse med forordning (EU) nr. 265/2010 eller anden EU-lovgivning eller national lovgivning og med en maksimal gyldighed på et år.
33. **"Statsborger, der er omfattet af udtrædelsesaftalen"**: statsborgere i Det forenede Kongerige og deres familiemedlemmer, der er omfattet af anden del (Borgerrettigheder) i *aftalen om Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirlands udtræden af Den Europæiske Union og Det Europæiske Atomenergifællesskab*⁴³. Statsborgere, der er omfattet af udtrædelsesaftalen, har bevaret deres tidligere udøvede ret til fri bevægelighed, som de havde som EU-borgere, alene i deres værtsland. For så vidt angår rejser i Schengenstaterne (bortset fra deres værtsland) behandles de som tredjelandsstatsborgere med lovligt ophold.

---

⁴² Artikel 18 i konventionen til gennemførelse af Schengenaftalen.

⁴³ [EUT L 29 af 31.1.2020, s. 7.](#)

AFDELING I: Procedurer for ind- og udrejsekontrol

1. IND- OG UDREJSEKONTROL VED GRÆNSEOVERGANGSSTEDERNE

1.1. Hovedformålet med ind- og udrejsekontrollen ved grænseovergangsstederne er at kontrollere, at alle personer, der passerer grænsen, opfylder betingelserne for indrejse på Schengenstaternes område. I tilfælde af tredjelandstatsborgere kontrolleres indrejsebetingelserne ([se punkt 3 i denne afdeling](#)). For så vidt angår EU-borgere og deres familiemedlemmer har kontrollen navnlig til formål at kontrollere de pågældendes ret til fri bevægelighed i henhold til EU-retten (Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/38/EF⁴⁴). Der gælder også særlige regler for visse personkategorier ([se punkt 3.2 i denne afdeling](#)).

1.2. Alle personer, både EU-, EØS-, CH-borgere og tredjelandstatsborgere, skal systematisk kontrolleres i de relevante databaser ved passage af de ydre grænser⁴⁵. Der er tale om følgende databaser:

- SIS
- SLTD
- nationale databaser med oplysninger om stjalne, ulovligt handlede, forsvundne og ugyldiggjorte rejsedokumenter.

Grænsevagterne kan også søge i andre nationale databaser og INTERPOL-databaser.

Der kan gøres undtagelser fra denne regel om systematisk kontrol i relevante databaser ved land- og søgrænser på bestemte betingelser ([se punkt 2.3 i denne afdeling](#)) efter en særlig underrettningsprocedure for en sådan undtagelse ([se tillæg A](#)), og efter at der er foretaget en risikovurdering ([se tillæg B](#)).

Ved luftgrænser var det kun mulig at gøre undtagelser i en generel overgangsperiode, som udløb den 7. april 2019. Efter den dato var der ikke længere mulighed for nogen undtagelser ved nogen luftgrænser.

---

⁴⁴ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/38/EF af 29. april 2004 om unionsborgeres og deres familiemedlemmers ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område, om ændring af forordning (EØF) nr. 1612/68 og om ophævelse af direktiv 64/221/EØF, 68/360/EØF, 72/194/EØF, 73/148/EØF, 75/34/EØF, 75/35/EØF, 90/364/EØF, 90/365/EØF og 93/96/EØF (EUT L 158 af 30.4.2004, s. 77).

⁴⁵ Schengengrænsekodexens artikel 8.

1.3. Enhver person, der ønsker at passere grænserne, skal sikres de grundlæggende rettigheder, der er fastsat i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder og den europæiske menneskerettighedskonvention. Grænsekontrollen skal fuldt ud overholde forbuddet mod umenneskelig og nedværdigende behandling og forbuddet mod forskelsbehandling i henhold til henholdsvis artikel 4 og 21 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder og artikel 3 og 14 i den europæiske menneskerettighedskonvention.

Grænsevagterne skal ved udførelsen af deres opgaver navnlig fuldt ud respektere den menneskelige værdighed, og forskelsbehandling på grundlag af køn, race, farve, etnisk og social oprindelse, genetiske anlæg, sprog, religion eller tro, politiske eller andre anskuelser, tilhørsforhold til et nationalt mindretal, formueforhold, handicap ved fødslen, alder og seksuel orientering skal være forbudt. Enhver foranstaltning, der træffes under udførelsen af deres opgaver, som begrænser de grundlæggende rettigheder, skal være fastlagt i lovgivningen og skal respektere disse rettigheds og friheders væsentligste indhold. I henhold til chartrets artikel 52 kan der kun indføres begrænsninger af de grundlæggende rettigheder, såfremt disse er nødvendige og svarer til mål af almen interesse, der er anerkendt af Unionen, eller et behov for beskyttelse af andres rettigheder og friheder. De skal være forholdsmæssige.

Alle rejsende har ret til at blive informeret om kontrollens art og til en professionel, venlig og høflig behandling i henhold til gældende international ret, EU-ret og national ret.

Alle rejsende skal informeres om behandlingen af deres personoplysninger i forbindelse med grænsekontrol, herunder kontrol i databaser (f.eks. SIS- og VIS-databaserne), bl.a. om registreredes rettigheder vedrørende behandling af deres personoplysninger. Med henblik herpå bør der være relevante oplysninger tilgængelige ved grænseovergangsstederne (f.eks. informationstavler og QR-koder) på de sprog, der normalt anvendes ved lignende meddelelser. EU-reglerne om beskyttelse af personoplysninger finder anvendelse, navnlig Europa-Parlamentets og Rådets

forordning (EU) 2016/679⁴⁶ og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/680⁴⁷ samt databeskyttelsesreglerne i gældende SIS- og VIS-regler.

- 1.4. På anmodning af den person, der er genstand for kontrol, skal den grænsevagt, der foretager kontrollen, vise den pågældende sit tjenstekort, oplyse sit tjensteidentifikationsnummer og, hvis forholdene tillader det, sit navn. Navnet kan nægtes oplyst, hvis der er grund til at antage, at grænsevagten herved kan bringes i en meget ugunstig situation (f.eks. hvis vedkommendes liv eller fysiske integritet trues). I dette sidstnævnte tilfælde skal kun nummeret på tjenstekortet og navn og adresse på vedkommendes myndighed udleveres.
- 1.5. Den overordnede grænsevagt på det pågældende overgangssted skal indsætte kvalificeret personale i tilstrækkeligt antal til at foretage en effektiv grænsekontrol. Grænsevagterne skal altid forsøge at finde en balance mellem på den ene side behovet for at sikre en smidig grænsepassage for personer, som opfylder indrejsebetingelserne, og som udgør hovedparten af de rejsende (f.eks. turister, forretningsfolk og studerende), og på den anden side behovet for altid at udvise årvågenhed med henblik på at afsløre personer, som udgør en risiko for den offentlige orden og den interne sikkerhed, samt potentielle ulovlige indrejsende. Behovet for årvågenhed vedrører navnlig den situation, hvor undtagelsen fra princippet om systematisk kontrol i relevante databaser finder anvendelse. Ved grænseovergangssteder, der ikke er omfattet af undtagelser, skal grænsevagterne foretage systematisk kontrol i relevante databaser af alle personer, der passerer de ydre grænser ved ind- og udrejse.

---

⁴⁶ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (generel forordning om databeskyttelse) ([EUT L 119 af 4.5.2016, s. 1](#)).

⁴⁷ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/680 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med kompetente myndigheders behandling af personoplysninger med henblik på at forebygge, efterforske, afsløre eller retsforfølge strafbare handlinger eller fuldbyrde strafferetlige sanktioner og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af Rådets rammeafgørelse 2008/977/RIA ([EUT L 119 af 4.5.2016, s. 89](#)).

* Råd til grænsevagter, når de foretager ind- og udrejsekontrol:

- Ved modtagelse af et rejsedokument se altid først på den rejsendes ansigt (forsøg at huske mest muligt af de karakteristiske træk ved den rejsendes ansigt).
- Sammenlign den rejsendes træk med fotoet og beskrivelsen i rejsedokumentet, sammenhold dem også med visummet, hvis dette kræves (det kan være med til at undgå svindlere).
- Kontroller rejsedokumentet grundigt for at udelukke muligheden for, at det er forfalsket eller falsk (nummerering, trykning og hæftning af sider, anbragte stempler, medtagelse af andre personer; alle korrektioner, der er foretaget i dokumentet, navnlig på siden med personoplysninger, bør afklares af den rejsende). Foretag systematisk kontrol i de relevante databaser (hvis dette ikke sker automatisk ved at scanne rejsedokumentet). Oprethold samtidig hele tiden den verbale kontakt og iagttag den rejsendes adfærd og reaktion (f.eks. nervøsitet, aggressiv holdning, overdreven samarbejdsvilje). Brug ved kontrollen i visuminformationssystemet visummærkatens nummer i kombination med kontrol af visumindehaverens fingeraftryk, og kontroller en eventuel VIS-0-mærkning udelukkende ved hjælp af visummærkatens nummer.
- Alle rejsende skal informeres om behandlingen af deres personoplysninger i forbindelse med grænsekontrol, herunder kontrol i databaser (f.eks. SIS- og VIS-databaserne), bl.a. om registreredes rettigheder vedrørende behandling af deres personoplysninger. EU-reglerne om beskyttelse af personoplysninger finder anvendelse. Grænsevagten bør give den rejsende oplysninger om retten til indsigt i oplysninger, berigtigelse af ukorrekte oplysninger og sletning af ulovligt lagrede oplysninger. Grænsevagten bør give den rejsende de kompetente nationale myndigheders kontaktoplysninger, dvs. den dataansvarliges og databeskyttelsesmyndighedens kontaktoplysninger, således at den rejsende kan udøve sine rettigheder, herunder retten til at indgive en klage til

databeskyttelsesmyndigheden⁴⁸.

- Kontroller inden stempelingen af rejsedokumentet, at personen ikke har overskredet den maksimale varighed af det tilladte ophold (dvs. 90 dage inden for en periode på 180 dage) under sit seneste ophold inden for området uden kontrol ved de indre grænser eller på Bulgariens, Kroatiens, Cyperns eller Rumæniens område særskilt. For tredjelandstatsborgere, der er familiemedlemmer til EU-, EØS- eller CH-borgere, skal det bemærkes, at der gælder særlige bestemmelser (se punkt 2.1.2).
- Udspørg ikke den rejsende, som om den pågældende er en potentiel kriminel eller tredjelandstatsborger med ulovligt ophold. Alle spørgsmål bør være afbalancerede og stilles på en venlig måde.
- Spørgsmål, der stilles af den rejsende, bør ikke betragtes som generende, og bør besvares på en saglig og venlig måde.

1.6. Brug af det automatiske grænsekontrollsystem: Schengengrænsekodeksens bestemmelser i medfør af forordning (EU) 2017/2225 om ændring af kodeksen for så vidt angår brugen af ind- og udrejsesystemet (EES), som begynder at finde anvendelse fra den dato, hvor EES bliver operationelt, indeholder detaljerede regler om brugen af selvbetjeningssystemer og elektronisk paskontrol (e-gates). Indtil disse nye regler træder i kraft, er det muligt og anbefales det at anvende selvbetjeningssystemer og elektronisk paskontrol⁴⁹ (ved ind- og udrejse og i forbindelse med kontrol af personer, der er omfattet af retten til fri bevægelighed, samt når det er relevant, af tredjelandstatsborgere), forudsat at det *kombineres* med en manuel kontrol, der udføres af en grænsevagt og om nødvendigt stempeling. Automatiske grænsekontrollsystemer skal udformes således, at de kan anvendes af alle personer, med undtagelse af børn

⁴⁸ Disse oplysninger kan have form af en plakat eller en folder. Folderen eller plakaten skal foreligge på alle de officielle EU-sprog og på det eller de sprog, der tales i det eller de lande, der grænser op til de pågældende Schengenstater.

⁴⁹ Betragtning 10 i forordning (EU) 2017/458 om ændring af forordning (EU) 2016/399 for så vidt angår en styrkelse af kontrollen i relevante databaser ved de ydre grænser: "*Den teknologiske udvikling har i princippet gjort det muligt at søge i relevante databaser på en sådan måde, at det har begrænset indvirkning på varigheden af grænsepassagen, da kontrollen af både dokumenter og personer kan foretages sideløbende. Automatiske grænsekontrolposter kan være relevante i denne forbindelse.*"

under 12 år, og de skal også udformes på en måde, som fuldt ud respekterer den menneskelige værdighed, navnlig i tilfælde af sårbare personer. Når medlemsstaterne beslutter at anvende automatiske grænsekontrollsystemer, skal de sikre, at der er et tilstrækkeligt antal medarbejdere til at bistå personer med anvendelsen af sådanne systemer, og de skal opretholde et tilstrækkeligt antal køer uden automatiske grænsekontrollsystemer til børn, personer, der ledsager børn, sårbare personer og personer, der foretrækker at benytte køer uden automatiske grænsekontrollsystemer.

2. **KONTROL AF PERSONER, SOM HAR RET TIL FRI BEVÆGELIGHED I HENHOLD TIL EU-RETEN**

2.1. Personer, der har ret til fri bevægelighed i henhold til EU-retten, skal systematisk kontrolleres i de relevante databaser ved ind- og udrejse, nemlig:

- SIS
- SLTD
- nationale databaser med oplysninger om stjålne, ulovligt handlede, forsvundne og ugyldiggjorte rejsedokumenter.

Grænsevagterne kan også søge i andre nationale databaser og INTERPOL-databaser.

I forbindelse med pas og rejsedokumenter, der indeholder et lagringsmedium som omhandlet i artikel 1, stk. 2, i Rådets forordning (EF) nr. 2252/2004⁵⁰, skal det kontrolleres, at dataene på chippen er ægte.

2.1.1. Hvis der er tvivl om rejsedokumentets ægthed eller indehaverens identitet, skal mindst en af de biometriske identifikatorer (ansigtsbilleder og/eller fingeraftryk) i de pas og rejsedokumenter, der er udstedt i henhold til forordning (EF) nr. 2252/2004, kontrolleres. Denne kontrol skal, når det er muligt, også foretages af rejsedokumenter, der ikke er omfattet af nævnte forordning.

---

⁵⁰ Rådets forordning (EF) nr. 2252/2004 af 13. december 2004 om standarder for sikkerhedselementer og biometriske identifikatorer i pas og rejsedokumenter, som medlemsstaterne udsteder (EUT L 385 af 29.12.2004, s. 1).

2.1.2. Tredjelandstatsborgere, der er familiemedlemmer til EU-, EØS- og CH-borgere, har ret til ophold i en medlemsstat i en periode på op til tre måneder, hvis de er i besiddelse af et gyldigt pas og ledsager eller slutter sig til en EU-, EØS- eller CH-borger uden nogen begrænsning på 90 dage inden for en periode på 180 dage.

Det skal bemærkes, at tredjelandstatsborgere, der er familiemedlemmer til EU-, EØS- og CH-borgere, har ret til at ledsage eller slutte sig til EU-, EØS- eller CH-borgere i på hinanden følgende perioder på op til tre måneder pr. Schengenstat uden betingelser eller formaliteter (med undtagelse af visumkravet for tredjelandstatsborgere fra et land, hvis borgere har visumpligt, hvis personen ikke er i besiddelse af et gyldigt opholdskort eller en opholdstilladelse som nærmere forklaret i punkt 2.8 i denne afdeling).

Når familiemedlemmet rejser på egen hånd og ikke er i besiddelse af et gyldigt opholdskort eller en gyldig opholdstilladelse (se punkt 2.8 i denne afdeling), finder de sædvanlige regler for varigheden af det kortvarige ophold (igen) anvendelse, da betingelserne for at være omfattet af lempelserne i forbindelse med fri bevægelighed for EU-, EØS- og CH-borgere og deres familier ikke længere er opfyldt.

Tidligere ophold inden for området uden kontrol ved de indre grænser, hvor en tredjelandstatsborger har ledsaget eller sluttet sig til en EU-, EØS- eller CH-borger, skal ikke medregnes ved kontrollen af, om reglen om højst 90 dage inden for en periode på 180 dage, som kun finder anvendelse på kortvarige ophold, er overholdt.

* **Eksempler** (i alle disse eksempler er tredjelandstatsborgeren ikke i besiddelse af et gyldigt opholdskort eller en gyldig opholdstilladelse som nærmere forklaret i punkt 2.8 i denne afdeling):

En indisk statsborger, der er gift med en fransk statsborger, kan ledsage sin franske ægtefælle til Tyskland i tre måneder, til Spanien i to måneder og til Italien i tre måneder og opholder sig således inden for området uden kontrol ved de indre grænser i en sammenhængende periode på otte måneder.

En japansk statsborger, der er gift med en estisk statsborger, har aldrig tidligere været i EU. Den japanske statsborger ledsager sin estiske ægtefælle til Italien i en måned. Lige efter denne måned forlader den estiske ægtefælle Italien og vender tilbage til Japan for at arbejde. Den japanske statsborger kan kun forblive i EU alene i yderligere 90 dage (grænsen på 90 dage inden for en periode på 180 dage finder anvendelse).

En kinesisk statsborger, der er gift med en svensk statsborger tilbringer i forretningsøjemed 15 dage i Østrig. Den svenske statsborger slutter sig til ham, og de tilbringer en måned i Portugal. Lige efter denne måned forlader den svenske ægtefælle EU. Den kinesiske statsborger kan forblive alene i de resterende 75 dage i perioden på 180 dage (grænsen på 90 dage inden for en periode på 180 dage finder anvendelse, men opholdet sammen med EU-borgeren skal ikke medregnes (i dette tilfælde én måned), når det vurderes om grænsen på 90 dage inden for en periode på 180 dage er overholdt).

- 2.2. Et hit i SIS eller i andre relevante databaser er ikke i sig selv tilstrækkelig grund til at nægte indrejse for personer, der har ret til fri bevægelighed i henhold til EU-retten (se punkt 8.3 i denne afdeling om reglerne for nægtelse af indrejse for personer, der har ret til fri bevægelighed i henhold til EU-retten).
- 2.3. Målrettet kontrol i relevante databaser er kun mulig, hvis systematisk kontrol ville have en uforholdsmæssig stor indvirkning på trafikstrømmen ved visse grænseovergangssteder til lands og til søs, og efter at der er foretaget en vurdering af risiciene, hvad angår den offentlige orden, den interne sikkerhed, folkesundheden eller de internationale forbindelser i en af Schengenstaterne. (Yderligere oplysninger om proceduren for underretning og risikovurderingen findes i tillæg A og B)

I en sådan situation skal de fælles risikoindikatorer vedrørende fremmedkrigere, som Kommissionen sammen med Schengenstaterne og de relevante myndigheder har fastsat, anvendes til at kortlægge, hvilke personer der kan være genstand for målrettet kontrol.

Medlemsstaternes mulighed for i henhold til Schengengrænsekodexens artikel 8, stk. 2a-2f, at foretage målrettet kontrol i stedet for systematisk kontrol af personer, som har ret til fri bevægelighed i henhold til EU-retten, skal adskilles fra medlemsstaternes ret i henhold til Schengengrænsekodexens artikel 9 til at lempe grænsekontrollen som følge af ekstraordinære eller uforudsete omstændigheder (jf. punkt 7 i denne afdeling).

	Udløsende faktor	Procedurekrav	Genstand	Varighed
Målrettet kontrol ved specificeret grænseovergangssteder Schengengrænsekodexens artikel 8, stk. 2a-2f.	– uforholdsmæssig stor påvirkning af trafikstrømmen	– indgivelse af en forudgående risikovurdering til Frontex – underretning af medlemsstaterne, Frontex og Kommissionen – halvårlig rapportering til Frontex og Kommissionen	– vedrører udelukkende personer, der er omfattet af retten til fri bevægelighed – minimumskontrol er fortsat obligatorisk – siden den 7. april 2019 er luftgrænser udelukket fra muligheden for målrettet kontrol	– må ikke vare længere end, hvad der er strengt nødvendigt – fastsat i overensstemmelse med risikovurdering (dvs. kan dække længere perioder)
Lempelse Schengengrænsekodexens artikel 9	– uforudsigelige begivenheder, der fører til for lang ventetid (f.eks. oversvømmelser, naturkatastrofer, (borger)krig i nærliggende stat, uventet lukning af nærliggende grænseovergangssteder, store trafikulykker) – alle ressourcer med hensyn til personale, midler og organisation er opbrugt	– afgørelse truffet af den overordnede grænsevagt ved grænseovergangsstedet – registrering af oplysninger ved grænseovergangsstedet i overensstemmelse med bilag II, litra b), til Schengengrænsekodexen – årsrapport til Europa-Parlamentet og Kommissionen	– vedrører alle rejsende – stempeling (for tredjelandstatsborgere) er fortsat obligatorisk – indrejsekontrol har forrang frem for udrejsekontrol	midlertidig, tilpasset omstændighederne, hvilket begrunder den (dvs. kun i en meget kort periode)

- 2.4. Når der er indført en sådan målrettet kontrol, skal personer, der har ret til fri bevægelighed i henhold til EU-retten, og for hvem der ikke foretages målrettet kontrol i relevante databaser, være genstand for "anden kontrol af personer, som har ret til fri bevægelighed i henhold til EU-retten" med henblik på at fastslå personens identitet på grundlag af fremlæggelsen af et rejsedokument. En sådan "anden kontrol" skal omfatte en hurtig og enkel kontrol af rejsedokumentets gyldighed med henblik på passage af grænsen og af, om der er tegn på falsk eller forfalskning, når det relevant, ved brug af teknisk udstyr. I tilfælde af tvivl om rejsedokumentet, eller hvis der er tegn på, at en sådan person kan udgøre en trussel mod Schengenstaternes offentlige orden, interne sikkerhed, folkesund eller internationale forbindelser, skal grænsevagten søge i de relevante databaser, jf. Schengengrænsekodeksens artikel 8, stk. 2, litra a) og b).
- 2.5. Kontrollen i de relevante databaser kan foretages på forhånd på grundlag af de passageroplysninger, der er modtaget i overensstemmelse med direktiv 2004/82/EF eller i overensstemmelse med anden EU-ret eller national ret. Hvis denne kontrol foretages på forhånd på grundlag af sådanne passageroplysninger, skal der foretages kontrol ved overgangsstedet af de på forhånd modtagne oplysninger ved at sammenholde dem med oplysningerne i rejsedokumentet. Der skal endvidere foretages kontrol af den pågældende persons identitet og nationalitet samt rejsedokumentets ægthed og gyldighed til grænsepassage.
- 2.6. For at sikre en effektiv ind- og udrejsekontrol, hvis der er tvivl om rejsedokumentets ægthed eller indehaverens identitet, skal mindst en af de biometriske identifikatorer (ansigtsbillede og/eller fingeraftryk) i rejsedokumenter, der er udstedt i henhold til forordning (EF) nr. 2252/2004, kontrolleres. Når det er muligt, skal denne kontrol også foretages af rejsedokumenter, der ikke er omfattet af nævnte forordning (EU-pas og rejsedokumenter udstedt af EU-medlemsstater, der har valgt ikke at anvende forordningen: Irland og pas og rejsedokumenter udstedt af tredjelande). For så vidt angår kontrol af ægtheden af oplysningerne i et biometrisk pas ([se punkt 16 i denne afdeling](#)).

2.7. For at undgå, at personer, der har ret til fri bevægelighed i henhold til EU-retten, bliver genstand for denne systematiske kontrol to gange ved grænseovergangsstederne til Rumænien, Bulgarien og Kroatien, kan grænsemyndighederne på grundlag af en risikovurdering beslutte, at kontrollen i relevante databaser foretages ved udrejse udelukkende på ikkesystematisk vis. På nuværende tidspunkt kan denne ordning finde anvendelse på følgende landgrænser:

- Bulgarien-Grækenland
- Rumænien-Ungarn
- Bulgarien-Rumænien
- Kroatien-Slovenien
- Kroatien-Ungarn

2.8. Personer, der har ret til fri bevægelighed i henhold til EU-retten, har som hovedregel lov til at passere en medlemsstats grænse på grundlag af følgende dokumenter:

- EU-, EØS-, CH-borgere: identitetskort eller pas
- EU-nødpas⁵¹
- EU-, EØS- og CH-borgeres familiemedlemmer, som er statsborgere i et tredjeland: pas. Det kan også kræves, at de skal have et visum, hvis de er statsborgere i et tredjeland, hvis statsborgere er [visumpligtige](#), medmindre de er i besiddelse af:
  - en gyldig [opholdstilladelse](#) udstedt af en Schengenstat, der fuldt ud anvender Schengenreglerne.
  - eller et gyldigt opholdskort udstedt i henhold til artikel 10 og artikel 20 i direktiv 2004/38/EF af en EU-medlemsstat eller et EØS-land, der fuldt ud anvender Schengenreglerne, uafhængigt af om de ledsager eller slutter sig til en EU- eller EØS-borger.

---

⁵¹ Afgørelse 96/409/FUSP truffet af repræsentanterne for medlemsstaternes regeringer, forsamlet i Rådet, af 25. juni 1996, om indførelse af et nødpas og Rådets direktiv (EU) 2019/997 af 18. juni 2019 om indførelse af et EU-nødpas og om ophævelse af afgørelse 96/409/FUSP (i kraft, men finder endnu ikke anvendelse).

At være i besiddelse af et opholdskort udstedt i henhold til artikel 10 og artikel 20 i direktiv 2004/38/EF udgør tilstrækkelig dokumentation for, at indehaveren af dette kort er familiemedlem til en unionsborger. Det skal bemærkes, at opholdskortet giver ret til visumfritagelse (og fritager fremover også for kontrol i ETIAS-systemet) i en hvilken som helst medlemsstat, herunder i den medlemsstat, hvor EU-borgeren er statsborger.

* Eksempler:

En slovakisk statsborger har ophold i Tyskland med sin kinesiske ægtefælle. De rejser til Frankrig. Da den kinesiske ægtefælle er i besiddelse af et tysk opholdskort, der er udstedt i henhold til artikel 10 i direktiv 2004/38/EF, er der ikke behov for et indrejsevisum hverken i medfør af direktivet eller Schengengrænsekodeksen.

En tysk statsborger har ophold i Tyskland med sin kinesiske ægtefælle. De rejser til Spanien. Da den kinesiske ægtefælle er i besiddelse af et tysk opholdskort, der er udstedt af en Schengenmedlemsstat, er der ikke behov for et indrejsevisum i henhold til Schengengrænsekodeksen.

En slovakisk statsborger har ophold i Rumænien med sin kinesiske ægtefælle. De rejser til Frankrig. Da den kinesiske ægtefælle er i besiddelse af et rumænsk opholdskort, der er udstedt i henhold til artikel 10 i direktiv 2004/38/EF, har han ikke brug for et indrejsevisum i henhold til direktivet.

En slovakisk statsborger har ophold i Irland med sin kinesiske ægtefælle. Den kinesiske ægtefælle, som er i besiddelse af et opholdskort udstedt af Irland i henhold til artikel 20 i direktiv 2004/38/EF, rejser alene til Frankrig. Det irske opholdskort giver ret til visumfritagelse i Frankrig, selv hvis indehaveren rejser alene.

To indiske statsborgere, hvoraf den *første* er i besiddelse af et kroatisk opholdskort udstedt i henhold til direktiv 2004/38/EF, rejser til Slovenien: Den første vil have brug for et visum for at indrejse i Slovenien (eftersom kroatisk opholdskort endnu ikke giver ret til visumfritagelse i henhold til de relevante Schengenregler i området uden kontrol ved de indre grænser). Den *anden* er fritaget for visumpligt (eftersom kroatisk opholdskort giver ret til visumfritagelse i henhold til direktiv 2004/38/EF i området uden kontrol ved de indre grænser).

Med hensyn til udformningen af opholdskort blev der ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/1157⁵², som fandt anvendelse i EU fra den 2. august 2021, indført harmoniserede udformninger. Det betyder, at opholdskort eller permanente opholdskort, der udstedes fra den 2. august 2021, skal have en ensartet udformning. Disse kort har samme udformning som den, der blev fastsat ved Rådets forordning (EF) nr. 1030/2002⁵³ og gennemført ved gennemførelsesafgørelse C(2018) 7767⁵⁴. De bærer titlen "Opholdskort" eller "Tidsubegrænset opholdskort" og standardkoden "EU-familiemedlem Art 10 DIR 2004/38/EF" eller "EU-familiemedlem Art 20 DIR 2004/38/EF". Det skal bemærkes, at det i forordning (EU) 2019/1157 fastsættes, at der skal ske en gradvis udfasning af eksisterende opholdskort og tidsubegrænsede opholdskort. Det betyder, at der i en vis årrække vil være forskelligt udformede opholdskort og tidsubegrænsede opholdskort i omløb (dem, der er udstedt i henhold til forordning (EU) 2019/1157, og dem, der er udstedt tidligere uden specifik udformning)⁵⁵.

Med hensyn til udformningen af identitetskort til EU-borgere blev der ved forordning (EU) 2019/1157⁵⁶, som fandt anvendelse fra den 2. august 2021, indført harmoniserede udformninger. I forordning (EU) 2019/1157 fastsættes det, at der skal ske en gradvis udfasning af eksisterende identitetskort⁵⁷.

---

⁵² [Europa-Parlamentets og Rådets forordning \(EU\) 2019/1157 af 20. juni 2019 om styrkelse af sikkerheden af unionsborgernes identitetskort og af opholdsdokumenter, der udstedes til unionsborgere og deres familiemedlemmer, som udøver deres ret til fri bevægelighed \(EUT L 188 af 12.7.2019, s. 67\)](#) er EØS-relevant og skal indarbejdes i EØS-aftalen, hvilket er ved at ske.

⁵³ [Rådets forordning \(EF\) nr. 1030/2002 af 13. juni 2002](#) om ensartet udformning af opholdstilladelser til tredjelandsstatsborgere ([EFT L 157 af 15.6.2002, s. 1](#)).

⁵⁴ Kommissionens gennemførelsesafgørelse C(2018) 7767 af 30.11.2018 om fastsættelse af tekniske specifikationer for den ensartede udformning af opholdstilladelser til tredjelandsstatsborgere og om ophævelse af afgørelse C(2002) 30691.

⁵⁵ I henhold til artikel 8, stk. 1, i forordning (EU) 2019/1157 ophører opholdskort for familiemedlemmer til EU-borgere, der ikke er statsborgere i en medlemsstat, som ikke opfylder kravene i forordningens artikel 7, med at være gyldige, når de udløber eller senest den 3. august 2026, alt efter hvilken dato der kommer først. Artikel 8, stk. 2, indeholder en undtagelse fra artikel 8, stk. 1, for så vidt angår opholdskort, som ikke opfylder de minimumssikkerhedsstandarder, der er fastsat i del 2 i ICAO-dokument 9303, eller som ikke indeholder et funktionelt maskinlæsbart felt i overensstemmelse med del 3 i ICAO-dokument 9303. Sådanne opholdskort ophører med at være gyldige, når de udløber eller senest den 3. august 2023, alt efter hvilken dato der kommer først.

⁵⁶ Forordning (EU) 2019/1157 er EØS-relevant og skal indarbejdes i EØS-aftalen, hvilket er ved at ske.

⁵⁷ I henhold til artikel 5, stk. 1, i forordning (EU) 2019/1157 ophører identitetskort, der ikke opfylder kravene i forordningen, med at være gyldige, når de udløber, eller senest den 3. august 2031, alt efter hvilken dato der kommer først. Artikel 5, stk. 2, indeholder imidlertid to undtagelser. Identitetskort, der ikke opfylder de i ICAO-dokument 9303, del 2, fastsatte minimumssikkerhedsstandarder eller ikke indeholder et funktionelt maskinlæsbart felt, ophører følgelig med at være gyldige, når de udløber, eller senest den 3. august 2026, alt

Familiemedlemmer, der er visumpligtige, kan også fremlægge to pas, dvs. et gyldigt pas (uden visum) og et ugyldiggjort pas med et gyldigt visum (se punkt 3.1.2 i del II i visumhåndbogen).

For yderligere oplysninger om de særlige regler for familiemedlemmer til EU-, EØS- og CH-borgere henvises til [del III i håndbogen om behandling af visumansøgninger og ændring af udstedte visa](#) (i det følgende benævnt "visumhåndbogen").

N.B. På grundlag af aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater på den ene side og **Det Schweiziske Forbund** på den anden side om fri bevægelighed for personer omfatter ovennævnte regler vedrørende kontrol af personer, der er omfattet af retten til fri bevægelighed i henhold til EU-retten, også arbejdstagere uanset nationalitet som arbejder for en leverandør af tjenesteydelser, som er integreret på arbejdsmarkedet i Schweiz eller en af medlemsstaterne og er udstationeret for at levere en tjenesteydelse på Schweiz' eller en af medlemsstaternes område (artikel 17 i bilag I til aftalen).

På grundlag af aftalen om Den Europæiske Frihandelsammenslutning finder de samme regler anvendelse på de arbejdstagere uanset nationalitet, som arbejder for en leverandør af tjenesteydelser, som er integreret på arbejdsmarkedet i Schweiz eller en af EØS-staterne og er udstationeret for at levere en tjenesteydelse på Schweiz' eller en af EØS-staternes område.

- 2.9. Hvis en person, der er omfattet af retten til fri bevægelighed i henhold til EU-retten, imidlertid ikke er i besiddelse af de krævede rejsedokumenter eller de eventuelt krævede visa, skal den berørte Schengenstat give denne person enhver rimelig mulighed for inden for en rimelig frist at opnå eller fremskaffe de nødvendige dokumenter, eller få bekræftet eller på anden måde godtgjort, at vedkommende er omfattet af retten til fri bevægelighed i henhold til EU-retten, inden der træffes afgørelse om tilbagesendelse.

Hvis en rejsende fremlægger et rejsedokument uden et maskinlæsbart felt, og der er tvivl om vedkommendes identitet, skal der foretages en efterfølgende kontrol.

* Retsgrundlag – Retspraksis:

[Direktiv 38/2004/EF \(artikel 4, 5 og 27\)](#)

---

efter hvilken af disse datoer der kommer først. Identitetskort udstedt til personer på 70 år og derover den 2. august 2021, som opfylder de i ICAO-dokument 9303, del 2, fastsatte minimumssikkerhedsstandarder, og som indeholder et funktionelt maskinlæsbart felt, ophører med at være gyldige, når de udløber.

- [Schengengrænsekodeksen \(artikel 8\)](#)
- [Aftale af 21. juni 1999 mellem Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater på den ene side og Det Schweiziske Forbund på den anden side om fri bevægelighed for personer](#)
- [Forordning \(EU\) 2017/1954](#)
- [Domstolens dom af 25. juli 2002, sag C-459/99, MRAX mod Belgien](#)
- [Domstolens dom af 17. februar 2005, sag C-215/03, Salah Oulane mod Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie](#)
- [Domstolens dom af 31. januar 2006, sag C-503/03, Kommissionen mod Spanien](#)
- [Domstolens dom af 18. juni 2020, sag C-754/18, Ryanair](#)
- [Domstolens dom af 18. december 2014, sag C-202/13, Sean McCarthy](#)

3. KONTROL AF TREDJELANDSSTATSBORGERE VED INDREJSE

- 3.1. De indrejsebetingelser, der skal opfyldes af tredjelandstatsborgere ved indrejse på en Schengenstats område, er følgende:
- a) være i besiddelse af et gyldigt rejsedokument eller gyldige rejsedokumenter, der tillader grænsepassage, og som er gyldigt i mindst tre måneder efter den forventede afrejsedato fra Schengenstaterne (selv om denne forpligtelse kan tilsidesættes i begrundede hastetilfælde), og det/de skal være udstedt inden for de seneste 10 år kravet om, at rejsedokumentet skal være udstedt inden for de seneste ti år, skal være opfyldt på indrejsedatoen (men ikke nødvendigvis under opholdet)⁵⁸, forudsat at det er gyldigt indtil opholdets slutdato plus tre måneder

---

⁵⁸ Dette spørgsmål er kun relevant i de undtagelsestilfælde, hvor gyldigheden af et tredjelandspas er længere end ti år (f.eks. ti år og nogle måneder, således som det er praksis i tredjelande, hvilket gør det muligt ved fornyelsen af det gamle pas at overføre den resterende gyldighed til det nye pas). NB: Ifølge internationale standarder bør rejsedokumenters gyldighed aldrig overstige ti år, hvorfor den praktiske relevans af dette spørgsmål kun bør være af midlertidig karakter.

*Eksempel:

En tredjelandstatsborger ankommer den 21. november 2022 med henblik på at ophold på 20 dage med et pas udstedt den 23. november 2012, som er gyldigt indtil den 23. marts 2023. Indrejsebetingelsen i Schengengrænsekodeksens artikel 6, stk. 1, litra a), er opfyldt, eftersom *udstedelsesdatoen* på ankomstdagen var mindre end 10 år tidligere, og passet ergyldigt i over tre måneder efter den planlagte afrejsedato.

- b) være i besiddelse af et [gyldigt visum](#), når dette er påkrævet, undtagen hvis tredjelandstatsborgeren har en gyldig [opholdstilladelse](#), der er udstedt af en Schengenstat, der anvender Schengenreglerne fuldt ud, og som betragtes som svarende til et visum eller et gyldigt visum til længerevarende ophold. (Opholdstilladelser, visa til længerevarende ophold og andre dokumenter, der er opført i de efterfølgende afdelinger, indeholder en chip med biometriske data, som skal kontrolleres, jf. punkt 3.3 i dette afsnit). Denne ækvivalens gælder ikke for midlertidige tilladelser, der udstedes, mens en første ansøgning om opholdstilladelse eller en ansøgning om asyl behandles
- c) dokumentation for formålet med og vilkårene for opholdet i den eller de Schengenstater, der skal besøges, herunder besiddelse af de nødvendige subsistensmidler i den påtænkte opholdsperiode og til hjemrejsen til oprindelseslandet (eller til gennemrejse til et tredjeland, hvor de pågældende er sikret indrejse, f.eks. fordi de har en opholdstilladelse udstedt af det pågældende land), eller muligheden for at skaffe sig disse midler på lovlig vis
- d) ikke være indberettet i SIS med henblik på nægtelse af indrejse
- e) ikke være en person, der betragtes som en trussel mod Schengenstaternes offentlige orden, interne sikkerhed, folkesundhed eller internationale forbindelser. Dette kan navnlig være tilfældet, hvis der ikke i en national database findes en indberetning om den pågældende person, som ville føre til nægtelse af indrejse. Domstolen anerkendte udtrykkeligt i sin dom af 12. december 2019 i sag C-380/18 (E.P.), at begrebet "trussel mod den offentlige orden eller offentlige sikkerhed" i betydningen i Schengengrænsekodeksen adskiller sig væsentligt fra begrebet "trussel mod den offentlige orden eller offentlige sikkerhed" i betydningen i reglerne om fri

bevægelighed (direktiv 2004/38/EF). I betydningen i Schengenrænsekodeksen skal de overtrædelser, som tredjelandstatsborgere kan være mistænkt for at have begået, være tilstrækkeligt alvorlige for så vidt angår deres art og den straf, de medfører, til at begrunde, at en statsborgers ophold på medlemsstaternes område straks bringes til ophør. Når der ikke er sket domfældelse, kan de kompetente myndigheder desuden kun påberåbe sig en trussel mod den offentlige orden, når der foreligger samstemmende, objektive og præcise elementer, som gør det muligt at mistænke den nævnte statsborger for at have begået en sådan lovovertrædelse.

*Retsgrundlag:

- [Schengenrænsekodeksen \(artikel 6\)](#)
- [Europa-Parlamentets og Rådets forordning \(EU\) nr. 265/2010 af 25. marts 2010 om ændring af konventionen om gennemførelse af Schengenaftalen og forordning \(EF\) nr. 562/2006, hvad angår bevægelighed for indehavere af visum til længerevarende ophold](#)
- [Europa-Parlamentets og Rådets forordning \(EU\) 2018/1806 af 14. november 2018 om fastlæggelse af listen over de tredjelande, hvis statsborgere skal være i besiddelse af visum ved passage af de ydre grænser, og listen over de tredjelande, hvis statsborgere er fritaget for dette krav](#)
- [Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 565/2014/EU af 15. maj 2014 om indførelse af en forenklet ordning for personkontrol ved de ydre grænser, som bygger på, at Bulgarien, Kroatien, Cypern og Rumænien ensidigt anerkender visse dokumenter som ligestillede med deres nationale visa til transit gennem eller forventet ophold på deres område af en varighed på højst 90 dage inden for en given periode på 180 dage og om ophævelse af beslutning nr. 895/2006/EF og nr. 582/2008/EF](#)

*Link:

- [Liste over de tredjelande, hvis statsborgere skal være i besiddelse af visum ved passage af de ydre grænser, og de tredjelande, hvis statsborgere er fritaget for dette krav](#)
- [Oplysninger om nationale undtagelser fra visumkravene](#)

- [Fælles liste over de tredjelande, hvis statsborgere skal være i besiddelse af et lufthavnstransitvisum, når de passerer gennem internationale transitområder i lufthavne, der er beliggende på medlemsstaternes område](#)
- [Liste over de tredjelande, hvis statsborgere skal være i besiddelse af et lufthavnstransitvisum, når de passerer gennem internationale transitområder i lufthavne, der er beliggende på en medlemsstats område](#)
- [Liste over opholdstilladelser, der giver indehaverne ret til transit i medlemsstaternes lufthavne, uden at der stilles krav om, at de skal have lufthavnstransitvisum](#)

3.2. Tredjelandstatsborgere skal underkastes en indgående kontrol. Der gælder imidlertid særlige regler for følgende personkategorier:

- a) Statsoverhoveder og medlemmer af deres delegationer ([punkt 5.1, denne afdeling](#))
- b) Flypiloter og andre besætningsmedlemmer ([punkt 5.2 i denne afdeling](#))
- c) Søfarende ([punkt 5.3 i denne afdeling](#))
- d) Indehavere af diplomatpas, officielle pas eller tjenestepas samt medlemmer af internationale organisationer ([punkt 5.4 i denne afdeling](#))
- e) Indbyggere i grænseområder, der er omfattet af en ordning for lokal grænsetrafik ([punkt 5.5 i denne afdeling](#))
- f) Mindreårige ([punkt 5.6 i denne afdeling](#))
- g) Skoleelever fra tredjelande med bopæl i en medlemsstat eller i et tredjeland, hvis statsborgere ikke er visumpligtige ([punkt 5.7 i denne afdeling](#))
- h) Grænsearbejdere ([punkt 5.8 i denne afdeling](#))
- i) ADS-turister ([punkt 5.9 i denne afdeling](#))
- j) Redningstjenester, politi, brandvæsen og grænsevagter ([punkt 5.10 i denne afdeling](#))
- k) Offshorearbejdere ([punkt 5.11 i denne afdeling](#)).

Kontrol af **statsløse personer** og **flygtninge** foretages på samme måde som i forbindelse med tredjelandstatsborgere generelt. Gyldigheden af rejsedokumenter udstedt af tredjelande til flygtninge og statsløse personer kan kontrolleres i "[listen over rejsedokumenter udstedt af tredjelande og territoriale enheder](#)". Spørgsmålet om, hvorvidt indehaveren af et sådant rejsedokument skal have et visum for at kunne rejse ind i EU, er reguleret ved artikel 6, stk. 2, litra b), i forordning (EU) 2018/1806, som lader afgørelsen

være op til den enkelte medlemsstat. De relevante underretninger kan ses i tabellen "[Undtagelser i henhold til artikel 6, stk. 2](#)".

Der gælder særlige regler for asylansøgere og ansøgere om international beskyttelse (se punkt 12 i denne afdeling om asylansøgere).

Grænsevagten skal straks optage fingeraftryk af alle tredjelandstatsborgere eller statsløse personer, der pågribes i forbindelse med irregulær passage af en Schengenstats ydre grænse, hvis de er mindst 14 år, og hvis de ikke er blevet afvist, og videregive disse data.

N.B. For kontrol af tredjelandstatsborgere, der er familiemedlemmer til en EU-, EØS- eller CH-borger (personer, der i henhold til EU-retten er omfattet af retten til fri bevægelighed), henvises til [punkt 2.8 i denne afdeling](#).

*Retsgrundlag:

– [Europa-Parlamentets og Rådets forordning \(EU\) nr. 603/2013 om oprettelse af "Eurodac" til sammenligning af fingeraftryk \(artikel 14\)](#)

*Link:

– [Dokumenter udstedt til statsløse personer og flygtninge af Schengenstaterne](#)

– [Oplysninger om nationale undtagelser fra visumkravene](#)

3.3. Grænsevagter skal **systematisk kontrollere** tredjelandstatsborgere i følgende databaser:

- SIS
- SLTD
- nationale databaser med oplysninger om stjalne, ulovligt handlede, forsvundne og ugyldiggjorte rejsedokumenter.

Grænsevagterne kan også søge i andre nationale databaser og INTERPOL-databaser.

3.4. Kontrollen i de relevante databaser kan foretages på forhånd på grundlag af de passageroplysninger, der er modtaget i overensstemmelse med Rådets direktiv 2004/82/EF eller i overensstemmelse med anden EU-ret eller national ret. Hvis denne kontrol foretages på forhånd på grundlag af sådanne passageroplysninger, skal der foretages kontrol ved overgangsstedet af de på forhånd modtagne oplysninger ved at

sammenholde dem med oplysningerne i rejsedokumentet. Der skal endvidere foretages kontrol af den pågældende persons identitet og nationalitet samt rejsedokumentets ægthed og gyldighed til grænsepassage.

3.5. For pas og rejsedokumenter, der indeholder et lagringsmedium⁵⁹, skal chipdataenes ægthed kontrolleres, forudsat at der findes gyldige certifikater. Ægtheden og integriteten af de oplysninger, der er lagret i mikrochippen, skal kontrolleres ved kontrol af biometriske pas. For at kontrollere, at oplysningerne på chippen er indlæst af en autoriseret myndighed, og at der ikke er manipuleret med dem, skal chippens indhold autentificeres ved hjælp af passiv autentificering. DS-certifikatet på dokumentet skal kontrolleres i forhold til det udstedende lands troværdige CSCA-certifikat (Country Signing Certification Authority). Derudover skal det kontrolleres, at chippen er ægte, og at den ikke er blevet klonet⁶⁰.

3.6. Tredjelandstatsborgere skal underkastes en indgående kontrol.

Den indgående indrejsekontrol omfatter en kontrol af, at alle indrejsebetingelser er opfyldt, dvs.:

- kontrol af, at den pågældende tredjelandstatsborger er i besiddelse af [et gyldigt dokument eller gyldige dokumenter til grænsepassage](#), som ikke er udløbet, og at det i givet fald er ledsaget af det påkrævede [visum](#), den påkrævede [opholdstilladelse](#) eller det påkrævede visum til længerevarende ophold. Tredjelandstatsborgere, der er omfattet af visumpligt, kan rejse med to pas, dvs. et gyldigt pas (uden visum) og et ugyldiggjort pas med et gyldigt visum. Fra maj 2022 skal visummærkatene være forsynet et digitalt segl⁶¹. Det vil indeholde alle de oplysninger, der er anført på mærkatene med undtagelse af fotografiet. Det digitale segl skal anvendes til at kontrollere ægtheden af oplysningerne på

---

⁵⁹ Alle dokumenter, der er omfattet af EU-retten (pas, identitetskort, opholdskort, migrationsrelaterede kort og andre rejsedokumenter udstedt på grundlag af EU-retten, herunder tilladelsen til lokal grænsetrafik) indeholder en chip med undtagelse af visummet (papirbaseret). Søfarendes identitetsdokument indeholder også en chip, også selv om det ikke er baseret på EU-retten.

⁶⁰ Ved en klonet chip er oplysningerne kopieret fra den ægte chip og lagt på en anden chip uden sikkerhedsrestriktioner.

⁶¹ Kommissionens gennemførelsesafgørelse C(2020) 2672 final af 30.4.2020 om indførelse af et digitalt segl i den ensartede udformning af visa. I overgangsperiode indtil den 1. november 2022 kan medlemsstaterne udstede visa både med og uden digitalt segl.

- Systematisk kontrol i relevante databaser ([se punkt 1.5 i denne afdeling, fjerde led i tabellen](#)), og af, om den pågældende tredjelandstatsborgers transportmiddel og de genstande, som vedkommende medbringer, udgør en trussel mod Schengenstaternes offentlige orden, interne sikkerhed, folkesundhed eller internationale forbindelser. Denne kontrol skal omfatte direkte søgning i de indberettede oplysninger om personer og genstande i Schengeninformationssystemet (SIS) og i de nationale databaser samt de foranstaltninger, der eventuelt skal træffes som resultat af en indberetning.
- Kontrol af ind- og udrejsestemplerne i den pågældende tredjelandstatsborgers rejsedokument for ved at sammenholde ind- og udrejsedatoerne at kontrollere, at vedkommende ikke allerede har overskredet den maksimale varighed af det tilladte ophold inden for området uden kontrol ved de indre grænser eller på Bulgariens, Kroatiens, Cyperns eller Rumæniens område særskilt⁶², dvs. 90 dage i en given perioden på 180 dage forud for hver af opholdets dage.
- Kontrol af, hvor den pågældende tredjelandstatsborger er udrejst fra, og hvor vedkommende rejser hen, samt af det påtænkte opholds formål og om nødvendigt af dokumentationen herfor.
- Kontrol af, om den pågældende tredjelandstatsborger har tilstrækkelige subsistensmidler til det påtænkte opholds varighed og formål, til hjemrejsen til oprindelseslandet eller til transit til et tredjeland, eller om vedkommende er i stand til at skaffe disse midler på lovlig vis. Ved vurderingen af subsistensmidlerne skal der tages hensyn til de vejledende beløb, som hver Schengenstat har fastsat.
- Kontrol af, om den pågældende har tilstrækkelige subsistensmidler, kan baseres på f.eks. kontanter, rejsechecks og kreditkort i tredjelandstatsborgerens besiddelse. Erklæringer vedrørende sponsorering, hvis national lovgivning indeholder bestemmelser herom, og [garantierklæringer/indbydelser fra værter](#), som defineret i national lovgivning, hvis tredjelandstatsborgeren bor hos en sådan, kan også udgøre bevis for tilstrækkelige subsistensmidler.

---

⁶² Den særskilte beregning af perioden på 90 dage i en given perioden på 180 dage på Rumæniens eller Bulgariens område skal ændres efter idriftsættelsen af ind- og udrejsesystemet.

- Gyldigheden af et kreditkort kan kontrolleres ved at kontakte det udstedende selskab eller ved at gøre brug af andre muligheder, der findes ved grænseovergangsstedet (f.eks. vekselkontorer).
- Indbydelser fra værter kan kontrolleres ved at kontakte værten direkte eller ved gennem de nationale kontaktpunkter i værtens bopælsmedlemsstat at kontrollere, om værten er i god tro.

* Retningslinjer vedrørende begrebet "trussel mod folkesundheden" med henblik på nægtelse af indrejse:

Ved dette begreb forstås sygdomme, der er potentielt epidemiske ifølge Verdenssundhedsorganisationens (WHO) internationale sundhedsregulativ, samt andre smitsomme infektionssygdomme eller parasitære sygdomme, for så vidt Schengenstaterne har truffet beskyttelsesforanstaltninger mod dem for deres egne statsborgere.

Med henblik på denne vejledning vil enhver trussel mod europæiske borgeres helbred og beslutninger om konkrete foranstaltninger blive vurderet og truffet via det fællesskabsnet, der blev oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 1082/2013/EU, og systemet for tidlig varsling og reaktion samt Det Europæiske Center for Forebyggelse af og Kontrol med Sygdomme (ECDC), der blev oprettet ved forordning (EF) nr. 851/2004. De ansvarlige for systemet for tidlig varsling og reaktion er medlemsstaternes myndigheder med ansvar for folkesundheden, og de arbejder på nationalt plan sammen med nationalt anerkendte overvågningsinstanser. ECDC foretager risikovurderinger (ecdc.europa.eu).

Derfor bør de myndigheder i EU-medlemsstaterne, der i medfør af nationale bestemmelser og EU-bestemmelser vedrørende folkesundhed har kompetence til at gennemføre sundhedsforanstaltninger, altid sammen vurdere risikoen for folkesundheden med henblik på at tillade eller nægte indrejse ved grænsen.

* Retningslinjer for vurdering af en "trussel mod folkesundheden" i en situation med en sygdom med epidemisk potentiale

Covid-19-pandemien har øget behovet for, at Unionen bliver bedre forberedt til at reagere på krisesituationer ved de ydre grænser i relation til sygdomme med et epidemisk potentiale, som udgør en trussel mod folkesundheden. Vedtagelsen af inkonsekvente og divergerende foranstaltninger ved de ydre grænser for at imødegå sådanne trusler har en

negativ indvirkning på den måde, hvorpå området uden kontrol ved de indre grænser fungerer, skaber mindre forudsigelighed for rejsende fra tredjelande og mindsker de mellemfolkelige kontakter med tredjelande. Kommissionen anbefaler, at der tages hensyn til følgende ved anvendelsen ved de ydre grænser af nationale foranstaltninger vedrørende en trussel mod folkesundheden:

1. Unionsborgere i betydningen i artikel 20, stk. 1, i TEUF og tredjelandstatsborgere, som i medfør af aftalen mellem Unionen og dens medlemsstater på den ene side og disse tredjelande på den anden side har samme ret til fri bevægelighed som unionsborgere samt deres respektive familiemedlemmer, skal altid have tilladelse til til et hvilket som helst formål at rejse til de EU-medlemsstater og tredjelande, på hvilke Schengenreglerne finder anvendelse, og ikke blot for at rejse hjem.

Hvis de rejser fra tredjelande, der er omfattet af midlertidige restriktioner for ikkevæsentlige rejser, kan dette være underlagt sundhedsmæssige krav såsom selvisolation eller lignende foranstaltninger i bestemmelsesstaten i Schengenområdet (forudsat, at de pålægger deres egne statsborgere samme krav).

2. Tredjelandstatsborgere, der har status som fastboende udlænding i henhold til direktiv 2003/109/EF om tredjelandstatsborgeres status som fastboende udlænding, personer, hvis ret til ophold er afledt af andre EU-direktiver, udtrædelsesaftalen eller national lovgivning, eller som er indehavere af nationale visa til længerevarende ophold, samt deres respektive familiemedlemmer bør også have tilladelse til indrejse med forbehold af relevante sundhedsforanstaltninger.

Det samme bør også gælde for tredjelandstatsborgere med midlertidig indrejsetilladelse [udstedt med henblik på grænsepassage og udøvelse af retten til lovligt ophold i en medlemsstat ved afhentning af opholdstilladelse], når det er relevant.

Grænsevagterne bør kontrollere de respektive dokumenter (dvs. rejsedokumenter, opholdstilladelser og andre officielle dokumenter) for at kontrollere, at tredjelandstatsborgerne falder inden for det anvendelsesområde, der er fastsat i de to ovennævnte afsnit.

3. Screening af rejsende ved indrejse for symptomer på sygdomme med epidemiologisk potentiale kan omfatte anvendelse af termisk scanning og/eller symptomscreening eller

andet udstyr, der har til formål at opdage de relevante symptomer.

Alle offentlige medarbejdere, der er involveret i grænsekontrol, toldkontrol, sundhedskontrol eller enhver form for kontrol ved de ydre grænser, bør, når det er relevant, være udstyret med personlige værnemidler i form af mundbind, handsker, håndsprit m.m.

4. Når der træffes afgørelse om, hvorvidt de midlertidige restriktioner for ikkevæsentlige rejser til Schengenstater finder anvendelse på en tredjelandstatsborger, bør tidligere ophold inden for et vist tidsrum i et tredjeland, for hvilket restriktionerne for ikkevæsentlige rejser er blevet ophævet, udgøre en afgørende faktor (snarere end nationalitet).

5. Ved luftgrænserne spiller automatiske grænsekontrolposter en vigtig rolle med hensyn til at lette en gnidningsløs passagerstrøm ved de vigtigste luftgrænseovergangssteder; e-gatesystemer kan dog ikke anvendes til at kontrollere tredjelandstatsborgeres ophold. De Schengenstater, der tillader tredjelandstatsborgere at anvende automatiske grænsekontrolposter, bør overveje at foretage stikprøvekontrol af de rejsende, der anvender elektronisk paskontrol eller midlertidigt deaktivere automatiske grænsekontrolposter for tredjelandstatsborgere.

6. Grænsevagterne vil skulle gøre sig bekendt med, hvordan tredjelandes opholds- og arbejdstilladelser ser ud plus have en grundlæggende forståelse af trykkekunster og sikkerhedselementer i forbindelse med disse dokumenter. Ud over tredjelandes opholds- eller arbejdstilladelser kan rejsende muligvis også fremvise tredjelandes identitetskort og/eller kørekort samt andre officielle dokumenter som dokumentation for deres bopælsland.

Afhængigt af omstændighederne og typen af fremlagte dokumenter vil grænsevagterne skulle gøre bedst mulig brug af alt tilgængeligt referencemateriale, f.eks. FADO/iFADO/PRADO21 og Frontex' referencehåndbog, og anvende ressourcerne sammen med nationale dokumentdatabaser samt andre kommercielle ressourcer.

7. Det er nødvendigt, at de rejsende forud for rejsen informeres om behovet for at dokumentere, hvilket land der er deres bopælsland, hvorfor der er behov for yderligere dokumenter, f.eks. opholdstilladelser, arbejdstilladelser, identitetskort eller kørekort udstedt af det tredjeland, hvori de har bopæl, og andre officielle dokumenter som

dokumentation for, hvilket land der er deres bopælsland. Dette er vigtigt, eftersom oplysninger om tredjelandes opholds- eller arbejdstilladelse ikke altid er påført eller anført i rejsedokumenterne, navnlig pas. Manglende overholdelse af forpligtelsen til at dokumentere, hvilket land man har bopæl i, kan føre til nægtelse af indrejse.

8. Enhver afgørelse om nægtelse af indrejse skal være forholdsmæssigt afpasset og ikke-diskriminerende. En foranstaltning anses for at være forholdsmæssig, såfremt den er truffet efter høring af sundhedsmyndighederne, og såfremt disse anser foranstaltningen for at være egnet og nødvendig for at nå målet vedrørende folkesundheden. I formularen vedrørende nægtelse af indrejse skal grænsevagten angive årsagen hertil under afsnittet "Bemærkninger".

9. Den rejsende kan få udleveret en informationsfolder om en særlig sygdom. Når der er tale om en rejsende, der er sund og rask, er der ikke behov for yderligere sundhedsanmeldelse til myndighederne i det tilgrænsende tredjeland, som den rejsende er vendt tilbage til via en et landgrænseovergangssted ved EU's ydre grænser (vej- eller jernbanetrafik) eller fra et søgrænseovergangssted ved EU's ydre grænser (f.eks. havne, hvorfra der er regelmæssige færgeforbindelser, eller andre havne med krydstogtskibe eller individuelle søfolk eller fiskerbåde).

10. For at minimere antallet af personer, der ankommer fra tredjelande, kan lufthavnsforbindelsesofficerer eller forbindelsesofficerer i tredjelandene på listen foretage kontrol forud for boarding. Schengenstaterne kan også indsætte grænsevagter på bestemte fly til og fra tredjelande, som vil få til opgave at flyve på afgående flyvninger fra Europa med henblik på at foretage kontrol forud for boarding på returfly. Det kan også overvejes at anvende sundhedsinspektører og/eller sundhedspersonale direkte ved grænseovergangsstederne for at screene de rejsende, kontrollere sundhedserklæringer osv.

* Retningslinjer for beregning af opholdets varighed:

For så vidt angår de 90 dage inden for en periode på 180 dage skal indrejsedagen beregnes som første dag i opholdet inden for området uden kontrol ved de indre grænser, og udrejsedagen beregnes som sidste dag i opholdet inden for dette område. For Bulgarien, Kroatien, Cypern og Rumænien svarer det til dagen for indrejse i og udrejse fra hver af disse Schengenstater. Der tages udgangspunkt i en "glidende" periode på 180 dage, hvor

der ses tilbage på hver opholdsdag inden for den seneste periode på 180 dage for at kontrollere, om kravet om højst 90 dage inden for en periode på 180 dage fortsat er opfyldt. Det betyder, at et fravær i en uafbrudt periode på 90 dage giver mulighed for et nyt ophold på højst 90 dage. Se også: http://ec.europa.eu/dgs/home-affairs/what-we-do/policies/borders-and-visas/border-crossing/docs/short_stay_schengen_calculator_user_manual_en.pdf

Beregneren af kortvarige ophold på Europa-Kommissionens/GD HOME's websted (https://ec.europa.eu/home-affairs/content/visa-calculator_en eller downloaded fra CIRCA) kan anvendes til at beregne varigheden af det ophold, der er tilladt i henhold til de nye regler. Brugervejledningen indeholder oplysninger om de nye regler, brugen af beregneren og praktiske eksempler. Se også: http://ec.europa.eu/dgs/home-affairs/what-we-do/policies/borders-and-visas/border-crossing/index_en.htm.

Denne metode til beregning af kortvarige ophold, der har været gældende siden 18. oktober 2013, gælder ikke for de aftaler om lempelse af visumreglerne, der er indgået mellem EU og Bahamas, Brasilien, Saint Kitts og Nevis, Mauritius og Seychellerne for hvilke definitionen ("3 måneder i løbet af en periode på 6 måneder efter datoen for den første indrejse") gælder. Varigheden af de tredjelandstatsborgeres ophold, som rejser på et visum udstedt i overensstemmelse med de visumlempelsesaftaler, der er indgået mellem EU og visse tredjelande, skal beregnes i henhold til den nye beregningsmetode, eftersom der i disse aftaler henvises til "90 dage inden for en periode på 180 dage".

Ophold, der er givet tilladelse til i form af en opholdstilladelse eller et visum til længerevarende ophold, bør ikke indgå i beregningen af varigheden af det kortvarige ophold (ved vurderingen af, om reglen om 90 dage inden for en periode på 180 dage er overholdt). Denne bestemmelse gør det således muligt for tredjelandstatsborgere fortsat lovligt at opholde sig på de Schengenstaters område, som fuldt ud anvender Schengenreglerne, med henblik på et efterfølgende kortvarigt ophold. En rejsende kan godtgøre, at vedkommende har overholdt betingelserne vedrørende varigheden af et kortvarigt ophold senest på datoen for udløbet af en tidligere opholdstilladelse eller et tidligere visum til længerevarende ophold⁶³. Nationale regler eller national praksis, hvori

⁶³ Dette bekræftes også udtrykkeligt i Schengengrænsekodeksens artikel 12, stk. 3 (finder anvendelse fra den dato, hvor ind- og udrejsesystemet idriftsættes).

det fastsættes, at en tredjelandsstatsborger som hovedregel skal forlade landets område efter ophøret af et længerevarende ophold (omfattet af en opholdstilladelse eller et nationalt visum), inden den pågældende kan indlede et efterfølgende kortvarigt ophold på dette område, er ikke forenelige med Schengenreglerne. Det er visumindehaveren, der har ansvaret for at overholde reglen om 90 dage inden for en periode på 180 dage⁶⁴. Hvis en tredjelandsstatsborger ikke gør brug af den mulighed, der gives i henhold til Schengenrænsekodeksens artikel 12 eller artikel 14, stk. 8, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/2226⁶⁵, for at anmode om at få registreret starten på et kortvarigt ophold (eller at blive anset for at have indrejst med henblik på et kortvarigt ophold) på datoen for udløbet af en tidligere opholdstilladelse eller et visum til længerevarende ophold, risikerer den pågældende at blive betragtet som en person med ulovligt ophold med de deraf følgende negative konsekvenser i overensstemmelse med den formodning, der er omhandlet i Schengenrænsekodeksens artikel 12 eller artikel 20 i forordning (EU) 2017/2226. Denne formodning kan dog efterfølgende afkræftes, jf. Schengenrænsekodeksens artikel 12.

*Eksempler:

En canadisk studerende, hvis opholdstilladelse som "studerende" i Østrig udløber den 31. juli, har til hensigt at foretage en interrailrejse gennem flere Schengenstater i august. Den canadiske studerende skal ikke nødvendigvis forlade EU, men den pågældende kan påbegynde et kortvarigt ophold umiddelbart efter opholdstilladelsens udløb. Med henblik herpå bør den pågældende inden den 31. juli i henhold Schengenrænsekodeksens artikel 12 eller artikel 20 i forordning (EU) 2017/2226 anmode de kompetente myndigheder om at blive betragtet som indrejst den 1. august. (NB: Fra den dato, hvor Europa-Parlamentets og

⁶⁴ I artikel 14, stk. 8, i forordning (EU) 2017/2226 fastsættes det udtrykkeligt, at "Hvis det kortvarige ophold for en tredjelandsborger, som befinder sig på en medlemsstats område, begynder umiddelbart efter et ophold på grundlag af en opholdstilladelse eller et visum til længerevarende ophold, og der ikke tidligere er blevet oprettet en individuel sagsmappe, kan tredjelandsstatsborgeren anmode de kompetente myndigheder .... om at oprette en individuel sagsmappe og ind- og udrejseregistreringen ved at indlæse de oplysninger ...".

⁶⁵ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/2226 af 30. november 2017 om oprettelse af et ind- og udrejsesystem til registrering af ind- og udrejsedata og oplysninger om nægtelse af indrejse vedrørende tredjelandsstatsborgere, der passerer medlemsstaternes ydre grænser, om fastlæggelse af betingelserne for adgang til ind- og udrejsesystemet til retshåndhævelsesformål og om ændring af konventionen om gennemførelse af Schengenaf-talen og forordning (EF) nr. 767/2008 og (EU) nr. 1077/2011 (EUT L 327 af 9.12.2017, s. 20).

Rådets forordning (EU) 2018/1240⁶⁶ finder anvendelse, vil den pågældende også skulle være i besiddelse af en gyldig rejsetilladelse).

En indisk forsker, hvis opholdstilladelse som "forsker" i Østrig udløber den 31. juli, har til hensigt i august at tage på vandretur gennem Alperne (i Østrig og Italien, men vil tilbringe mest tid i Østrig), Den indiske forsker skal ikke nødvendigvis forlade EU, men den pågældende kan påbegynde et kortvarigt ophold umiddelbart efter opholdstilladelsens udløb. Med henblik herpå skal vedkommende have ansøgt om et visum til kortvarigt ophold på et østrigsk konsulat (f.eks. i Prag eller Bratislava) og have fået udstedt et sådant visum inden den 1. august. Derudover bør den pågældende inden den 31. juli i henhold Schengengrænsekodeksens artikel 12 eller artikel 20 i forordning (EU) 2017/2226 anmode de kompetente myndigheder om at blive betragtet som indrejst den 1. august.

---

⁶⁶ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1240 af 12. september 2018 om oprettelse af et europæisk system vedrørende rejseinformation og rejsetilladelse (ETIAS) og om ændring af forordning (EU) nr. 1077/2011, (EU) nr. 515/2014, (EU) 2016/399 (EU) 2016/1624 og (EU) 2017/2226 (EUT L 236 af 19.9.2018, s. 1).

Hvad angår mulige forlængelser af kortvarige ophold i henhold til bilaterale aftaler, indeholder artikel 20, stk. 2, i konventionen om gennemførelse af Schengenafhtalen⁶⁷ detaljerede regler for behandlingen af disse særlige tilfælde.

3.6.1. Den indgående udrejsekontrol omfatter:

- kontrol af, at den pågældende tredjelandstatsborger er i besiddelse af et gyldigt dokument til grænsepassage
- kontrol af, om dokumentet viser tegn på falsk eller forfalskning
- kontrol ved hjælp af lovpligtig systematisk kontrol i relevante databaser af, at den pågældende tredjelandstatsborger ikke betragtes som en trussel mod Schengenstaternes offentlige orden, interne sikkerhed eller internationale forbindelser.
- For pas og rejsedokumenter, der indeholder et lagringsmedium, skal chipdataenes ægthed kontrolleres, forudsat at der findes gyldige certifikater. Ægtheden og integriteten af de oplysninger, der er lagret i mikrochippen, skal kontrolleres ved kontrol af biometriske pas. For at kontrollere, at oplysningerne på chippen er indført af en autoriseret myndighed, og at der ikke er manipuleret med dem, skal chippens indhold autentificeres ved hjælp af passiv autentificering. DS-certifikatet på dokumentet skal kontrolleres i forhold til det udstedende lands troværdige CSCA-certifikat. Hvis autentificering af chips understøttes, skal denne metode bruges til at kontrollere, at chippen er ægte.

3.6.2. Udrejsekontrollen kan endvidere omfatte:

- kontrol af, at den pågældende er i besiddelse af et gyldigt visum, hvis dette kræves, undtagen hvis vedkommende har en gyldig opholdstilladelse udstedt af en Schengenstat eller et gyldigt visum til længerevarende ophold eller andre dokumenter, som giver ret til ophold eller ny indrejse på Schengenstatens område.
- kontrol af, at den pågældende ikke har overskredet den maksimale varighed af det tilladte ophold.

---

⁶⁷ Konvention om gennemførelse af Schengenafhtalen af 14. juni 1985 mellem regeringerne for staterne i Den Økonomiske Union Benelux, Forbundsrepublikken Tyskland og Den Franske Republik om gradvis ophævelse af kontrollen ved de fælles grænser (EFT L 239 af 22.9.2000, s. 19).

- 3.7. Tredjelandstatsborgere, der har en gyldig opholdstilladelse, bør som hovedregel ikke anmodes om at bevise, hvad formålet med det påtænkte ophold er, eller at de er i besiddelse af subsistensmidler. Den øvrige kontrol – og navnlig undersøgelsen af rejsedokumenter og opholdstilladelser, søgningerne i SIS og i nationale databaser – skal imidlertid foretages som forklaret i punkt 1.2, og [punkt 3.6.2 i denne afdeling](#). For så vidt angår personer, der er omfattet af udtrædelsesaftalen, indeholder bilag 42 til denne vejledning detaljeret vejledning i, hvordan de kan dokumentere deres status.
- 3.8. For ikke at sinke kontrolprocedurerne på det sted, hvor den indledende ind- og udrejsekontrol finder sted, og hvis der er behov for at foretage supplerende kontrol, kan disse procedurer foretages et andet sted (efterfølgende kontrol), der er adskilt fra det sted, hvor den indledende kontrol finder sted.

Hvis den pågældende tredjelandstatsborger anmoder om det, og hvis der findes passende faciliteter til det, skal en sådan indgående kontrol foretages på et dertil indrettet, ikkeoffentligt sted. I tilfælde af efterfølgende kontrol skal den pågældende tredjelandstatsborger oplyses skriftligt om formålet med og proceduren for en sådan kontrol. Disse oplysninger kan være i form af en plakat eller en folder, der udleveres til den pågældende person. Folderen eller plakaten skal foreligge på alle de officielle EU-sprog og på det eller de sprog, der tales i det eller de lande, der grænser op til de pågældende Schengenstater.

*Retsgrundlag:

- [Schengengrænsekodeksen \(artikel 7 og 8; bilag I og IV\)](#)
- [Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 1082/2013/EU af 22. oktober 2013 om alvorlige grænseoverskridende sundhedstrusler og om ophævelse af beslutning nr. 2119/98/EF](#)
- Det internationale sundhedsregulativ (WHO)

4. SØGNINGER I SCHENGENINFORMATIONSSYSTEMET OG I DATABASEN OVER STJÅLNE OG BORTKOMNE REJSEDOKUMENTER (SLTD)

4.1. Alle personer og deres rejsedokumenter skal krydstjekkes i SIS ved ind- og udrejsekontrol. Via de nationale grænsekontrolapplikationer foretages der sædvanligvis integreret kontrol af personer og deres rejsedokumenter i de relevante databaser. SIS indeholder indberetninger om personer og genstande, der er omfattet af en af følgende indberetningskategorier:

- Indberetninger om tilbagesendelse (artikel 3 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1860⁶⁸): Denne kategori vedrører tredjelandstatsborgere, der er genstand for en afgørelse om tilbagesendelse med det formål at kontrollere, om forpligtelsen til at vende tilbage er opfyldt, og at understøtte håndhævelsen af afgørelser om tilbagesendelse.
- Indberetning om nægtelse af indrejse eller ophold (artikel 24 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1861⁶⁹): Denne kategori vedrører tredjelandstatsborgere⁷⁰, som ikke har ret til at indrejse i eller opholde på Schengenstaternes område⁷¹.
- Indberetninger om personer, der begæres arresteret (artikel 26 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1862⁷²): Denne kategori vedrører personer, om hvem der er udstedt en europæisk arrestordre, en islandsk eller norsk arrestordre⁷³ eller en begæring om udlevering (Schweiz og Liechtenstein).

---

⁶⁸ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1860 af 28. november 2018 om brug af Schengeninformationssystemet i forbindelse med tilbagesendelse af tredjelandstatsborgere med ulovligt ophold (EUT L 312 af 7.12.2018, s. 1).

⁶⁹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1861 af 28. november 2018 om oprettelse, drift og brug af Schengeninformationssystemet (SIS) på området ind- og udrejsekontrol, om ændring af konventionen om gennemførelse af Schengenaftalen og om ændring og ophævelse af forordning (EF) nr. 1987/2006 (EUT L 312 af 7.12.2018, s. 14).

⁷⁰ En indberetning om en tredjelandstatsborger, der er familiemedlem til en EU-borger, bør behandles i henhold til artikel 26 i forordning (EU) 2018/1861 (se punkt 8.3, afdeling I).

⁷¹ Cypern har endnu ikke adgang til SIS, og derfor menes der med henblik på dette kapitel alle Schengenstaterne undtagen Cypern. Kroatien kan få adgang til indberetninger om nægtelse af indrejse, men er ikke forpligtet til at nægte tredjelandstatsborgere, om hvem en anden Schengenstat har foretaget en indberetning, jf. forordning (EF) nr. 1987/2006, indrejse i eller ophold på sit område, men kan beslutte at reagere på en sådan indberetning. Kroatien er i øjeblikket ikke i stand til at indlæse indberetninger om nægtelse af indrejse i SIS.

⁷² Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1862 af 28. november 2018 om oprettelse, drift og brug af Schengeninformationssystemet (SIS) på området politisamarbejde og strafferetligt samarbejde, om ændring

- Indberetning om savnede personer (artikel 32, stk. 1, litra a) og b), i Rådets forordning (EU) 2018/1862. Formålet med denne indberetningskategori er at finde savnede personer, herunder børn og uledsagede mindreårige, og tage dem i varetægt, hvis det er lovligt og nødvendigt.
- Indberetning om sårbare personer, der er i fare, dvs. børn, der er i fare for at blive bortført/børn, som skal forhindres i at rejse/sårbare personer, som skal forhindres i at rejse (artikel 32, stk. 1, litra c), d) og e), i forordning (EU) 2018/1862: Formålet med denne kategori er at forhindre børn i at blive bortført og sårbare personer i at rejse uden tilladelse eller i på ulovlig vis at blive ført til udlandet. Hovedforskellen mellem at foretage en indberetning om en savnet person og en indberetning om sårbare personer, der skal forhindres i at rejse, er, at i sidstnævnte tilfælde er personen endnu ikke meldt savnet, men der er risiko for, at det vil ske ("forebyggende indberetninger").
- Indberetning om personer, der eftersøges med henblik på at yde bistand i forbindelse med retsforfølgning (artikel 34 i forordning (EU) 2018/1862): Formålet med denne indberetningskategori er at finde frem til de eftersøgte personers opholdssted eller bopæl, så de kan bistå ved en retssag (f.eks. som vidner).
- Indberetning om personer eller genstande, der er genstand for diskret kontrol, undersøgelseskontrol eller målrettet kontrol (artikel 36 i forordning (EU) 2018/1862): Formålet med denne type indberetning er at indhente oplysninger om personer eller relaterede genstande med henblik på at retsforfølge straffelovsovertrædelser og forebygge trusler mod den offentlige eller nationale sikkerhed.

---

og ophævelse af Rådets afgørelse 2007/533/RIA og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1986/2006 og Kommissionens afgørelse 2010/261/EU (EUT L 312 af 7.12.2018, s. 56).

73

På grundlag af aftalen om overgivelse mellem EU-medlemsstaterne og Island og Norge, som begyndte at finde anvendelse i 2019: Aftalen af 28. juni 2006 mellem Den Europæiske Union og Republikken Island og Kongeriget Norge om procedurerne for overgivelse mellem Den Europæiske Unions medlemsstater og Island og Norge trådte i kraft den 1. november 2019 (EUT L 292 af 21.10.2006, s. 2).

- Genstande, der skal beslaglægges eller anvendes som bevismidler i straffesager (artikel 38 i forordning (EU) 2018/1862): Denne kategori omfatter genstande (køretøjer, påhængsvogne, campingvogne, industrielt udstyr og komponenter til industrielt udstyr, skibe, skibsmotorer, skydevåben, registreringsattester for køretøjer og nummerplader, pengesedler og falske pengesedler, informationsteknologisk udstyr) og dokumenter (officielle blankodokumenter, udstedte identitetsdokumenter såsom pas, identitetskort, opholdstilladelser, rejsedokumenter og kørekort, som er stjålne, ulovligt handlede, forsvundne eller ugyldiggjorte, eller som er falske), der eftersøges med henblik på beslaglæggelse eller anvendelse som bevismidler i straffesager.
- Indberetninger om ukendte eftersøgte personer, der kun indeholder fingeraftryksoplysninger (artikel 40 i forordning (EU) 2018/1862): Denne indberetningskategori indeholder latente aftryk, der er fundet på gerningsstedet for en forbrydelse eller for en terrorhandling. Formålet med denne indberetningskategori er at finde den mistænkte ukendte gerningsmand til lovovertrædelsen.

Ved kontrol i SIS er det muligt at støde på flere indberetninger om samme person. Det skyldes, at flere Schengenstater⁷⁴ kan foretage indberetning om samme person. I tilfælde af et sådant hit vil alle anmodninger om foranstaltninger blive vist på skærmen. Så længe anmodninger om foranstaltninger er forenelige, vil alle foranstaltninger skulle træffes over for den pågældende person.

Visse kategorier af indberetninger om personer er "uforenelige"⁷⁵. Det betyder, at der kun kan foretages en ny indberetning om den samme person, hvis den er "forenelig" med den allerede eksisterende indberetning. Når en indberetning er uforenelig med en anden indberetning, betyder det, at det er blevet vurderet, at den handling, der kræves i medfør af én Schengenstats indberetning, konkurrerer med den handling, der kræves i medfør af en anden Schengenstats indberetning. Følgende indberetningskategorier er uforenelige:

⁷⁴ Hvad angår indberetninger i SIS, skal der ved Schengenstater her forstås alle Schengenstater med undtagelse af Cypern (som ikke har adgang til SIS) og Kroatien (hvad angår indberetninger om nægtelse af indrejse, da landet ikke kan foretage denne type indberetninger), men inklusive Irland for nogle af indberetningskategorierne. Irland har ikke adgang til og kan ikke foretage indberetninger i SIS om nægtelse af indrejse og om tilbagesendelse.

⁷⁵ Se tabellen i bilag 4 til SIRENE-håndbogen (Kommissionens gennemførelsesafgørelse af 18.11.2021 om detaljerede regler for SIRENE-kontorernes opgaver og for udvekslingen af supplerende oplysninger om indberetninger i Schengeninformationssystemet på området politisamarbejde og strafferetligt samarbejde ("SIRENE-håndbogen — politi") (C(2021) 7901 final) og Kommissionens gennemførelsesafgørelse af 18.11.2021 om detaljerede regler for SIRENE-kontorernes opgaver og for udveksling af supplerende

- indberetninger med henblik på nægtelse af indrejse og ophold og indberetninger om savnede personer, der skal beskyttes
- indberetninger med henblik på nægtelse af indrejse og ophold og indberetninger om sårbare personer, der er i fare
- indberetninger med henblik på tilbagesendelse og indberetninger om savnede personer, der skal beskyttes
- indberetninger med henblik på tilbagesendelse og indberetninger om sårbare personer, der er i fare
- indberetninger om savnede personer og indberetninger om sårbare personer, der er i fare.

Hvis der findes en konkurrerende eller potentielt uforenelig indberetning, bør SIRENE-kontoret straks kontaktes med henblik på at yde bistand.

Der er opnået enighed om en prioritetsrækkefølge for indberetninger, men det er tilladt at fravige denne, når begge Schengenstater er enige herom. Prioritetsrækkefølgen for de indberetninger, der kan være uforenelige, er som følger:

- 1) indberetninger med henblik på nægtelse af indrejse og ophold
- 2) indberetninger med henblik på tilbagesendelse ledsaget af et indrejseforbud
- 3) indberetninger om savnede personer, der skal beskyttes
- 4) indberetninger om sårbare personer, der er i fare
- 5) indberetninger med henblik på at lokalisere savnede personer
- 6) indberetninger med henblik på tilbagesendelse, der ikke er ledsaget af et indrejseforbud,

Hvis der er hit på en indberetning i SIS og INTERPOL-databasen samtidig, skal SIS-proceduren følges, da SIS-indberetninger har forrang. Rapporten om hit skal sendes til SIRENE-kontoret og ikke til INTERPOL's nationale centrale kontor.

4.2. Biometriske søgninger

Der blev indført biometriske søgninger sammen med gennemførelsen af det elektroniske fingeraftryksidentifikationssystem (SIS AFIS) i SIS. Det betyder, at der også kan foretages søgninger i SIS på grundlag af fingeraftryk, ikke kun alfanumeriske oplysninger.

I overensstemmelse med artikel 33 i forordning (EU) 2018/1861 og artikel 43, stk. 2, i forordning (EU) 2018/1862 kan der søges på fingeraftryksoplysninger i SIS i alle de tilfælde, hvor det anses for nødvendigt for at identificere en person (dvs. fastslå, om den kontrollerede person er omfattet af en SIS-indberetning). Beslutningen om, hvorvidt der er **behov** for at søge på fingeraftryksoplysninger i SIS i **et særligt tilfælde**, skal træffes i overensstemmelse med EU-reglerne og de nationale regler. Der skal søges på fingeraftryksoplysninger i de tilfælde, hvor en persons identitet ikke kan fastslås på anden vis (dvs. på grundlag af alfanumeriske oplysninger, dokumentbeskrivelse, fotografier eller ansigtsbilleder).

4.3. Tilføjelser om genstande

Visse kategorier af indberetninger om personer (personer, der begæres arresteret, savnede og sårbare personer og personer, der eftersøges med henblik på at yde bistand i forbindelse med retsforfølgning) kan indeholde "tilføjelser om genstande", dvs. oplysninger om en genstand, der har forbindelse til den eftersøgte person, og som tilføjes med henblik på at lokalisere personen.

Der kan foretages tilføjelser om genstande af følgende typer: køretøjer, påhængsvogne og campingvogne; skibe; containere; luftfartøjer; skydevåben (kun ved indberetninger med henblik på anholdelse); blankodokumenter.

Alle indberetninger om personer kan indeholde "beskrivelser af identifikationsdokumenter", som er oplysninger, der beskriver det (gyldige) identifikationsdokument (f.eks. et rejsedokument eller en opholdstilladelse), som den indberettede person anvender. Det er også muligt at vedhæfte en kopi af dokumentet til indberetningen.

Formålet med at tilføje genstande og identifikationsdokumenter til en indretning om en person er at gøre det lettere at eftersøge en person, der er omfattet af en indberetning – i dette tilfælde er selve genstanden eller identifikationsdokumentet ikke genstanden for indberetningen.

Indberetninger om genstande i henhold til artikel 36 og 38 i forordning (EU) 2018/1862 tjener deres eget formål som fastsat i de relevante SIS-forordninger, nemlig at foretage diskret kontrol, undersøgelseskontrol eller målrettet kontrol, jf. artikel 36, eller at beslaglægge eller beskytte genstanden, jf. artikel 38.

4.4. **Foranstaltninger, der skal træffes i tilfælde af hit i SIS**

I tilfælde af hit i SIS vedrørende en person eller en genstand vil det på grænsevagtens skærm blive vist, hvilke foranstaltninger der skal træffes.

- 4.4.1. Eftersøgte personer, der begæres anholdt, skal overgives til de myndigheder, der har kompetence til at træffe afgørelse om midlertidig frihedsberøvelse med henblik på udlevering eller overgivelse til den anmodende EU-medlemsstat eller Schengenstat.

Hvis dit land har påtegnet en indberetning med henblik på anholdelse, vil årsagen til indberetningen stadig fremstå som "person, der skal anholdes og overgives eller udleveres", men den foranstaltning, der skal træffes, kræver ikke, at personen anholdes, men at "personens opholdssted eller bopæl fastslås".

- 4.4.2. Hvilken foranstaltning der bør træffes med hensyn til de tredjelandstatsborgere, for hvem der foretages en indberetning med henblik på tilbagesendelse, vil afhænge af, hvor der var et hit.

a) Hvis personen befinder sig ved en ydre grænse og forlader Schengenstaternes område, skal der indsamles oplysninger om, at personen er blevet lokaliseret ved den ydre grænse ved udrejse og har forladt Schengenstaternes område, samt om tid og sted for kontrollen, og om, hvorvidt personen var genstand for udsendelse (tvangsmæssig tilbagesendelse) eller ej, og disse oplysninger skal videregives til det nationale SIRENE-kontor.

Efter at den indberettende Schengenstat har modtaget oplysningerne om hittet, dvs. bekræftelse af, at den pågældende har forladt Schengenstaternes område, skal den straks slette indberetningen med henblik på tilbagesendelse. Derudover skal den indberettende Schengenstat foretage en indberetning om nægtelse af indrejse og ophold, når afgørelsen om tilbagesendelse ledsages af et indrejseforbud.

Hvis den pågældende person forlader den Schengenstats område, som traf afgørelsen om tilbagesendelse, skal den indberettende Schengenstat informere sine myndigheder i tilfælde af et hit, således at tilbagesendelsen bekræftes, og disse myndigheder foretager en indberetning om nægtelse af indrejse, hvis det er relevant.

Den pågældende person bør nægtes indrejse igen på grundlag af indberetningen om nægtelse af indrejse i SIS, når der er foretaget en sådan indberetning. Den pågældende person kan nægtes indrejse på grundlag af andre betingelser i Schengengrænsekodeksen.

b) Hvis personen opdages ved en ydre grænse og indrejser på Schengenstaternes område, skal der indsamles oplysninger om, at personen er blevet lokaliseret ved den ydre grænse ved indrejse, og om tid og sted for kontrollen, og disse oplysninger skal videregives til det nationale SIRENE-kontor.

Efter at den indberettende Schengenstat har modtaget oplysningerne om et hit, skal den straks slette indberetningen om tilbagesendelse. Derudover skal den indberettende Schengenstat, når det er relevant, straks foretage en indberetning (en indberetning om tilbagesendelse, der ændres til en indberetning om nægtelse af indrejse) om nægtelse af indrejse og ophold, når afgørelsen om tilbagesendelse ledsages af et indrejseforbud.

Hvis den pågældende person indrejser på den Schengenstats område, som traf afgørelsen om tilbagesendelse, skal den indberettende Schengenstat informere sine myndigheder i tilfælde af et hit, således at tilbagesendelsen bekræftes, og disse myndigheder foretager en indberetning om nægtelse af indrejse, hvis det er relevant.

Den pågældende person bør nægtes indrejse i Schengenstaterne på grundlag af indberetningen om nægtelse af indrejse i SIS, når der er foretaget en sådan indberetning. Den pågældende person kan nægtes indrejse på grundlag af andre betingelser i Schengengrænsekodeksen.

c) Hvis personen lokaliseres inde i landet, skal den pågældende, hvis den nationale lovgivning tillader det, stoppes og udspørges, og både den kompetente nationale myndighed med ansvar for tilbagesendelse og SIRENE-kontoret skal kontaktes med henblik på tilbagesendelse af personen.

Det er ikke tilladt at foretage indberetninger om tilbagesendelse af tredjelandstatsborgere, der er omfattet af retten til fri bevægelighed. I tilfælde af et hit på en indberetning om

nægtelse af indrejse, som er foretaget i overensstemmelse med artikel 24 i forordning (EU) 2018/1861, og som vedrører en tredjelandstatsborger, som har ret til fri bevægelighed inden for Unionen, konsulterer den fuldbyrdende Schengenstat omgående den indberettende Schengenstat via udveksling af supplerende oplysninger, for at der straks kan træffes afgørelse om, hvilke foranstaltninger der skal træffes. For yderligere oplysninger henvises til punkt 8.3 i denne afdeling.

- 4.4.3. Tredjelandstatsborgere, som nægtes indrejse, skal hurtigst muligt sendes tilbage til det sted, de kom fra, eller til deres oprindelsesland, hvis forholdene tillader det. Sådanne personer skal forblive under grænsevagters tilsyn indtil deres afrejse fra Schengenstatens område. I tilfælde af hit på en indberetning om nægtelse af indrejse og ophold i forbindelse med en tredjelandstatsborger, der er i besiddelse af en opholdstilladelse, skal der lægges særlig vægt på at kontrollere opholdstilladelsens ægthed og gyldighed. Det nationale SIRENE-kontor bør straks kontaktes med henblik på indledning af den konsultationsprocedure, der er fastsat i artikel 30 i forordning (EU) 2018/1861 og artikel 36 i SIRENE-håndbogen⁷⁶.

For tredjelandstatsborgere, der er familiemedlemmer til EU-borgere, henvises der til de særlige bestemmelser, der gælder for dem ([se punkt 8.3 i denne afdeling](#)).

I tilfælde af et hit på en indberetning om nægtelse af indrejse vedrørende en person, der er omfattet af udtrædelsesaftalen, henvises der til de særlige retningslinjer i bilag 42 til denne vejledning.

- 4.4.4. En voksen person skal anmodes om forudgående samtykke, inden den part, der har meldt vedkommende savnet, underrettes.
- 4.4.5. Der skal udvises særlig opmærksomhed over for mindreårige (uanset om de er ledsagede eller uledsagede) og savnede voksne, som er sårbare og skal tages under beskyttelse. I tilfælde af et hit på en sårbar mindreårig, et barn, der er i fare for at blive bortført, et barn, som skal forhindres i at rejse, eller en sårbar voksen, som skal forhindres i at rejse, skal personen, hvis den nationale lovgivning tillader det, standses og bringes for den kompetente myndighed, som kan give tilladelse til, at den pågældende person bringes til et sikkert sted for at forhindre personen i at fortsætte sin rejse. Den kompetente nationale myndighed skal straks kontaktes for at afgøre, om personen bør sættes under beskyttelse.

---

⁷⁶ *Ibid.*

Det nationale SIRENE-kontor bør også kontaktes med henblik på yderligere oplysninger om sagen.

4.4.6. De oplysninger, der er medtaget med henblik på diskret kontrol, undersøgelseskontrol eller målrettet kontrol, skal gøre det muligt at indhente oplysninger om f.eks.:

- den kendsgerning, at en indberettet person er lokaliseret
- tid og sted for kontrollen eller begrundelsen for kontrollen
- rejserute og -mål
- personer, der ledsager den indberettede person, og som med rimelighed kan forventes at have forbindelse til den indberettede person
- medbragte eller anvendte genstande, herunder rejsedokumenter
- under hvilke omstændigheder den pågældende person, det pågældende skib, den pågældende container eller det pågældende motorkøretøj eller luftfartøj er lokaliseret
- alle andre oplysninger, som den indberettende Schengenstat anmoder om.

Når der indsamles sådanne oplysninger på grundlag af diskret kontrol, bør kontrollens diskrete karakter bibeholdes.

Ved undersøgelseskontrol bør de samme oplysninger indsamles, uden at det er nødvendigt at bibeholde kontrollens diskrete karakter,

Ved målrettet kontrol kan der foretages undersøgelser af personer, motorkøretøjer, skibe, luftfartøjer, containere og medbragte genstande for at indhente de oplysninger, der er opført i dette punkt.

De yderligere spørgsmål, som det er nødvendigt at stille, kan vises med henblik på diskret kontrol, undersøgelseskontrol eller målrettet kontrol.

Hvis det i indberetningen anføres, at der kræves "omgående handling", skal de i dette punkt anførte oplysninger hurtigst muligt meddeles det nationale SIRENE-kontor.

* Anmodning om oplysninger om en SIS-indberetning

Hvis en person anmoder om oplysninger om behandlingen af sine personoplysninger i SIS og om sine adgangsrettigheder, bør grænsevagten give den pågældende

kontaktoplysningerne for den [kompetente nationale myndighed](#), dvs. den dataansvarlige for SIS, hvor vedkommende kan udøve sine rettigheder, eller for [databeskyttelsesmyndighederne](#) og informere vedkommende om muligheden for at indgive en klage til sidstnævnte.

4.4.7. Genstande, der skal beslaglægges eller anvendes som bevismidler i straffesager, omfatter:

- motorkøretøjer, uanset fremdriftssystem
- identificerbare komponentdele til motorkøretøjer
- påhængsvogne med en egenvægt på over 750 kg
- campingvogne
- industrielt udstyr
- identificerbare komponentdele til industrielt udstyr
- skibe og skibsmotorer
- containere
- luftfartøjer og luftfartøjsmotorer
- skydevåben
- officielle blankodokumenter, som er stjålne, ulovligt handlede eller forsvundne, eller som giver indtryk af at være sådanne dokumenter, men som er falske
- udstedte identitetsdokumenter såsom pas, identitetskort, opholdstilladelser, rejsedokumenter og kørekort, som er stjålne, ulovligt handlede, forsvundne eller ugyldiggjorte, eller som giver indtryk af at være sådanne dokumenter, men som er falske
- registreringsattester for køretøjer og nummerplader, som er stjålne, ulovligt handlede, forsvundne eller ugyldiggjorte, eller som giver indtryk af at være sådanne dokumenter eller nummerplader, men som er falske
- pengesedler (med registrerede numre) og falske pengesedler
- informationsteknologisk udstyr.

* **Bedste praksis — inddragelse af rejsedokumenter**

Grænsevagter bør beslaglægge alle rejsedokumenter, der i SIS er registreret som stjålne, ulovligt handlede, forsvundne eller ugyldiggjorte, eller som giver indtryk af at være sådanne dokumenter, men som er falske, navnlig når der er tale om et dokument, der er blevet ugyldiggjort med henblik på rejseaktivitet. Det kan ske, at indehaveren af et dokument, der er indberettet i SIS med henblik på inddragelse, kan bevise, at vedkommende er den retmæssige ejer af dette dokument, og at dokumentet blev indberettet i SIS, fordi det blev meldt bortkommet eller stjålet, men at personen fandt dokumentet igen og glemte at meddele dette til de kompetente myndigheder. I sådanne tilfælde skal identiteten på indehaveren af rejsedokumentet og den pågældendes ret til at anvende dokumentet til rejseformål altid kontrolleres hos de kompetente myndigheder, om nødvendigt i samarbejde med det nationale SIRENE-kontor.

For yderligere oplysninger om de foranstaltninger, der skal træffes i tilfælde af et hit i SIS, bør grænsevagterne kontakte det nationale SIRENE-kontor og konsultere de nationale procedurer om opfølgende foranstaltninger i tilfælde af et hit i SIS.

* **Retsgrundlag:**

- [Europa-Parlamentets og Rådets forordning \(EU\) 2018/1860 af 28. november 2018 om brug af Schengeninformationssystemet i forbindelse med tilbagesendelse af tredjelandsstatsborgere med ulovligt ophold](#)
- [Europa-Parlamentets og Rådets forordning \(EU\) 2018/1861 af 28. november 2018 om oprettelse, drift og brug af Schengeninformationssystemet \(SIS\) på området ind- og udrejsekontrol, om ændring af konventionen om gennemførelse af Schengenaftalen og om ændring og ophævelse af forordning \(EF\) nr. 1987/2006](#)
- [Europa-Parlamentets og Rådets forordning \(EU\) 2018/1862 af 28. november 2018 om oprettelse, drift og brug af Schengeninformationssystemet \(SIS\) på området politisamarbejde og strafferetligt samarbejde, om ændring og ophævelse af Rådets afgørelse 2007/533/RIA og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning \(EF\) nr. 1986/2006 og Kommissionens afgørelse 2010/261/EU](#)
- Kommissionens gennemførelsesafgørelse af 15.1.2021 om de tekniske regler, der er nødvendige for at indlæse, ajourføre, slette og søge i oplysninger i

Schengeninformationssystemet (SIS) og andre gennemførelsesforanstaltninger på området politisamarbejde og strafferetligt samarbejde (C(2021) 92 final).

– Kommissionens gennemførelsesafgørelse af 15.2.2021 om de tekniske regler, der er nødvendige for at indlæse, ajourføre, slette og søge i oplysninger i Schengeninformationssystemet (SIS), og andre gennemførelsesforanstaltninger på området ind- og udrejsekontrol og tilbagesendelse (C(2021) 660 final).

– Kommissionens gennemførelsesafgørelse af 18.11.2021 om detaljerede regler for SIRENE-kontorenes opgaver og for udvekslingen af supplerende oplysninger om indberetninger i Schengeninformationssystemet på området politisamarbejde og strafferetligt samarbejde ("SIRENE-håndbogen — politi") (C(2021) 7901 final)

– Kommissionens gennemførelsesafgørelse af 18.11.2021 om detaljerede regler for SIRENE-kontorenes opgaver og for udveksling af supplerende oplysninger om indberetninger i Schengeninformationssystemet på området ind- og udrejsekontrol og tilbagesendelse ("SIRENE-håndbogen — grænser og tilbagesendelse") ([C\(2021\) 7900 final](#)).

4.5. Alle personers rejsedokumenter skal krydstjekkes i INTERPOL's SLTD-database ved ind- og udrejsekontrol. SLTD indeholder oplysninger om stjålne og bortkomne pas, der er indgivet til databasen af det land, der har udstedt dokumentet. I tilfælde af et hit i SLTD bør grænsevagten træffe de foranstaltninger, der kræves/anbefales i henhold til national ret.

5. SÆRLIGE REGLER FOR IND- OG UDREJSEKONTROL AF BESTEMTE PERSONKATEGORIER

5.1. Statsoverhoveder

Statsoverhoveder og medlemmer af deres delegationer, hvis ankomst og afrejse er blevet meddelt officielt ad diplomatisk vej til grænsevagterne, kan fritages for ind- og udrejsekontrol.

* Retsgrundlag:

- [Schengengrænsekodeksen \(bilag VII\)](#)

5.2. Flypiloter

5.2.1. Flypiloter og andre besætningsmedlemmer kan passere grænsen i embeds medfør på basis af deres pilotcertifikat eller flybesætningsbevis som omhandlet i bilag 9 til konventionen af 7. december 1944 om international civil luftfart (ICAO), når de:

- a) går om bord eller fra borde i en lufthavn, hvor der mellemlandes, eller i en ankomstlufthavn på en Schengenstats område
- b) rejser ind i en kommune på en Schengenstats område, hvor den lufthavn, hvor der mellemlandes, eller ankomstlufthavnen er beliggende
- c) ved brug af et hvilket som helst transportmiddel rejser til en lufthavn på en Schengenstats område for der at gå om bord i et fly med afgang fra denne lufthavn.

I alle andre tilfælde skal de generelle indrejsebetingelser for tredjelandstatsborgere være opfyldt.

5.2.2. I forbindelse med kontrollen i lufthavne kontrolleres flybesætningen så vidt muligt først, dvs. kontrollen finder sted enten før passagerkontrollen eller på steder, der er specielt beregnet hertil. Besætningsmedlemmer, som grænsekontrolpersonalet kender som led i sit arbejde, kan eventuelt blot underkastes stikprøvekontrol.

* Retsgrundlag:

- [Schengengrænsekodeksen \(bilag VII\)](#)
- [ICAO konventionen](#)

5.3. Søfarende⁷⁷

5.3.1. Schengenstaterne kan give søfolk, der er i besiddelse af et identitetsdokument for søfarende, der er udstedt i overensstemmelse med Den Internationale Arbejdsorganisations (ILO) konvention nr. 108 (1958) eller nr. 185 (2003) om søfolks nationale identitetspapirer, konventionen om lettelse af international samfærdsel ad søvejen (FAL-konventionen) og relevant national lovgivning, tilladelse til at indrejse i Schengenstaterne ved at gå i land og opholde sig i den havn, som deres skib anløber,

⁷⁷ I Schengengrænsekodeksen anvendes udtrykket "søfolk" Med henblik på denne håndbog foretrækkes udtrykket "søfarende", som også anvendes i konventionen om lettelse af international samfærdsel ad søvejen (FAL) og i ILO-konvention nr. 185, men dog ikke i ILO-konvention nr. 108.

eller i tilstødende kommuner eller udrejse af Schengenstaterne ved at returnere til deres skibe, uden at de skal møde op ved et grænseovergangssted på betingelse af, at de er opført på den besætningsliste for deres skib, som forinden er blevet forelagt de kompetente myndigheder med henblik på kontrol.

På baggrund af en vurdering af risikoen for den interne sikkerhed og ulovlig indvandring underkaster grænsevagterne dog søfarende kontrol i henhold til artikel 8, inden de går i land.

- 5.3.2. Søfarende, som agter at opholde sig uden for de kommuner, der ligger i nærheden af havnene, skal opfylde de generelle betingelser for indrejse på Schengenstaternes område.

Indehavere af en gyldig søfartsbog eller et identitetsdokument for søfarende kan imidlertid få tilladelse til indrejse på en Schengenstats område, selv om de ikke er i besiddelse af et gyldigt visum og/eller ikke kan godtgøre, at de er i besiddelse af tilstrækkelige subsistensmidler, i følgende tilfælde:

- påmønstring af et skib, der allerede er fortøjet, eller som umiddelbart ventes til en havn i en Schengenstat
- transit til et tredjeland eller tilbagerejse til oprindelseslandet
- nødstilfælde eller nødvendighed (sygdom, afskedigelse, kontraktudløb osv.).

I sådanne tilfælde kan indehavere af en søfartsbog eller et identitetsdokument for søfarende, der er visumpligtige som følge af deres nationalitet og ikke er i besiddelse af et visum ved indrejse på en Schengenstats område, få udstedt et visum ved grænsen ([se punkt 9 i denne afdeling](#)).

* Retsgrundlag:

- [Schengengrænsekodeksen \(bilag VII\)](#)
- [ILO-konvention nr. 185](#)
- [FAL-konventionen](#)

5.4. **Indehavere af diplomatpas, officielle pas eller tjenstepas samt medlemmer af internationale organisationer**

5.4.1. Indehavere af diplomatpas, officielle pas eller tjenstepas udstedt af tredjelande eller deres regeringer, der er anerkendt af Schengenstaterne, og som rejser i embeds medfør, kan i kraft af de særlige privilegier eller immuniteter, de nyder, få forrang for andre rejsende ved ind- og udrejsekontrollen, selv om de i givet fald stadig er visumpligtige. Indehavere af disse dokumenter skal ikke godtgøre, at de er i besiddelse af tilstrækkelige subsistensmidler.

5.4.2. Hvis en person, der ankommer til den ydre grænse, påberåber sig privilegier, immuniteter eller fritagelser, kan grænsevagten forlange, at vedkommende dokumenterer sin status ved at fremlægge relevant dokumentation herfor, navnlig attester fra den akkrediterende stat, diplomatpas eller andet. I tvivlstilfælde kan grænsevagten om nødvendigt kontakte udenrigsministeriet direkte.

Endvidere må grænsevagter ikke nægte indehavere af diplomatpas, officielle pas eller tjenstepas indrejse på Schengenstaternes område uden først at have konsulteret de kompetente nationale myndigheder. Dette gælder ligeledes, når den pågældende er indberettet i SIS.

5.4.3. Akkrediterede medlemmer af diplomatiske og konsulære repræsentationer og deres familie kan rejse ind på Schengenstaternes område ved fremvisning af et kort udstedt af Schengenstaternes udenrigsministerier og deres grænsepassagedokument.

Det er ikke nødvendigt at kontrollere indrejsebetingelserne, når en diplomat rejser ind på den Schengenstats område, hvor vedkommende er akkrediteret, og hvor vedkommende har ret til længerevarende ophold.

5.4.4. Diplomater, der er akkrediteret uden for Schengenstaternes område, skal opfylde de generelle indrejsebetingelser i forbindelse med private rejser.

5.4.5. Såfremt der er risiko for eller begrundet mistanke om en forseelse eller strafbar handling fra diplomaters side, skal det pågældende lands udenrigsministerium straks underrettes.

5.4.6. I overensstemmelse med Wienerkonventionen af 18. april 1961 om diplomatiske forbindelser nyder diplomater kun ukrænkelighed og andre immuniteter i de lande,

hvor de er akkrediteret, og i de lande, de rejser igennem for at tiltræde eller vende tilbage til deres post, eller ved hjemrejse til deres eget land. Dette gælder ikke i forbindelse med private rejser.

- 5.4.7. Medlemmer af internationale organisationer, der er indehavere af dokumenter udstedt af internationale organisationer, der er opført under dette punkt, og som rejser i embeds medfør, kan så vidt muligt indrømmes fortrinsbehandling ved ind- og udrejsekontrollen.

Der er navnlig tale om følgende dokumenter:

- laissez-passer fra De Forenede Nationer udstedt til De Forenede Nationers og særorganisationernes personale på grundlag af konventionen om rettigheder og immuniteter for særorganisationerne, vedtaget af De Forenede Nationers Generalforsamling i New York den 21. november 1947
- passerseddel fra Den Europæiske Union (EU)
- legitimationsdokument udstedt af Europarådets generalsekretær
- dokumenter udstedt i henhold til artikel III, stk. 2, i overenskomsten mellem deltagerne i den nordatlantiske traktat vedrørende status for deres styrker (militært identitetskort med tjenstlig rejseordre, en rejseplan eller en personlig eller fælles marchordre) samt dokumenter udstedt inden for rammerne af partnerskab for fred.

Indehavere af disse dokumenter skal som hovedregel ikke godtgøre, at de er i besiddelse af tilstrækkelige subsistensmidler.

* Retsgrundlag:

- [Schengengrænsekodeksen \(bilag VII\)](#)
- [Wienerkonventionen af 18. april 1961 om diplomatiske forbindelser](#)

* Link:

- [Oplysninger om nationale undtagelser fra visumkravene](#)

5.5. **Indbyggere i grænseområder, der er omfattet af en ordning for lokal grænsetrafik**

- 5.5.1. Indbyggere i grænseområder i et tilgrænsende tredjeland, som er i besiddelse af en tilladelse med henblik på lokal grænsetrafik (Local Border Traffic Permit – LBTP), der er udstedt på grundlag af en ordning for lokal grænsetrafik på basis af en bilateral aftale mellem en Schengenstat og det pågældende tredjeland, er omfattet af en særlig ordning ved grænsepassage, dvs.:

- De skal ikke være i besiddelse af et visum, hvis de har en tilladelse til lokal grænsetrafik udstedt af den Schengenstat, hvis grænse de ønsker at passere. Det kan kræves, at de skal være i besiddelse af et pas sammen med tilladelsen til lokal grænsetrafik, hvis dette er fastsat i de bilaterale aftaler med det pågældende tredjeland.
- Efter kontrol af gyldigheden og ægtheden af tilladelsen til lokal grænsetrafik, som dokumenterer, at personen har status som indbygger i grænseområdet, skal der ikke foretages yderligere kontrol med hensyn til rejsens formål eller besiddelsen af subsistensmidler.
- Hverken tilladelsen til lokal grænsetrafik eller passet, hvis det kræves, skal stemples ved ind- og udrejse.

5.5.2. [Grænsepassagen for disse personer kan lattes yderligere på grundlag af de bilaterale aftaler mellem en Schengenstat og et tredjeland, jf. punkt 3 i afdeling II](#)

* Retsgrundlag:

- [Europa-Parlamentets og Rådets forordning \(EF\) nr. 1931/2006 af 20. december 2006 om fastsættelse af regler for lokal grænsetrafik ved medlemsstaternes ydre landgrænser og om ændring af Schengenkonventionen](#)
- [Bilaterale aftaler indgået af Schengenstater om lokal grænsetrafik](#)

5.6. **Mindreårige**

- 5.6.1. Grænsevagterne skal være særlig opmærksomme på mindreårige, uanset om de rejser ledsaget eller uledsaget. Alle mindreårige skal behandles i overensstemmelse med princippet om "barnets tarv" i forbindelse med grænseprocedurer. Mindreårige skal prioriteres i forbindelse med grænseprocedurerne, og der skal altid sikres en børnevenlig behandling og atmosfære. Grænsevagterne har pligt til at give oplysninger og forklare grænseprocedurerne på en børnevenlig måde (f.eks. bruge tolke eller tegne tegninger) og sikre, at de mindreårige forstår. Dette omfatter en første vurdering af, om de, hvis der er tale om mindreårige migranter, som ankommer til EU på irregulær vis, har behov for international beskyttelse, og øjeblikkelig henvisning til de nationale myndigheder med ansvar for beskyttelse af børn i overensstemmelse med deres alder og behov.

Hvis der er tvivl om personens virkelige alder, skal den pågældende behandles som et barn, indtil proceduren for aldersvurdering afsluttes. I sådanne tilfælde og navnlig hvis det forekommer sandsynligt, at personen er mindreårig, skal den pågældende snarest muligt henvises til de myndigheder, der har kompetence til at tage sig af mindreårige, herunder foretage en aldersvurdering. Hvis der er alvorlig grund til at antage, at de på ulovlig vis er blevet fjernet fra den persons varetægt, som lovligt har forældremyndigheden over dem, eller i tilfælde af mistanke om misbrug eller mishandling, skal de nationale myndigheder for beskyttelse af børn kontaktes hurtigst muligt.

For så vidt angår mindreårige, der passerer Den Europæiske Unions ydre lufthavne bør der tages hensyn til de af Frontex fastsatte retningslinjer for grænsevagter i Frontex' "VEGA-håndbog: Børn i lufthavne".

- 5.6.2. Ved ind- og udrejsekontrol af ledsagede mindreårige skal grænsevagten kontrollere, at de personer, der ledsager de mindreårige, har forældremyndigheden over dem, navnlig når mindreårige kun ledsages af én voksen. I sådanne tilfælde skal grænsevagten foretage alle nødvendige undersøgelser for at forhindre bortførelse eller under alle omstændigheder ulovlig fjernelse af den mindreårig.

For at forhindre, at børn forsvinder, skal det hurtigst muligt sikres, at de registreres, navnlig i tilfælde af børn uden papirer.

- 5.6.3. Uledsagede mindreårige skal undersøges ved hjælp af en indgående kontrol af deres rejsedokumenter og dokumentation for at sikre, at de ikke forlader området imod den eller de personers vilje, som har forældremyndigheden over dem. I forbindelse med al kontakt med mindreårige skal der anvendes et børnevenligt sprog, der er tilpasset den mindreåriges alder, eventuelt med bistand af en tolk eller en kulturformidler.

- 5.6.4. Hvis der er tvivl om, hvorvidt en mindreårig, der er EU-borger eller tredjelandstatsborger med lovligt ophold i EU, har tilladelse til at passere grænsen ved udrejse, skal det nationale kontaktpunkt for mindreårige i den EU-medlemsstat eller Schengenstat, hvor den mindreårig er statsborger eller har ophold, kontaktes.

Hvis der modtages oplysninger, der tyder på, at der kan være tale om en bortførelse, eller der er mistanke om, at en mindreårig, der er EU-borger eller tredjelandstatsborger med lovligt ophold i EU, ulovligt udrejser, skal grænsevagten:

- nægte den mindreårige udrejse eller
- hvis der ikke er tilstrækkeligt grundlag for at nægte en mindreårig udrejse, men tvivl om, hvem der har forældremyndigheden, indsamle oplysninger om den person, der ledsager den mindreårige, og deres bestemmelsessted. Disse oplysninger skal i henhold til gældende national lovgivning straks fremsendes til det nationale kontaktpunkt for mindreårige i den EU-medlemsstat eller den Schengenstat, hvor den mindreårige er statsborger eller har ophold.

I forbindelse med den procedure, der er omhandlet i punkt 5.6 i denne afdeling skal opgaverne for de nationale kontaktpunkter for mindreårige omfatte følgende:

- om muligt at fremskaffe oplysninger om identitet (navn, nationalitet og fødselsdato) på den mindreårige og den person, der ledsager den mindreårige, og om forbindelsen mellem dem
- at advare andre berørte nationale organer om mindreårige, der giver anledning til bekymring, og informere dem om eventuelle forholdsregler vedrørende de mindreårige
- at yde råd og bistand til andre EU-medlemsstater eller Schengenstater om de nationale krav til procedurer og dokumenter.

* Retsgrundlag:

- [Schengengrænsekodeksen \(bilag VII\)](#)

*Link:

- [Liste over nationale kontaktpunkter med henblik på høring vedrørende mindreårige](#)
- [Liste over kontaktpunkter i medlemsstaterne i forbindelse med spørgsmål vedrørende grænseforvaltning](#)
- [VEGA-håndbog;Børn i lufthavne;Udsatte børn på flugt;Retningslinjer for grænsevagter](#)

5.7. Skoleelever fra tredjelande med bopæl i en EU-medlemsstat eller i et tredjeland, hvis statsborgere ikke er visumpligtige⁷⁸

5.7.1. Skoleelever, som er statsborgere i et tredjeland, hvis statsborgere er visumpligtige, men som har lovlig bopæl i en anden medlemsstat og deltager i en organiseret skolerejse, er ikke visumpligtige med henblik på gennemrejse eller et kort ophold på en anden medlemsstats område, for så vidt følgende betingelser er opfyldt:

- (a) De ledsages af en lærer fra den pågældende skole, som er i besiddelse af et gyldigt rejsedokument og af et visum, hvis dette kræves.
- (b) Læreren kan fremlægge en [blanket](#) udstedt af den pågældende skole med angivelse af alle de skoleelever, der deltager i skolerejsen, og dokumentation for opholdets eller gennemrejsens formål og omstændigheder.
- (c) Skoleeleverne er i besiddelse af et gyldigt dokument til grænsepassage.

Dette sidste krav – besiddelse af et gyldigt rejsedokument – frafalder, hvis:

- den i litra b) nævnte blanket indeholder et foto af nyere dato af de elever, som ikke er i besiddelse af et identifikationsbevis med foto
- den kompetente myndighed i den EU-medlemsstat, hvor skoleeleverne har bopæl, bekræfter de pågældende skoleelevers opholdsret samt deres ret til fornyet indrejse på dens område og sikrer, at blankettens gyldighed er attesteret i overensstemmelse hermed (dvs. med den nationale kompetente myndigheds stempel)
- den EU-medlemsstat, hvor skoleeleverne har bopæl, har meddelt andre EU-medlemsstater, at den ønsker, at dens lister skal anerkendes som gyldigt rejsedokument.

5.7.2. Bestemmelserne i punkt 5.7.1 fritager ikke skoleelever eller den eller de lærere, der ledsager dem, for at blive underkastet ind- og udrejsekontrol i overensstemmelse med de generelle regler (punkt 1 i denne afdeling).

---

⁷⁸ Punkt 5.7 gælder ikke for Norge, Island, Schweiz og Liechtenstein.

De kan nægtes indrejse eller transit, hvis dette er begrundet, [jf. punkt 8 i denne afdeling](#).

- 5.7.3. Visumfritagelsen kan udvides til også at omfatte skoleelever, der deltager i en organiseret skolerejse, og som er statsborgere i et tredjeland, hvis statsborgere er visumpligtige, men som har bopæl i et tredjeland, der er fritaget for denne forpligtelse (f.eks. skoleelever, der er tyrkiske statsborgere, men har lovlig bopæl i Montenegro).

* Retsgrundlag:

- [94/795/RIA:Rådets afgørelse af 30. november 1994 om en fælles aktion vedtaget af Rådet på grundlag af artikel K.3, stk. 2, litra b\), i traktaten om Den Europæiske Union vedrørende rejselempelser for skoleelever fra tredjelands med bopæl i en medlemsstat](#)
- [Europa-Parlamentets og Rådets forordning \(EU\) 2018/1806 af 14. november 2018 om fastlæggelse af listen over de tredjelands statsborgere skal være i besiddelse af visum ved passage af de ydre grænser, og listen over de tredjelands statsborgere er fritaget for dette krav](#)

5.8. **Grænsearbejdere**

Grænsearbejdere og andre kategorier af regelmæssige grænsependlere, som grænsevagterne kender godt, fordi de hyppigt passerer grænsen ved samme grænseovergang, og som på grundlag af en første kontrol viser sig ikke at være indberettet hverken i SIS eller i en national database, skal kun underkastes stikprøvekontrol for at fastslå, om de er i besiddelse af et gyldigt grænsepassagedokument og opfylder de nødvendige betingelser for indrejse. Stikprøvekontrollen skal foretages i overensstemmelse med de gældende procedurer for henholdsvis tredjelandstatsborgere generelt og personer, der har ret til fri bevægelighed i henhold til EU-retten.

Disse personer skal uden varsel og med uregelmæssige mellemrum underkastes en indgående ind- og udrejsekontrol.

* Retsgrundlag:

- [Schengengrænsekodexen \(bilag VII\)](#)

5.9. ADS-turister

Aftalememorandummet mellem Det Europæiske Fællesskab og Folkerepublikken Kinas nationale turistadministration om visumspørgsmål og dermed forbundne anliggender vedrørende turistgrupper fra Folkerepublikken Kina (Approved Destination Status)⁷⁹ regulerer specifikt rejser, som turistgrupper bestående af kinesiske borgere foretager fra Kina til EU's område.

Deltagere i sådanne kinesiske rejsegrupper ("ADS-turister"), som bør bestå af mindst 5 personer, skal indrejse i og forlade EU's område som en gruppe. De skal også rejse inden for EU's område som en gruppe efter det fastlagte rejseprogram.

ADS-turister skal i princippet ledsages af en rejseleder, som skal sikre, at de indrejser i og forlader EU's område som en gruppe.

Der skal foretages normal ind- og udrejsekontrol (se punkt 1.2 i denne [afdeling](#)) af grupper af ADS-turister. Kontrollen kan også omfatte kontrol af den pågældende ADS-status, som under alle omstændigheder bør fremgå af visummærkatet. Visa, der indeholder referencen "ADS", er altid individuelle visa. Rejselederen skal også underkastes de normale procedurer for ind- og udrejsekontrol, som omfatter kontrol af den pågældendes status som rejseleder.

Grænsevagten kan også afkræve dokumentation for den pågældende ADS-status og status som rejseleder.

* Retsgrundlag:

- [Rådets afgørelse af 8. marts 2004 om indgåelse af aftalememorandummet mellem Det Europæiske Fællesskab og Folkerepublikken Kinas nationale turistadministration om visumspørgsmål og dermed forbundne anliggender vedrørende turistgrupper fra Folkerepublikken Kina \(ADS\)](#)

5.10. Redningstjenester, politi, brandvæsen og grænsevagter

Ordningerne for redningstjenesters, politiets og brandvæsenets ind- og udrejse, når de handler i nødstilfælde, samt for grænsevagter, der passerer grænsen under udførelsen af deres erhvervsmæssige opgaver, fastsættes i national lovgivning.

⁷⁹ EUT L 83 af 20.3.2004, s. 14.

5.11. Offshorearbejdere

Offshorearbejdere, som regelmæssigt vender tilbage til Schengenlandene uden at have opholdt sig på et tredjelandets område, bør ikke systematisk kontrolleres. Der bør dog tages hensyn til en vurdering af risikoen for irregulær indvandring for at afgøre, hvor hyppigt der skal foretages kontrol.

5.12. Virksomhedsinternt udstationerede

I den ordning for mobilitet internt i EU, der blev indført ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/66/EU⁸⁰, fastsættes der selvstændige regler, der gør det muligt for virksomhedsinternt udstationerede, herunder indehavere af en tilladelse til virksomhedsinternt udstationerede udstedt af en Schengenstat, som endnu ikke anvender Schengenreglerne fuldt ud, at udøve deres ret til mobilitet og til indrejse, ophold og arbejde i en eller flere andre EU-medlemsstater, der er bundet af direktivets bestemmelser (dvs. alle EU-medlemsstater undtagen Danmark og Irland).

Kortvarig mobilitet (op til 90 dage inden for en periode på 180 dage pr. EU-medlemsstat, der er bundet af direktiv 2014/66/EU): Indehavere af en tilladelse til virksomhedsinternt udstationerede skal ikke være i besiddelse af et gyldigt visum, hvis de kan dokumentere, at de flytter til en anden EU-medlemsstat, der er bundet af direktiv 2014/66/EU, i forbindelse med mobilitet internt i EU som tilladt i henhold til nævnte direktiv. Der skal fremlægges dokumentation i form af følgende:

- a) en kopi af den underretning, værtsenheden i den første EU-medlemsstat, der er bundet af direktiv 2014/66/EU, har sendt i henhold til direktivets artikel 21, stk. 2, *eller*
- b) et brev fra værtsenheden i den anden EU-medlemsstat, der er bundet af direktivet, hvori det mindst specificeres, hvor længe mobiliteten internt i EU vil vare, og værtsenhedens eller -enhedernes placering i den anden EU-medlemsstat, der er bundet af direktivet.

Den tilladte maksimale varighed af det kumulerede kortvarige ophold i den anden EU-medlemsstat, der er bundet af direktiv 2014/66/EU, inden for reglerne for mobilitet for virksomhedsinternt udstationerede kan overstige 90 dage inden for en periode på 180 dage. Efterfølgende kortvarige ophold på op til 90 dage inden for en periode på 180 dage pr. EU-medlemsstat, der er bundet af direktiv 2014/66/EU, i forskellige EU-medlemsstater, der er

---

⁸⁰ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/66/EU af 15. maj 2014 om indrejse- og opholdsbetingelser for virksomhedsinternt udstationerede tredjelandstatsborgere (EUT L 157 af 27.5.2014, s. 1).

bundet af direktivet, er tilladt og kan udgøre en betydelig del af den samlede maksimale varighed af virksomhedsinternt udstationeredes ophold (tre år for ledere og specialister; et år for ansatte trainees) afhængigt af omstændighederne i den enkelte sag. Reglerne om kortvarig mobilitet har fundet direkte anvendelse siden den 29. november 2016.

* Eksempel:

En indisk leder, der er i besiddelse af en kroatisk tilladelse til virksomhedsinternt udstationerede, kan opholde sig i 170 dage (90 dages kortvarig mobilitet i Italien fulgt af 80 dages kortvarig mobilitet i Tyskland) i en periode på 180 dage uden at overtræde Schengenreglerne.

Langvarig mobilitet (mere end 90 dage i hver EU-medlemsstat, der er bundet af direktiv 2014/66/EU): Reglerne om langvarig mobilitet afhænger af, hvilket valg den relevante anden EU-medlemsstat, der er bundet af direktivet, har truffet ved gennemførelsen af det (se tabellen nedenfor). Enhver anden EU-medlemsstat end den første, der er bundet af direktiv 2014/66/EU, kan enten kræve, at den anden medlemsstat, som er bundet af direktivet, udsteder en opholdstilladelse til mobile virksomhedsinternt udstationerede (ansøgningsprocedure), eller vælge at anvende reglerne for kortvarig mobilitet. I første tilfælde skal der kræves en opholdstilladelse til mobile virksomhedsinternt udstationerede. I det andet tilfælde finder reglerne for kortvarig mobilitet anvendelse.

Resumé - procedurer for kortvarig og langvarig mobilitet

(ingen procedure/underretning/ansøgning)

	Kortvarig mobilitet	Langvarig mobilitet
BE	ingen procedure	ansøgning
BG	ingen procedure	ansøgning
CZ	ingen procedure	ansøgning
DE	underretning	ansøgning
EE	underretning	underretning
EL	underretning	underretning

ES	underretning	underretning
FR	underretning	ansøgning
HR	ingen procedure	ansøgning
IT	ingen procedure	ansøgning
CY	underretning	ansøgning
LV	ingen procedure	ansøgning
LT	ingen procedure	ansøgning
LU	underretning	ansøgning
HU	underretning	ansøgning
MT	underretning	ansøgning
NL	underretning	ansøgning
AT	ingen procedure	ansøgning
PL	underretning	ansøgning
PT	ingen procedure	ansøgning
RO	underretning	ansøgning
SI	underretning	ansøgning
SK	underretning	underretning
FI	underretning	ansøgning
SE	ingen procedure	ansøgning

* Retsgrundlag:

[Direktiv 2014/66/EU \(artikel 20-23\)](#)

5.13. Forskere og deres familiemedlemmer

I den ordning for mobilitet internt i EU, der blev indført ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/801⁸¹, fastsættes der selvstændige regler, der gør det muligt for forskere og deres familiemedlemmer, som er i besiddelse af en opholdstilladelse eller et visum til længerevarende ophold udstedt af en EU-medlemsstat, der er bundet af direktivet, herunder indehavere af en opholdstilladelse eller et visum til længerevarende ophold udstedt af en Schengenstat, der endnu ikke fuldt ud anvender Schengenreglerne, at udøve retten til mobilitet og til indrejse og ophold i en eller flere andre EU-medlemsstater, der er bundet af direktivets bestemmelser (dvs. alle EU-medlemsstater undtagen Danmark og Irland).

Kortvarig mobilitet (op til 180 dage inden for en periode på 360 dage pr. EU-medlemsstat, der er bundet af direktiv (EU) 2016/801).

Indehavere af en opholdstilladelse til forskere eller et visum til længerevarende ophold skal ikke være i besiddelse af et gyldigt visum til eller en gyldig opholdstilladelse i den EU-medlemsstat, de indrejser i, hvis de kan dokumentere, at de flytter fra en anden EU-medlemsstat, der er bundet af direktiv (EU) 2016/801, i forbindelse med mobilitet internt i EU i henhold til nævnte direktiv. Der skal fremlægges dokumentation i form af følgende:

- a) en kopi af den underretning, der er sendt til de kompetente myndigheder i den første og anden medlemsstat, der er bundet af direktiv (EU) 2016/801, jf. direktivets artikel 28, stk. 2 eller
- b) en kopi af værtaftalen med nærmere oplysninger om forskerens mobilitet, eller hvis værtaftalen ikke indeholder nærmere oplysninger om mobiliteten, et brev fra den forskningsinstitution i den anden medlemsstat, der er bundet af direktiv (EU) 2016/801, hvori mindst varigheden af mobiliteten internt i EU og forskningsorganisationens placering i den anden medlemsstat specificeres.

De af forskerens familiemedlemmer, der har en opholdstilladelse, skal heller ikke være i besiddelse af et gyldigt visum til eller en opholdstilladelse i den EU-medlemsstat, de indrejser i, hvis de kan dokumentere, at de ledsager forskeren, som flytter til en anden EU-

---

⁸¹ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/801 af 11. maj 2016 om betingelserne for tredjelandsstatsborgeres indrejse og ophold med henblik på forskning, studier, praktik, volontørtjeneste, elevudvekslingsprogrammer eller uddannelsesprojekter, og au pair-ansættelse (EUT L 132 af 21.5.2016, s. 21).

medlemsstat, der er bundet af direktiv (EU) 2016/801, i forbindelse med mobilitet internt i EU i henhold til nævnte direktiv. Der skal fremlægges dokumentation i form af en gyldig opholdstilladelse udstedt af den første EU-medlemsstat, der er bundet af direktivet og enten

a) en kopi af den underretning, der er sendt til de kompetente myndigheder i den første og anden medlemsstat, der er bundet af direktiv (EU) 2016/801, jf. direktivets artikel 30, stk. 2, eller

b) dokumentation for, at de ledsager forskeren.

Forskere og deres familiemedlemmer kan opholde sig i en anden medlemsstat, der er bundet af direktiv (EU) 2016/801, i op til 180 dage inden for en periode på 360 dage. Efterfølgende kortvarige ophold på op til 180 dage inden for en periode på 360 dage pr. EU-medlemsstat, der er bundet af direktiv (EU) 2016/801, i forskellige EU-medlemsstater, der er bundet af direktivet, er tilladt og kan udgøre en betydelig del af den samlede maksimale varighed af forskerens og dennes familiemedlemmers ophold afhængigt af omstændighederne i hver enkelt tilfælde. Reglerne om kortvarig mobilitet har fundet direkte anvendelse siden 24. maj 2018.

*Eksempel:

En nigeriansk forsker, der er i besiddelse af en bulgarsk opholdstilladelse eller et visum til længerevarende ophold, kan opholde sig i 250 dage (150 dages kortvarig mobilitet i Italien fulgt af 100 dages kortvarig mobilitet i Tyskland) uden at overtræde Schengenreglerne.

Langvarig mobilitet (mere end 180 dage i hver EU-medlemsstat, der er bundet af direktiv (EU) 2016/801): Reglerne om langvarig mobilitet afhænger af, hvordan den anden EU-medlemsstat, der er bundet af direktiv (EU) 2016/801, har valgt at gennemføre det (se tabellen nedenfor). Enhver anden EU-medlemsstat end den første, der er bundet af direktiv (EU) 2016/801, kan enten kræve, at den anden medlemsstat, der er bundet af direktivet, udsteder et visum til længerevarende ophold med angivelse af "forskermobilitet" (ansøgningsproceduren) eller vælge at anvende reglerne for kortvarig mobilitet. I første tilfælde kræves der en opholdstilladelse eller et visum til længerevarende ophold med angivelse af "forskermobilitet". I det andet tilfælde finder reglerne for kortvarig mobilitet anvendelse. Proceduren for familiemedlemmer er identisk med den, der gælder for forskeren.

Resumé - procedurer for kortvarig og langvarig mobilitet

(ingen procedure/underretning/ansøgning)

	Kortvarig mobilitet	Langvarig mobilitet
BE	(ingen procedure)	(ansøgning)
BG	underretning	ansøgning
CZ	ingen procedure	ingen procedure
DE	underretning	ansøgning
EE	underretning	underretning
EL	underretning	ansøgning
ES	underretning	underretning
FR	underretning	underretning
HR	ingen procedure	ansøgning
IT	underretning	ansøgning
CY	underretning	ansøgning
LV	ingen procedure	ansøgning
LT	ingen procedure	ansøgning
LU	underretning	ansøgning
HU	underretning	ansøgning
MT	underretning	ansøgning
NL	underretning	ansøgning
AT	ingen procedure	ansøgning
PL	underretning	ansøgning
PT	ingen procedure	ansøgning
RO	underretning	ansøgning
SI	underretning	ansøgning
SK	underretning	underretning

FI	underretning	underretning
SE	ingen procedure	ansøgning

* Retsgrundlag:

[Europa-Parlamentets og Rådets direktiv \(EU\) 2016/801 af 11. maj 2016 om betingelserne for tredjelandstatsborgeres indrejse og ophold med henblik på forskning, studier, praktik, volontørtjeneste, elevudvekslingsprogrammer eller uddannelsesprojekter, og au pair-ansættelse](#) (artikel 27, 28, 29, 30 og 32).

5.14. Studerende

I den ordning for mobilitet internt i EU, der blev indført ved direktiv (EU) 2016/801, fastsættes der selvstændige regler, der gør det muligt for indehavere af en opholdstilladelse til studerende eller et visum til længerevarende ophold udstedt af en EU-medlemsstat, der er bundet af direktivet, herunder indehavere af en opholdstilladelse eller et visum til længerevarende ophold udstedt af en Schengenstat, der endnu ikke fuldt ud anvender Schengenreglerne, og som er omfattet af et EU-program eller et multilateralt program, der omfatter mobilitetsforanstaltninger, eller af en aftale mellem to eller flere højere læreanstalter, at udøve retten til mobilitet og til at indrejse, opholde sig og studere i en eller flere andre EU-medlemsstater, der er bundet af direktivet (EU) 2016/801 (dvs. alle EU-medlemsstater undtagen Danmark og Irland) i op til 360 dage pr. EU-medlemsstat, der er bundet af direktivet.

Indehavere af en opholdstilladelse til studerende eller et visum til længerevarende ophold, der vedrører et specifikt program eller en specifik aftale skal ikke være i besiddelse af et gyldigt visum til eller en gyldig opholdstilladelse i den EU-medlemsstat, de indrejser i, hvis de kan dokumentere, at de flytter fra en anden EU-medlemsstat, der er bundet af direktiv (EU) 2016/801, i forbindelse med mobilitet internt i EU i henhold til nævnte direktiv. Der skal fremlægges dokumentation i form af følgende:

- a) en kopi af den underretning, der er sendt til de kompetente myndigheder i den første og den anden medlemsstat, der er bundet af direktiv (EU) 2016/801, jf. direktivets artikel 31, stk. 2, eller

- b) dokumentation for, at den studerende udfører en del af studierne i den anden medlemsstat, der er bundet af direktiv (EU) 2016/801, inden for rammerne af et EU-program eller et multilateralt program, der omfatter mobilitetsforanstaltninger eller en aftale mellem to eller flere højere læreanstalter.

Efterfølgende kortvarige ophold på op til 360 dage pr. EU-medlemsstat, der er bundet af direktiv (EU) 2016/801, i forskellige EU-medlemsstater, der er bundet af direktivet, er tilladt og kan udgøre en betydelig del af den samlede maksimale varighed af den studerendes ophold afhængigt af omstændighederne i hver enkelt tilfælde. Reglerne om studerendes mobilitet har fundet direkte anvendelse siden den 24. maj 2018.

* Eksempel:

En amerikansk studerende, der er i besiddelse af en rumænsk opholdstilladelse til studerende, og som deltager i Erasmus+-programmet på et tysk universitet, kan opholde sig i Tyskland i op til 360 dage uden at overtræde Schengenreglerne.

Resumé - procedure for studerendes mobilitet

(ingen procedure/underretning)

	Mobilitet for studerende
BE	(underretning)
BG	underretning
CZ	ingen procedure
DE	underretning
EE	ingen procedure
EL	underretning
ES	underretning
FR	underretning
HR	ingen procedure
IT	underretning
CY	underretning
LV	ingen procedure
LT	ingen procedure
LU	underretning
HU	underretning
MT	underretning
NL	underretning
AT	ingen procedure
PL	underretning
PT	underretning
RO	underretning
SI	underretning

SK	underretning
FI	underretning
SE	underretning

* Retsgrundlag:

– [Europa-Parlamentets og Rådets direktiv \(EU\) 2016/801 af 11. maj 2016 om betingelserne for tredjelandstatsborgeres indrejse og ophold med henblik på forskning, studier, praktik, volontørtjeneste, elevudvekslingsprogrammer eller uddannelsesprojekter, og au pair-ansættelse](#) (artikel 27, 31 og 32).

5.15. Statsborgere, der er omfattet af udtrædelsesaftalen

Bilag 42 og 43 til denne håndbog indeholder detaljerede oplysninger om, hvordan statsborgere i Det Forenede Kongerige og deres familiemedlemmer, som er omfattet af udtrædelsesaftalens anden del om borgerrettigheder⁸², fra 1. januar 2021 skal behandles ved de ydre grænser. Der vil tætte på datoen for idriftsættelsen af ind- og udrejsesystemet (EES) og ETIAS blive udstukket retningslinjer for statsborgere, der er omfattet af udtrædelsesaftalen, men som ikke medtages i de to systemer.

Med henblik på alle andre formål og hensyn end dem, der udtrykkeligt er omhandlet i bilag 42 og 43 samt i de kommende retningslinjer vedrørende EES og ETIAS, skal statsborgere i Det Forenede Kongerige og deres familiemedlemmer, der er omfattet af udtrædelsesaftalen, behandles på samme måde som enhver anden tredjelandstatsborger, der opholder sig lovligt i en Schengenstat.

Statsborgere, der er omfattet af udtrædelsesaftalen, har kun bevaret deres tidligere udøvede ret til fri bevægelighed, som de havde som EU-borgere, i deres værtsland. For så vidt angår rejser i Schengenstaterne (bortset fra deres værtsland) behandles de som tredjelandstatsborgere med lovligt ophold.

6. STEMLING AF REJSEDOKUMENTER

6.1. Indtil ind- og udrejsesystemet sættes i drift, skal alle tredjelandstatsborgeres rejsedokumenter systematisk stemples ved ind- og udrejse. Stemplingen udgør ikke et

⁸² Bilag 42 indeholder også i afsnit 2 en henvisning til andre udtrædelsesaftaler, der er indgået mellem Det Forenede Kongerige og associerede Schengenstater.

bevis for, at der er foretaget en indgående kontrol; den gør det kun muligt med sikkerhed at fastslå, hvor og hvornår grænsepassagen har fundet sted. Stemplingen har også til formål at sikre, at det i forbindelse med kontrollen ved indrejse på og udrejse fra Schengenområdet er muligt at kontrollere, om den tilladte maksimale varighed af en tredjelandstatsborgers ophold inden for området uden kontrol ved de indre grænser eller på Bulgariens, Kroatiens, Cyperns og Rumæniens område særskilt – dvs. 90 dage inden for en periode på 180 dage – er blevet overholdt.

6.2. Der anbringes intet ind- eller udrejsestempel på:

- a) rejsedokumenter tilhørende statsborgere i EU-medlemsstaterne, Norge, Island, Liechtenstein og Schweiz
- b) rejsedokumenter tilhørende statsoverhoveder og højtstående personer, hvis ankomst forinden er blevet officielt meddelt via de diplomatiske kanaler
- c) pilotcertifikater eller flybesætningsbeviser
- d) rejsedokumenter tilhørende søfarende, der kun opholder sig på en Schengenstats område under skibets ophold i anløbshavnen og i denne havns område
- e) rejsedokumenter tilhørende besætningsmedlemmer og passagerer på krydstogtskibe, der ikke skal underkastes ind- og udrejsekontrol i de tilfælde, der er fastsat i [punkt 2, afdeling IV](#)
- f) dokumenter, der giver statsborgere fra Andorra, Monaco og San Marino mulighed for grænsepassage
- g) dokumenter tilhørende indbyggere i grænseområder, der er omfattet af en ordning for lokal grænsetrafik ([punkt 3, afdeling II](#)).
- h) rejsedokumenter tilhørende togpersonale på internationale passager- og godstog
- i) rejsedokumenter tilhørende tredjelandstatsborgere, der fremviser et opholdskort som omhandlet i direktiv 2004/38/EF, og som er udstedt af en EU-medlemsstat eller et EØS-land, uafhængigt af om de ledsager eller slutter sig til en EU- eller EØS-borger.

I Schengengrænsekodexens artikel 11, stk. 1, præciseres det, at en medlemsstat kan stemple rejsedokumenter tilhørende tredjelandstatsborgere, der er i besiddelse af en opholdstilladelse eller et visum til længerevarende ophold udstedt af den medlemsstat. Det

samme gælder for statsborgere, der er omfattet af udtrædelsesaftalen. Kommissionen finder imidlertid ikke en sådan stemping nyttig, eftersom formålet med stemping er at fastslå, om en tredjelandstatsborger har overholdt den tilladte varighed af et kortvarigt ophold i området uden kontrol ved de indre grænser, og denne logik ikke kan anvendes på tredjelandstatsborgere, der har ret til længerevarende ophold. Kommissionen anbefaler derfor – navnlig for så vidt angår statsborgere, der er omfattet af udtrædelsesaftalen – at afstå fra at stemple. Hvis der alligevel stemples, vil denne stemping under alle omstændigheder ikke påvirke varigheden af det tilladte længerevarende ophold.

Rejsedokumenter tilhørende familiemedlemmer til EU-, EØS- og CH-borgere, som er tredjelandstatsborgere, skal også stemples, medmindre de fremviser et opholdskort, der er udstedt i henhold til direktiv 2004/38/EF. Med forordning (EU) 2019/1157 blev der indført harmoniserede formater for opholdskort, som er blevet anvendt i EU siden 2. august 2021. Det betyder, at opholdskort eller permanente opholdskort, der udstedes fra den 2. august 2021, skal have en ensartet udformning (se punkt 2.8 i denne afdeling). For så vidt angår opholdskort, der er udstedt før denne dato, selv dem, der er udstedt i henhold til direktiv 2004/38/EF, og som der ikke er givet meddelelse om i henhold til Schengengrænsekodeksens artikel 39, skal medlemsstaterne sikre, at indehaveren ikke skal have et visum for at indrejse. Denne forpligtelse følger således direkte af direktiv 2004/38/EF.

* Eksempler:

1) En indisk statsborger, som er ægtefælle til en tysk statsborger og indehaver af et nederlandsk opholdskort (som angiver, at hun er en EU-borgers familiemedlem): Denne persons rejsedokument skal ikke stemples, uafhængigt af om hun ledsager eller slutter sig til sin ægtefælle.

2) En moldovisk ægtefælle til en italiensk statsborger, som er i besiddelse af et irsk opholdskort (som angiver, at han er en EU-borgers familiemedlem): Denne persons rejsedokument skal ikke stemples, uafhængigt af om den moldoviske ægtefælle ledsager eller slutter sig til sin ægtefælle.

3) En indisk statsborger, som er ægtefælle til en fransk statsborger og indehaver af et Schengenvisum, men (endnu) ikke af et fransk opholdskort, slutter sig til den franske

statsborger i Tyskland: I dette tilfælde skal denne persons rejsedokument stemples.

- 6.3. Hvis en tredjelandstatsborger anmoder om det, kan ind-/udrejsestempleet undtagelsesvis, såfremt anbringelsen heraf kan medføre betydelige vanskeligheder for personen, anbringes på et særskilt ark. Arket skal udleveres til tredjelandstatsborgeren.

- 6.4. Det kan også ske i praksis, at det dokument, der giver en tredjelandsstatsborger mulighed for grænsepassage, ikke længere kan påføres et stempel, da der ikke er flere sider til rådighed. I så tilfælde bør det anbefales tredjelandsstatsborgeren at ansøge om et nyt pas, således at der fortsat kan påføres stempler dér i fremtiden.

Undtagelsesvis – og navnlig med hensyn til regelmæssige grænsependlere - kan der imidlertid anvendes et særskilt ark, hvorpå der kan anbringes yderligere stempler. Arket skal udleveres til tredjelandsstatsborgeren.

Under alle omstændigheder er manglen på tomme sider i et pas ikke i sig selv en gyldig og tilstrækkelig grund til at nægte en person indrejse ([se punkt 8 i denne afdeling](#) om grundene til nægtelse af indrejse).

* Anbefalet praksis:

Det ark, der er nævnt i punkt 6.3 og 6.4, skal som minimum indeholde følgende oplysninger:

- grænseovergangsstedets navn og adresse
- udstedelsesdato
- navnet på indehaveren af rejsedokumentet
- rejsedokumentets nummer
- grænseovergangsstedets officielle stempel
- grænsevagtens navn og underskrift.

- 6.5. Når tredjelandsstatsborgere, der er visumpligtige, ind- og udrejser, skal stemplet som hovedregel anbringes på den modstående side til den, hvorpå visummet er anbragt. Hvis der skal anbringes flere stempler (f.eks. ved visum til flere indrejser), skal dette også gøres på siden over for den side, hvor visummet er anbragt. Hvis denne side ikke kan bruges, skal stemplet sættes på den følgende side. Det maskinlæsbare felt må ikke stemples, og stemplerne må ikke anbringes på siderne med personoplysninger og andre sider med originale formelle anmærkninger.

* Anbefalet praksis:

- Stemplerne bør så vidt muligt anbringes i kronologisk orden for at gøre det lettere at finde den dato, hvor personen senest har passeret grænsen.
- Udrejsestempellet bør anbringes i nærheden af indrejsestempellet.
- Stempellet bør anbringes i horisontal position, således at det er let læseligt.
- Der bør ikke anbringes noget stempel oven på allerede eksisterende stempler, herunder stempler påført af andre lande.

6.6. Der benyttes forskellige typer stempler til at attestere indrejse og udrejse (et rektangulært stempel for indrejse og et rektangulært stempel med afrundede hjørner for udrejse). Disse stempler indeholder landets kendingsbogstav(er) og en angivelse af grænseovergangssted, dato, kontrolnummer samt et piktogram, der angiver, hvilken transportvej der er anvendt (land-, luft- eller søvejen).

Forespørgsler om ind- og udrejsestempler samt dokumentation vedrørende forfalskede, falske, forsvundne eller ukorrekt anbragte stempler kan rettes til det [kontaktpunkt](#), der er oprettet af hver Schengenstat til dette formål.

6.7. Hvert grænseovergangssted skal føre optegnelser over de ind- og udrejsestempler, der er udleveret til og afleveret af hver grænsevagt, der foretager kontrol. Dette omfatter også referencen i forbindelse med det enkelte stempel, som i givet fald skal anvendes til sammenligning på et senere tidspunkt.

Når stemplerne ikke er i brug, skal de være låst inde, og kun de bemyndigede grænsevagter skal have adgang til dem.

6.8. Stemplernes sikkerhedskoder skal ændres regelmæssigt og mindst én gang om måneden.

6.9. Hvis det ved udrejsen fremgår, at en tredjelandsstatsborgers rejsedokument ikke er forsynet med indrejsestempel, kan grænsevagten have en formodning om, at indehaveren er indrejst ulovligt på området uden kontrol ved de indre grænser eller på en Schengenstats område, som endnu ikke fuldt ud anvender Schengenreglerne, og/eller har overskredet den maksimale tilladte varighed af opholdet. Hvis det er tilfældet, kan der pålægges en sanktion i henhold til national lovgivning.

- 6.10. EU-Domstolen fastslog i sin dom af 5. februar 2020, Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid (søfarendes påmønstring i Rotterdams havn) (C-341/18), at i det helt specifikke scenarie, hvor den forudsætning, som Schengengrænsekodeksen bygger på, nemlig at grænsekontrollen "*inden for kort tid*" efterfølges af fysisk ind-/udrejse, ikke åbenlyst blev overholdt (5-10 ugers forsinkelse mellem påmønstringen på et skib og skibets afgang), bør datoen for udrejsestemplet ikke svare til datoen for udrejsekontrollen, men til datoen for den faktiske afrejse (fysisk passage af de ydre grænser).

Medlemsstaterne bevarer skønsbeføjelser med hensyn til fortolkningen af begrebet "kort tid derefter". Den accepterede maksimumsperiode bør dog aldrig være længere end 10 dage. Medlemsstaterne kan fastsætte kortere maksimumsperioder (som ikke bør være kortere end 3 dage), og de kan også fastsætte forskellige frister for almindelige og ekstraordinære omstændigheder. Datoen i udrejsestemplet bør svare til datoen for udrejsekontrollen (og ikke den faktiske udrejsedato), medmindre den faktiske afrejse ligger efter den maksimumsperiode, som den pågældende medlemsstat har accepteret.

* Retsgrundlag:

- [Schengengrænsekodeksen \(artikel 11 og bilag IV\)](#)
- [Direktiv 2004/38/EF \(artikel 5\)](#)
- [Schengenkonventionen \(artikel 21\)](#)
- [Liste over kontaktpunkter for udveksling af oplysninger om sikkerhedskoder på ind- og udrejsestempler](#)

7. LEMPELSE AF KONTROLLEN

- 7.1. Ind- og udrejsekontrollen ved de ydre grænser eller de indre grænser, hvor kontrollen endnu ikke er ophævet, kan lempes som følge af særlige og uforudsete omstændigheder. Sådanne særlige og uforudsete omstændigheder foreligger, når uforudseelige begivenheder medfører en tæt rejsetrafik, der gør ventetiderne ved grænseovergangsstedet urimeligt lange, samtidig med at alle ressourcer med hensyn til personale, midler og organisation er opbrugt. Dette kunne være tilfældet i forbindelse med f.eks. en oversvømmelse eller en anden alvorlig naturkatastrofe, som hindrer

passage af grænsen ved andre grænseovergangssteder, således at trafikstrømmene fra flere grænseovergangssteder omdirigeres til kun et enkelt grænseovergangssted.

- 7.2. Fastlæggelsen af, hvad der udgør en "urimelig" lang ventetid, er en afvejning, der afhænger af flere faktorer, og som foretages af den overordnede grænsevagt på det pågældende grænseovergangssted. Da lempelserne er en undtagelse fra den systematiske kontrol, hvilket kan undergrave Schengengrænsekodeksens formål og have negative konsekvenser for sikkerheden i Schengenstaterne, bør denne vurdering baseres på fælles kriterier. Generelt anbefaler Kommissionen, at der kun gives mulighed for lempelser, hvis alle disponible ressourcer er blevet udnyttet maksimalt og konsekvenserne af en uforudset begivenhed fører til (eller sandsynligvis vil føre til) ventetider på over 60 minutter.
- 7.3. Det er altid nødvendigt klart at skelne mellem begrundelserne for midlertidig anvendelse af *målrettet kontrol* i henhold til Schengengrænsekodeksens artikel 8, stk. 2a, (se punkt 2.3) og begrundelserne for *lempelser* i henhold til Schengengrænsekodeksens artikel 9. Selv om de underliggende udfordringer kan være de samme såsom infrastrukturproblemer, problemer med IT-behandling, IT-systemers driftudfald eller tung trafik/spidsbelastning i turistsæsonen, hvilket fører til overdrevent lange ventetider, er nøglekriteriet for at begrunde lempelser, at dette var *uforudsigeligt*. Visse situationer kan være "uforudsigelige" såsom trafikpropper som følge af en trafikulykke, uforudsete IT-problemer eller de situationer, der er omhandlet i punkt 7.1. Andre situationer såsom tung vej- eller lufttrafik i turistsæsonen eller planlagte IT-opdateringer er almindeligvis "forudsigelige" og er derfor ikke omfattet. I de tilfælde, hvor kravet om, at der er tale om en uforudset begivenhed, er opfyldt, bør der tages behørigt hensyn til kravet om at udtømme alle ressourcer med hensyn til personale, midler og organisation, inden der gøres brug af lempelser, som kun bør være en sidste udvej.

* Tjekliste, inden der træffes afgørelse om lempelse af ind- og udrejsekontrollen:

1. Er omstændighederne rent faktisk ekstraordinære og uforudsigelige (og ikke blot en forudsigelig sæsonbestemt spidsbelastning i trafikken)?
2. Er alle ressourcer med hensyn til personale, midler og organisation allerede rent faktisk opbrugt?

3. Fører omstændighederne (eller vil de sandsynligvis føre) til ventetider på over 60 minutter? (NB: Det er ikke nødvendigt at vente, indtil ventetiden er oppe på 60 minutter. Lempelsen kan iværksættes allerede før.)

- 7.4. Når ind- og udrejsekontrollen lempes, er indrejsekontrollen principielt vigtigere end udrejsekontrollen. Afgørelser om lempelse af kontrollen skal træffes af den overordnede grænsevagt på det pågældende grænseovergangssted. En lempelse af kontrollen skal være midlertidig, være tilpasset omstændighederne og iværksættes gradvis.
- 7.5. Selv i tilfælde af lempelse af ind- og udrejsekontrollen skal grænsevagten stemple tredjelandstatsborgeres rejsedokumenter ved både ind- og udrejse, jf. [punkt 6 i denne afdeling](#), og skal mindst foretage en minimumskontrol, der består i at fastslå tredjelandstatsborgerens identitet.

* Retsgrundlag:

– [Schengengrænsekodeksen \(artikel 9\)](#)

8. **NÆGTELSE AF INDREJSE**

- 8.1. Tredjelandstatsborgere skal nægtes indrejse i følgende tilfælde:
- a) de er ikke i besiddelse af gyldige rejsedokumenter
  - b) de har falske (forfalskede) rejsedokumenter
  - c) de er ikke i besiddelse af et gyldigt visum, når dette kræves, en opholdstilladelse eller et visum til længerevarende ophold udstedt af en Schengenstat⁸³
  - d) de er i besiddelse af falske (forfalskede) visa eller opholdstilladelser
  - e) de har ikke fyldestgørende dokumentation for opholdets formål og nærmere omstændigheder
  - f) de har allerede opholdt sig i 90 dage inden for en periode på 180 dage (hvilket indebærer, at der skal tages hensyn til hver enkelt opholdsdag forud for denne

---

⁸³ Opholdstilladelser og visa til længerevarende ophold udstedt af Bulgarien, Kroatien, Cypern eller Rumænien er ikke gyldige til indrejse på området uden kontrol ved de indre grænser.

periode) på området uden kontrol ved de indre grænser eller på Bulgariens, Kroatiens, Cyperns eller Rumæniens område

- g) de mangler tilstrækkelige subsistensmidler i forhold til opholdets varighed og form eller midlerne til hjemrejsen til hjemlandet eller gennemrejse
- h) de er indberettet i SIS⁸⁴ eller en national database med henblik på nægtelse af indrejse
- i) de udgør en trussel mod en eller flere Schengenstaters offentlige orden, interne sikkerhed, folkesundhed eller internationale forbindelser.

* Eksempler:

1) Et cykelhold fra Nigeria er på vej til Tyrkiet, hvor de angiveligt skal deltage i et cykelløb, der arrangeres dér. De ankommer til Warszawa lufthavn (PL) og anfører, at de rejser til Tyrkiet med bus. Ved den indledende indrejsekontrol konstateres det, at selv om de har et gyldigt transitvisum til Polen, er de ikke i besiddelse af gyldigt visum til indrejse i Tyrkiet. Der foretages en mere indgående udspørgning som led i den efterfølgende kontrol, hvor de foreviser et dokument, der bekræfter deltagelsen i løbet, og de hævder, at det ikke vil være noget problem at opnå visa ved den tyrkiske grænse. Cykelrytterne er imidlertid ikke engang i besiddelse af de cykler, de skal bruge til løbet, og kan heller ikke på overbevisende måde forklare, hvor og hvordan de vil få dem, når de er kommet til Tyrkiet. Efter samråd med de tyrkiske grænsevagter om spørgsmålet og under hensyntagen til deres negative vurdering af muligheden for at udstede et visum ved grænsen i et sådant tilfælde, træffes der afgørelse om nægtelse af indrejse.

2) En moldovisk borger ankommer i bil til den ydre grænse og angiver at ville rejse til Tyskland i turismeøjemed. Ved den indledende indrejsekontrol konstateres det, at den rejsende ikke er i stand til at forevise nogen dokumentation (hotelbooking, indbydelse osv.) for, hvor han vil opholde sig i Tyskland, og han kan heller ikke dokumentere, at han har tilstrækkelige subsistensmidler til dækning af ophold og hjemrejse. I et sådant tilfælde træffes der afgørelse om nægtelse af indrejse.

3) En tunesisk statsborger ankommer til Schiphol Lufthavn (NL). Formålet med

⁸⁴

Bulgarske, kroatiske og rumænske grænsevagter er ikke forpligtet til at nægte indrejse til tredjelandstatsborgere, om hvem der er optaget en indberetning om nægtelse af indrejse i SIS.

rejsen er at besøge slægtninge (søskende), der bor i Bruxelles (BE). Han er i besiddelse af gyldigt Schengenvisum, en returbillet og en indbydelse/garanti fra sine værter, der bor i Belgien. Denne indbydelse er imidlertid ikke bekræftet af de kompetente belgiske myndigheder (som krævet i belgisk lovgivning). I et sådant tilfælde skal der foretages yderligere kontrol, inden der træffes afgørelse om at tillade indrejse eller ej: Passet skal undersøges for at se, om personen tidligere har fået udstedt Schengenvisa og anvendt dem lovligt; tidligere indrejse-/udrejsestempler skal sammenlignes for at se, om personen tidligere har opholdt sig længere end tilladt i området uden kontrol ved de indre grænser; der skal tages kontakt med de kompetente belgiske myndigheder for at anmode dem om at foretage den nødvendige kontrol af værterne. Disse kontrolforanstaltninger har til formål at kontrollere, om personen er i god tro; der vil kun blive truffet afgørelse på grundlag af resultatet af en sådan kontrol.

4) Et fly fra Shanghai lander i Helsingfors-Vantaa Lufthavn (FI). WHO har erklæret, at der foreligger en trussel mod folkesundheden, der giver anledning til international bekymring (på grundlag af risikoen for SARS), hvilket kræver, at der træffes strenge forholdsregler over for alle passagerer, der ankommer fra Kina. Alle passagerer anmodes om at udfylde et lokaliseringsskort, herunder flysædenummer og kontaktoplysninger, i tilfælde af, at de efterfølgende skal spores. I terminalen går alle passagerer gennem en specielt indrettet korridor, hvor der er installeret medicinsk udstyr. Nogle kinesiske statsborgere og EU-borgere viser symptomer på SARS og er stadig smittefarlige. Efter samråd med læger træffes der afgørelse om at nægte de kinesiske statsborgere indrejse (forudsat at de ikke kræver øjeblikkelig lægebehandling) og øjeblikkeligt at indlægge EU-borgerne på grund af den alvorlige trussel om smittespredning. Andre passagerer på flyet kontaktes ved hjælp af oplysningerne på lokaliseringsskortene og anmodes om at henvende sig til lægen. Dette udelukker ikke muligheden for at træffe alternative foranstaltninger, f.eks. karantæne, hvis det er hensigtsmæssigt og begrundet i hensynet til folkesundheden.

5) En gruppe fodboldfans fra Tyrkiet ankommer til den ydre grænse. De rejser med bus. Ved indrejsekontrollen konstateres det, at de er i besiddelse af nogle farlige redskaber såsom baseballkøller, nunchakuer, knive og andre genstande, som kunne anvendes mod andre personer. I dette tilfælde må indrejse nægtes af hensyn til den offentlige orden, medmindre de rejsende accepterer at aflevere det farlige udstyr, inden de passerer den

polske grænse.

6) En gruppe unge marokkanske turister, der er rejst med færge fra Tanger, ankommer til Alicante havn (ES). Gruppens rejseplan omfatter angiveligt to byer i Spanien (Barcelona og Madrid) og en række byer i Frankrig. De vil rejse tilbage til Marokko med fly fra Paris-Charles de Gaulle lufthavn; de har gyldige billetter til hjemrejsen. Ved indrejsekontrollen har en af dem ikke gyldigt Schengenvisum, hvilket angiveligt skyldtes tidnød. Formålet med rejsen kontrolleres, og de rejsende har tilstrækkelige subsistensmidler. Personen kan imidlertid ikke på nogen måde bevise, at han ikke har været i stand til at ansøge om visum på forhånd, eller at der er tale om uforudsigelige og tvingende indrejsegrunde. I et sådant tilfælde, og da der ikke foreligger humanitære hensyn og/eller internationale forpligtelser, skal personen uden visum nægtes indrejse.

7) En russisk familie passerer den estiske grænse i bil. Bilen synes imidlertid at have et alvorligt mekanisk problem (dvs. bremserne fungerer ikke), som kunne bringe andre i fare. Under sådanne omstændigheder kan personerne først få tilladelse til indrejse med bilen, når problemet er afhjulpet. Hvis alle andre indrejsebetingelser er opfyldt, skal de imidlertid have lov til at rejse ind på området til fods eller på anden måde.

8) En somalisk statsborger, som har et almindeligt somalisk pas og er i besiddelse af en opholdstilladelse udstedt af et andet Schengenland, der fuldt ud anvender Schengenreglerne, ønsker at indrejse på Tjekkiet område med henblik på transit for at nå frem til denne anden Schengenstat. Personen er ikke registreret i den nationale databaser med henblik på nægtelse af indrejse. Tjekkiet anerkender ikke almindelige somaliske pas. Blandt de indrejsebetingelser, der er fastsat i Schengengrænsekodeksens artikel 6, stk. 1, er, at en tredjelandstatsborger skal have et gyldigt rejsedokument, der giver den pågældende ret til at passere den ydre grænse. Der er ikke noget formelt hierarki mellem disse indrejsebetingelser. Undtagelserne i Schengengrænsekodeksens artikel 6, stk. 5, finder anvendelse på alle de betingelser, der er fastsat i Schengengrænsekodeksens artikel 6, stk. 1. Det betyder, at en tredjelandstatsborger, der ikke opfylder samtlige betingelser i Schengengrænsekodeksens artikel 6, stk. 1, men som er i besiddelse af en opholdstilladelse eller et visum til længerevarende ophold, bør have tilladelse til indrejse på de øvrige medlemsstaters område med henblik på gennemrejse, således at vedkommende kan nå frem til den Schengenstat, der fuldt ud anvender Schengenreglerne,

og som har udstedt opholdstilladelsen eller visummet til længerevarende ophold, medmindre den pågældendes navn er opført på den nationale liste over indberetninger i den medlemsstat, hvis ydre grænser den pågældende ønsker at passere, og indberetningen er ledsaget af en instruks om at nægte indrejse eller transit. I tilfældet med den somaliske statsborger skal Tjekkiet give personen tilladelse til at indrejse i landet med henblik på gennemrejse, således at vedkommende kan nå frem til den Schengenstats område, som fuldt ud anvender Schengenreglerne, og som udstedte opholdstilladelsen.

- 8.2. En Schengenstat bør ikke nægte indrejse, men lade tredjelandstatsborgeren rejse ind på sit område i følgende tilfælde:
- a) af humanitære grunde eller af hensyn til nationale interesser eller internationale forpligtelser
  - b) hvis en person, der ikke er i besiddelse af visum, opfylder kriterierne for at få udstedt et visum ved grænsen ([punkt 9 i denne afdeling](#))
  - c) udelukkende fordi personen har et visum til flere indrejser udstedt af en anden medlemsstat
  - d) udelukkende fordi personen er i besiddelse af et visum til flere indrejser, men rejser med et andet formål end det, der er anført i feltet til bemærkninger på visummærkatens. De nationale bemærkninger, som visse medlemsstater anvender, kan være knyttet til det (primære) formål, hvortil der blev ansøgt om visum. Angivelse af en sådan bemærkning på visummærkatens forhindrer ikke indehaveren i at anvende et gyldigt visum til flere indrejser til rejser til andre formål (se også punkt 8.6 i denne afdeling)
  - e) hvis personen har en gyldig opholdstilladelse eller et visum til længerevarende ophold udstedt af en Schengenstat, der fuldt ud anvender Schengenreglerne, men som ikke opfylder alle indrejsebetingelserne i Schengengrænsekodexens artikel 6, stk. 1, bør vedkommende have tilladelse til at indrejse på de øvrige Schengenstats område med henblik på gennemrejse, således at den pågældende kan nå frem til den Schengenstat, der har udstedt opholdstilladelsen eller visummet til længerevarende ophold, og som anvender Schengenreglerne fuldt ud. Der kan dog gives afslag på gennemrejse, hvis der

er en indberetning om denne person i de nationale databaser i en Schengenstat, hvis ydre grænser den pågældende forsøger at passere, og indberetningen ledsages af instrukser om at give afslag på indrejse eller gennemrejse. Hvis der findes en indberetning om nægtelse af indrejse eller ophold vedrørende indehaveren af opholdstilladelsen, bør det nationale SIRENE-kontor straks kontaktes med henblik på indledning af den høringsprocedure, der er fastsat i artikel 30 i forordning (EU) 2018/1861 og artikel 36 i SIRENE-håndbogen – Grænser og tilbagesendelse.

* Retsgrundlag:

- [Schengengrænsekodeksen \(artikel 1, 4, 6, 8 og 14 og bilag V\)](#)
- [Visumkodeksen \(artikel 32 og bilag VI\)](#)
- [Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 565/2014/EU af 15. maj 2014 om indførelse af en forenklet ordning for personkontrol ved de ydre grænser, som bygger på, at Bulgarien, Kroatien, Cypern og Rumænien ensidigt anerkender visse dokumenter som ligestillede med deres nationale visa til transit gennem eller forventet ophold på deres område af en varighed på højst 90 dage inden for en given periode på 180 dage og om ophævelse af beslutning nr. 895/2006/EF og nr. 582/2008/EF](#)
- [Nationale angivelser i den rubrik på visummærkatet, der er beregnet til bemærkninger](#)

8.3. Personer, der har ret til fri bevægelighed i henhold til EU-retten, kan kun nægtes indrejse af hensyn til den offentlige orden eller sikkerhed som omhandlet i direktiv 2004/38/EF, dvs. såfremt deres personlige adfærd udgør en reel, umiddelbar og tilstrækkelig alvorlig trussel, der berører en grundlæggende samfundsinteresse.

8.3.1. Selv en indberetning i SIS kan derfor ikke i sig selv betragtes som en tilstrækkelig grund til automatisk at nægte disse personer indrejse; i et sådant tilfælde skal grænsevagten altid foretage en indgående vurdering af situationen i lyset af principperne i punkt 8.3. i denne afdeling.

Hvis indberetningen er foretaget af en anden Schengenstat, skal grænsevagten via netværket af SIRENE-kontorer straks tage kontakt til de ansvarlige myndigheder i den

Schengenstat, der har foretaget indberetningen. Sidstnævnte skal navnlig kontrollere grunden eller grundene til, at der blev foretaget indberetning, og om disse grunde stadig gør sig gældende. Disse oplysninger skal hurtigst muligt fremsendes til den anmodende Schengenstats myndigheder. Grænsevagten kan ved brug af alle andre tilgængelige midler, og når det er relevant, kontakte myndighederne i den anden Schengenstat, som har udstedt opholdstilladelsen, for at kontrollere dens gyldighed.

Indberetningen om nægtelse af indrejse vil indeholde visse oplysninger, som kan hjælpe med at fastslå årsagerne til, hvorfor der blev foretaget en indberetning. Indberetningen vil indeholde oplysninger om, hvorvidt afgørelsen om nægtelse af indrejse og ophold er baseret på:

- 1) en tidligere dom, jf. artikel 24, stk. 2, litra a), i forordning (EU) 2018/1861 eller
- 2) en alvorlig sikkerhedstrussel, jf. artikel 24, stk. 2, litra b), i forordning (EU) 2018/1861 eller
- 3) omgåelse af EU-retten eller national ret om indrejse og ophold, jf. artikel 24, stk. 2, litra c), i forordning (EU) 2018/1861 eller
- 4) et indrejseforbud, jf. artikel 24, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2018/1861 eller
- 5) en restriktiv foranstaltning, jf. artikel 25 i forordning (EU) 2018/1861.

Derudover er det muligt i selve indberetningen at angive lovovertrædelsens type, når indberetninger om nægtelse af indrejse vedrører strafbare handlinger. Det er også muligt for den indberettende Schengenstat i indberetningen at angive, om den pågældende person er familiemedlem til en EU-borger eller en anden person, der er omfattet af retten til fri bevægelighed. Den udstedende Schengenstat bør dog altid høres i de tilfælde, hvor der er et hit på en tredjelandstatsborger, som er omfattet af retten til fri bevægelighed.

På grundlag af de modtagne oplysninger foretager de kompetente myndigheder en vurdering baseret på de kriterier, der er forklaret i punkt 8.3 i denne afdeling. På basis heraf vil grænsevagten tillade eller nægte den pågældende person indrejse.

Hvis det ikke er muligt at indhente oplysningerne inden for en rimelig frist, skal den pågældende person have tilladelse til at rejse ind på området. I dette tilfælde kan grænsevagterne såvel som de øvrige kompetente nationale myndigheder foretage den

nødvendige kontrol, efter at personen er rejst ind på området, og om nødvendigt træffe passende foranstaltninger efterfølgende.

Foranstaltningerne i punkt 8.3.1 i denne afdeling berører ikke andre foranstaltninger, der skal træffes som følge af en SIS-indberetning, såsom anholdelse af personen, vedtagelse af beskyttelsesforanstaltninger, oplysninger om bortkomne eller stjålne dokumenter osv. Hvis en sådan høring viser, at der findes en indberetning i SIS om, at det er nødvendigt at inddrage et dokument, skal det inddrages øjeblikkeligt, og SIRENE-kontoret skal hurtigst muligt kontaktes med henblik på yderligere oplysninger.

* Retsgrundlag/retspraksis:

[Direktiv 2004/38/EF \(artikel 27-33\)](#)

- [Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 1082/2013/EU af 22. oktober 2013 om alvorlige grænseoverskridende sundhedstrusler og om ophævelse af beslutning nr. 2119/98/EF](#)
- [Europa-Parlamentets og Rådets forordning \(EF\) nr. 851/2004 af 21. april 2004 om oprettelse af et europæisk center for forebyggelse af og kontrol med sygdomme](#)
- [Domstolens dom af 3. juli 1980, sag C-157/79, Regina mod Stanislaus Pieck](#)
- [Domstolens dom af 31. januar 2006, sag C-503/03, Kommissionen mod Spanien](#)

8.3.2. Hvis en person, der har ret til fri bevægelighed i henhold til EU-retten, ikke er i besiddelse af de krævede rejsedokumenter eller de eventuelt krævede visa, skal den berørte Schengenstat give denne person enhver rimelig mulighed for inden for en rimelig frist at opnå eller fremskaffe de nødvendige dokumenter, eller få bekræftet eller på anden måde godtgjort, at vedkommende er omfattet af retten til fri bevægelighed i henhold til EU-retten, inden der træffes afgørelse om tilbagesendelse.

* Retsgrundlag/retspraksis:

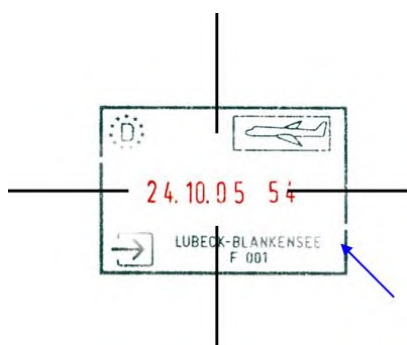
- [Direktiv 2004/38/EF \(artikel 5 og artikel 27-33\)](#) sammenholdt med [Kommissionens meddelelse KOM\(2009\) 313 endelig](#)
- [Domstolens dom af 25. juli 2002, sag C-459/99, MRAX mod Belgien](#)

– [Domstolens dom af 17. februar 2005, sag C-215/03, Salah Oulane mod Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie](#)

8.4. Ved nægtelse af indrejse for tredjelandsstatsborgere skal den medarbejder, der foretager kontrollen:

- a) udfylde en [standardformular](#) for nægtelse af indrejse med angivelse af begrundelsen eller begrundelserne for nægtelsen og udlevere den til den pågældende tredjelandsstatsborger, som skal underskrive formularen og have udleveret en kopi af den underskrevne formular. Hvis tredjelandsstatsborgeren nægter at underskrive, anfører grænsevagten dette på formularen i rubrikken "Bemærkninger"
- b) stemple passet med et indrejsestempel, der med uudsletteligt sort blæk overstreges med et kryds, og skrive overfor til højre for dette, ligeledes med uudsletteligt blæk, det eller de bogstaver, der svarer til begrundelsen eller begrundelserne for nægtelse af indrejse, jf. formularen for nægtelse af indrejse (se et eksempel herpå nedenfor). I lyset af den klare ordlyd i bilag V, del A, punkt 1, til Schengengrænsekodeksen (samt i artikel 18 i forordning (EU) 2017/2226, som afspejler den samme tilgang) ("Ved nægtelse af indrejse skal den kompetente grænsevagt ..... stemple passet med et indrejsestempel, der med uudsletteligt sort blæk overstreges med et kryds ...."), bør grænsevagterne sætte kryds over stemplet, når der træffes afgørelse om nægtelse af indrejse.

Eksempel på stempel for nægtelse af indrejse:

Bogstav, der angiver begrundelsen for nægtelse af indrejse i overensstemmelse med standardformularen

8.5. Hvis den medarbejder, der foretager kontrollen, konstaterer, at indehaveren af et visum er indberettet i SIS med henblik på nægtelse af indrejse, skal visummet annulleres ved

at påstemple det "INDDRAGET". For yderligere oplysninger henvises til [punkt 10 i denne afdeling](#).) Når et visum er blevet inddraget, skal de relevante oplysninger indlæses i VIS. For så vidt angår de foranstaltninger, der skal træffes i VIS, henvises til [bilag 32 til denne håndbog](#).

Når en medlemsstat inddrager et visum, der er udstedt af en anden medlemsstat, anbefales det at sende oplysninger herom ved hjælp af formularen i [bilag 31](#) til denne håndbog.

- 8.6. Det ensartede visum må ikke annulleres eller inddrages, blot fordi tredjelandstatsborgeren ikke har kunnet fremvise den [dokumentation](#), der kræves med hensyn til formålet med rejsen. I dette sidstnævnte tilfælde skal grænsevagten foretage endnu en undersøgelse for at vurdere, om den pågældende har fået visummet på svigagtigt grundlag og udgør en risiko med hensyn til irregulær indvandring. Om nødvendigt vil der blive taget kontakt med de kompetente myndigheder i den Schengenstat, der har udstedt visummet. Kun hvis det konstateres, at visummet er udstedt på svigagtigt grundlag, skal et sådant visum annulleres af grænsevagten, der stempler det med "ANNULLERET". For yderligere oplysninger henvises til [punkt 10 i denne afdeling](#). Når et visum er blevet inddraget, skal de relevante oplysninger indlæses i VIS. For så vidt angår de foranstaltninger, der skal træffes i VIS, henvises til bilag 32 til denne håndbog.

Når en medlemsstat annullerer et visum, der er udstedt af en anden medlemsstat, anbefales det at sende oplysninger herom ved hjælp af formularen i [bilag 30 til denne håndbog](#).

Bedste praksis: annullering af et ind- eller udrejsestempel i andre tilfælde end nægtelse af indrejse:

Der kan være tilfælde, hvor det er nødvendigt at annullere et stempel, som allerede er blevet anbragt på et pas (f.eks. hvis grænsevagten ved en fejl anbragte det forkerte stempel). I sådanne tilfælde har den rejsende ingen ansvar for det, og stemplet kan derfor ikke annulleres på samme måde, som når en person nægtes indrejse. Det anbefales derfor at annullere stemplet ved at tegne to parallelle streger gennem stemplets øverste venstre hjørne som i eksemplet nedenfor:

- 8.7. I overensstemmelse med retten til effektive retsmidler og til en retfærdig rettergang, der er fastsat i artikel 47 i EU's charter om grundlæggende rettigheder, bør alle, der er blevet nægtet indrejse, eller visumindehavere, hvis visum er blevet annulleret eller inddraget, have ret til at appellere afgørelsen i henhold til national lovgivning. Den pågældende tredjelandstatsborger skal have en skriftlig oversigt over appelprocedurerne og over de kontaktpunkter, der kan oplyse om repræsentanter med kompetence til at handle på tredjelandstatsborgerens vegne.

Når et visum er blevet annulleret eller inddraget, skal grænsevagten udfylde standardformularen med henblik på at meddele og begrunde annulleringen eller inddragelsen, idet årsagen/årsagerne skal præciseres, og forelægge formularen for den berørte tredjelandstatsborger (se [bilag 25 til denne håndbog](#)).

- 8.8. Hvis en person, der har ret til fri bevægelighed i henhold til EU-retten, nægtes indrejse, skal grænsevagten altid give den pågældende person en skriftlig afgørelse herom. Afgørelsen skal være udformet på en måde, der giver vedkommende mulighed for at forstå dens indhold og virkning. Afgørelsen skal også indeholde præcise og fuldstændige oplysninger om det hensyn til den offentlige orden eller den offentlige sikkerhed, der danner grundlag for afgørelsen, medmindre hensynet til statens sikkerhed er til hinder herfor. I afgørelsen angives det ligeledes, til hvilken rets- eller forvaltningsmyndighed der kan indgives klage, samt fristen herfor. Der kan anvendes formularer til at give meddelelse om en negativ afgørelse, men begrundelsen skal altid indeholde alle årsager til, at den pågældende afgørelse blev truffet i den konkrete sag. I tilfælde af nægtelse af indrejse for et familiemedlem til en unionsborger er det derfor ikke tilstrækkeligt at angive en eller flere begrundelser ved blot at sætte kryds i rubrikkerne på standardformularen.
- 8.9. En afgørelse om nægtelse af indrejse skal straks håndhæves.

- 8.10. Hvis den tredjelandstatsborger, der er nægtet indrejse, er blevet befordret ad land-, sø- eller luftvejen af en transportvirksomhed, har virksomheden pligt til straks at tage sig af den pågældende. Transportvirksomheden er navnlig forpligtet til at bringe tredjelandstatsborgeren tilbage til det tredjeland, hvorfra befordringen er sket, eller til det tredjeland, der udstedte det anvendte rejsedokument, eller til ethvert andet tredjeland, hvor den pågældende er sikret indrejse. Såfremt en tredjelandstatsborger, der er nægtet indrejse, ikke straks kan sendes tilbage, skal transportvirksomheden pålægges alle nødvendige udgifter til tilbagerejsen. Hvis transportvirksomheden ikke er i stand til at tilbagesende tredjelandstatsborgeren, skal den sørge for, at den pågældende tilbagesendes på anden måde (f.eks. ved at kontakte en anden transportvirksomhed).
- 8.11. Der skal fastsættes sanktioner over for transportvirksomheden i henhold til direktiv 2001/51/EF og national ret.
- 8.12. Grænsevagterne skal træffe alle passende foranstaltninger under hensyn til de lokale forhold for at forhindre, at tredjelandstatsborgere, der er nægtet indrejse, indrejser ulovligt (f.eks. ved at sikre, at de forbliver i transitområdet i en lufthavn, eller forbyde dem at gå i land i en havn).

* Retsgrundlag:

- [Direktiv 2004/38/EF \(artikel 5 og artikel 27-33\)](#) sammenholdt med [Kommissionens meddelelse KOM\(2009\) 313 endelig](#)
- [Schengengrænsekodeksen \(artikel 14 og bilag V\)](#)
- [Schengenkonventionen \(artikel 26\)](#)
- [Rådets direktiv 2001/51/EF af 28. juni 2001 om fastsættelse af supplerende bestemmelser til artikel 26 i konventionen om gennemførelse af Schengenaf-talen af 14. juni 1985](#)
- [Visumkodeksen \(artikel 34 og bilag VI\)](#)

9. **ANSØGNING OM VISUM VED GRÆNSEN, HERUNDER TIL SØFARENDE I TRANSIT, OG AFSLAG PÅ SÅDANNE VISA**

Bulgarien, Kroatien, Cypern og Rumænien anvender endnu ikke den fælles visumpolitik. Nationale visa, der udstedes af disse fire lande, giver derfor ikke ret til at færdes inden for området uden kontrol ved de indre grænser. Bulgarien, Kroatien, Cypern og Rumænien kan dog tillade indrejse i eller transit gennem deres område for indehavere af ensartede visa udstedt af Schengenstaterne.

9.1. Visumtyper:

[Se punkt 27-32 i del 1 i denne håndbog.](#)

For yderligere oplysninger om de forskellige visumtyper henvises til [punkt 8 i del II i visumhåndbogen](#).

For yderligere oplysninger om udstedelse af visa ved grænsen henvises til [del IV i visumhåndbogen](#).

For yderligere oplysninger om specifikke regler for udstedelse af visa ved grænsen til ansøgere, der er familiemedlemmer til EU-/EØS-/CH-borgere, henvises til [del III i visumhåndbogen](#).

*** Retsgrundlag:**

– [Europa-Parlamentets og Rådets forordning \(EU\) 2018/1806 af 14. november 2018 om fastlæggelse af listen over de tredjelande, hvis statsborgere skal være i besiddelse af visum ved passage af de ydre grænser, og listen over de tredjelande, hvis statsborgere er fritaget for dette krav](#)

– [Visumkodeksen \(artikel 2\)](#)

***Link:**

– [Udfyldelse af visummærkatet](#)

– [Eksempler på udfyldte visummærkatet](#)

10. ANNULLERING OG INDDRAGELSE AF VISA

Se [punkt 2 og 3 i del V i visumhåndbogen](#)

*** Retsgrundlag:**

– [Visumkodeksen \(artikel 34 og bilag VI\)](#)

11. SÆRLIGE TRANSITORDNINGER

11.1. Forenklet transitdokument (FTD) og forenklet jernbanetransitdokument (FRTD)

- 11.1.1. Den 1. juli 2003 trådte en ny ordning for transit mellem Kaliningrad og det russiske hovedland i kraft. Med forordningen blev der indført to typer dokumenter – et forenklet transitdokument (FTD) og et forenklet jernbanetransitdokument (FRTD). Disse dokumenter er nødvendige til passage af Litauens område for derved at gøre det muligt og lettere for tredjelandstatsborgere at rejse mellem to dele af deres eget land, der ikke grænser op til hinanden.
- 11.1.2. FTD udstedes til flere indrejser med henblik på direkte transit ved hjælp af et hvilket som helst landtransportmiddel gennem Litauens område. Det udstedes af de litauiske myndigheder og er gyldigt i højst tre år. En transitrejse på basis af FTD må ikke overstige 24 timer.
- 11.1.3. FRTD udstedes til enkelte ud- og hjemrejser med jernbane og er gyldigt i indtil tre måneder. En transitrejse på basis af FRTD må ikke overstige seks timer.
- 11.1.4. FTD/FRTD har samme gyldighed som et visum og skal udstedes i en ensartet udformning af de konsulære myndigheder i overensstemmelse med Rådets forordning (EF) nr. 693/2003⁸⁵ og Rådets forordning (EF) nr. 694/2003⁸⁶. De kan ikke udstedes ved grænsen.

* Retsgrundlag:

- [Rådets forordning \(EF\) nr. 693/2003 af 14. april 2003 om indførelse af et særligt, forenklet transitdokument \(FTD\) og et forenklet jernbanetransitdokument \(FRTD\) samt om ændring af de fælles konsulære instrukser og Den Fælles Håndbog](#)
- [Rådets forordning \(EF\) nr. 694/2003 af 14. april 2003 om ensartet udformning af forenklede transitdokumenter \(FTD\) og forenklede jernbanetransitdokumenter \(FRTD\) som omhandlet i forordning \(EF\) nr. 693/2003](#)

---

⁸⁵ Rådets forordning (EF) nr. 693/2003 af 14. april 2003 om indførelse af et særligt, forenklet transitdokument (FTD) og et forenklet jernbanetransitdokument (FRTD) samt om ændring af de fælles konsulære instrukser og Den Fælles Håndbog (EUT L 99 af 17.4.2003, s. 8).

⁸⁶ Rådets forordning (EF) nr. 694/2003 af 14. april 2003 om ensartet udformning af forenklede transitdokumenter (FTD) og forenklede jernbanetransitdokumenter (FRTD) som omhandlet i forordning (EF) nr. 693/2003 (EUT L 99 af 17.4.2003, s. 15).

11.2. Transit gennem de Schengenstaters område, der endnu ikke anvender Schengenreglerne fuldt ud⁸⁷

11.2.1. Indtil Bulgarien, Kroatien, Cypern og Rumænien slutter sig til området uden kontrol ved de indre grænser, kan de anerkende: visa, der er gyldige til to eller flere indrejser, visa til længerevarende ophold og opholdstilladelser udstedt af en Schengenstat

som svarende til deres nationale visa i forbindelse med transit gennem deres område eller påtænkte ophold på deres område på ikke over 90 dage i en periode på 180 dage.

11.2.2. Indehavere af de i punkt 11.2.1 nævnte dokumenter skal underkastes de normale kontrolprocedurer (punkt 1 i denne afdeling).

* Retsgrundlag:

– [Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 565/2014/EU af 15. maj 2014 om indførelse af en forenklet ordning for personkontrol ved de ydre grænser, som bygger på, at Bulgarien, Kroatien, Cypern og Rumænien ensidigt anerkender visse dokumenter som ligestillede med deres nationale visa til transit gennem eller forventet ophold på deres område af en varighed på højst 90 dage inden for en given periode på 180 dage og om ophævelse af beslutning nr. 895/2006/EF og nr. 582/2008/EF](#)

12. ASYLANSØGERE/ANSØGERE OM INTERNATIONAL BESKYTTELSE⁸⁸

* Generelle principper:

Alle ansøgninger om international beskyttelse, også dem, der indgives ved grænsen, skal behandles af EU-medlemsstaterne for på grundlag af de kriterier, der er fastsat i direktiv 2011/95/EU, at vurdere, om ansøgeren kan anerkendes enten som flygtning i henhold til Genèvekonventionen af 28. juli 1951 om flygtnings retsstilling, som suppleret ved New Yorkprotokollen af 31. januar 1967, eller som en person, der er berettiget til subsidiær beskyttelse.

Hvilken EU-medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en ansøgning, skal afgøres i

⁸⁷ Dette afsnit vedrører kun Bulgarien, Kroatien, Cypern og Rumænien.

⁸⁸ Dette punkt vedrører Danmark, Irland, Norge, Island, Liechtenstein og Schweiz, når der er tale om at afgøre, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en asylansøgning, og om Eurodac.

Dette punkt gælder for Irland, for så vidt som det vedrører direktiv 2005/85/EF.

henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 604/2013⁸⁹ (Dublin III-forordningen).

Proceduren skal være i overensstemmelse med [Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/32/EU](#)⁹⁰.

- 12.1. En tredjelandstatsborger skal betragtes som ansøger om asyl/international beskyttelse, hvis den pågældende – på nogen måde – giver udtryk for frygt for at blive forfulgt eller lide alvorlig overlast, hvis vedkommende sendes tilbage til sit oprindelsesland eller tidligere sædvanlige opholdssted.

Ønsket om international beskyttelse behøver ikke at blive udtrykt på en bestemt måde. Ordet "asyl" behøver ikke at blive anvendt udtrykkeligt; Det centrale element er, at der gives udtryk for frygt for, hvad der kan ske ved tilbagevenden. I tilfælde af tvivl om, hvorvidt en bestemt erklæring kan opfattes som et ønske om at søge om asyl eller en anden form for international beskyttelse, skal grænsevagterne rådføre sig med den eller de nationale myndigheder, der er ansvarlige for at behandle ansøgninger om international beskyttelse.

- 12.2. Alle tredjelandstatsborgere, der udtrykker ønske om at ansøge om asyl/international beskyttelse ved grænsen (herunder i territorialfarvande eller transitområder i lufthavne og havne), skal have mulighed for hurtigst muligt at indgive en ansøgning. Med henblik herpå skal grænsevagterne underrette ansøgerne på et sprog, som de med rimelighed må forventes at forstå, om de procedurer, der skal følges (hvordan og hvor ansøgningen skal indgives), samt om deres rettigheder og forpligtelser, herunder om de eventuelle følger, det kan få, hvis de ikke opfylder deres forpligtelser og ikke samarbejder med grænsevagterne.

For at undgå misforståelser og for at sikre, at ansøgerne modtager tilstrækkelige oplysninger om deres rettigheder og forpligtelser samt om proceduren, skal der, hvis en ansøger om international beskyttelse ikke har tilstrækkeligt kendskab til det sprog, der tales i den pågældende EU-medlemsstat, stilles en tolk til rådighed.

---

⁸⁹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 604/2013 af 26. juni 2013 om fastsættelse af kriterier og procedurer til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en ansøgning om international beskyttelse, der er indgivet af en tredjelandstatsborger eller en statsløs i en af medlemsstaterne (EUT L 180 af 29.6.2013, s. 31).

⁹⁰ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/32/EU af 26. juni 2013 om fælles procedurer for tildeling og fratagelse af international beskyttelse (EUT L 180 af 29.6.2013, s. 60).

- 12.3. De kompetente nationale myndigheder, som hver EU-medlemsstat har udpeget til at behandle ansøgninger om international beskyttelse, skal informeres om, at der er indgivet en ansøgning om international beskyttelse.

Grænsevagten må ikke træffe afgørelse om tilbagesendelse af ansøgeren uden forudgående samråd med den eller de nationale myndigheder, der har ansvaret for at behandle ansøgninger om international beskyttelse.

- 12.4. Der skal optages fingeraftryk af samtlige fingre af alle asylansøgere, der er fyldt 14 år, i henhold til hver EU-medlemsstats nationale lovgivning, og disse skal sendes til Eurodacs centrale enhed for at muliggøre kontrol i Eurodacsystemet.

* Retsgrundlag:

- [Genèvekonventionen af 28. juli 1951](#) og [New Yorkprotokollen](#)
- [Europa-Parlamentets og Rådets forordning \(EU\) nr. 603/2013 af 26. juni 2013 om oprettelse af "Eurodac" til sammenligning af fingeraftryk med henblik på en effektiv anvendelse af forordning \(EU\) nr. 604/2013 om fastsættelse af kriterier og procedurer til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en ansøgning om international beskyttelse, der er indgivet i en af medlemsstaterne af en tredjelandstatsborger eller en statsløs og om medlemsstaternes retshåndhævende myndigheders og Europols adgang til at indgive anmodning om sammenligning med Eurodacoplysninger med henblik på retshåndhævelse og om ændring af forordning \(EU\) nr. 1077/2011 om oprettelse af et europæisk agentur for den operationelle forvaltning af store IT-systemer inden for området med frihed, sikkerhed og retfærdighed](#)
- [Europa-Parlamentets og Rådets forordning \(EU\) nr. 604/2013 af 26. juni 2013 om fastsættelse af kriterier og procedurer til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en ansøgning om international beskyttelse, der er indgivet af en tredjelandstatsborger eller en statsløs i en af medlemsstaterne](#)
- [Kommissionens gennemførelsesforordning \(EU\) nr. 118/2014 af 30. januar 2014 om ændring af forordning \(EF\) nr. 1560/2003 om gennemførelsesforanstaltninger til Rådets forordning \(EF\) nr. 343/2003 om fastsættelse af kriterier og procedurer til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en asylansøgning, der er indgivet af en tredjelandstatsborger i en af medlemsstaterne](#)

- [Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/95/EU af 13. december 2011 om fastsættelse af standarder for anerkendelse af tredjelandstatsborgere eller statsløse som personer med international beskyttelse, for en ensartet status for flygtninge eller for personer, der er berettiget til subsidær beskyttelse, og for indholdet af en sådan beskyttelse](#)
- [Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/32/EU af 26. juni 2013 om fælles procedurer for tildeling og fratagelse af international beskyttelse](#)
- [Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/33/EU af 26. juni 2013 om fastlæggelse af standarder for modtagelse af ansøgere om international beskyttelse](#)
- [Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, særlig artikel 4 \(forbud mod tortur og umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf\), artikel 18 \(asylret\) og artikel 19 \(beskyttelse i tilfælde af udsendelse, udvisning og udlevering\).](#)

13. **REGISTRERING AF OPLYSNINGER VED GRÆNSEN**

Ved alle grænseovergangssteder skal alle tjenesteoplysninger og alle andre særlig vigtige oplysninger registreres manuelt eller elektronisk. Navnlig følgende oplysninger skal registreres:

- navnet på den grænsevagt, der er lokalt ansvarlig for grænsekontrollen, og på de øvrige personer på hvert hold
- eventuelle lempelser af personkontrollen
- udstedelse ved grænsen af visa og af dokumenter, som træder i stedet for pas og visa
- pågribelse af personer og klager (strafferetlige og administrative overtrædelser)
- nægtelse af indrejse (begrundelse for nægtelse af indrejse samt nationalitet)
- sikkerhedskoderne på indrejse- og udrejsestempler, identiteten på grænsevagter på grundlag af de stempler, der er tildelt på et givet tidspunkt eller en bestemt vagt, samt oplysninger om stempler, der er bortkommet eller stjålet
- klager fra personer, der underkastes ind- og udrejsekontrol
- andre politimæssige eller retlige foranstaltninger af særlig betydning
- særlige hændelser.

14. SAMARBEJDE MED ANDRE TJENESTER

Grænsevagterne skal arbejde tæt sammen med alle de statslige myndigheder, der indsat ved grænserne, f.eks. toldmyndigheder eller andre myndigheder med ansvar for sikkerhed i forbindelse med varer eller myndigheder med ansvar for transportsikkerhed.

15. MÆRKNING AF FALSKE DOKUMENTER

Hvis en grænsevagt ved udførelse af ind- og udrejsekontrol opdager, at et dokument er falsk, skal tredjelandstatsborgeren nægtes indrejse, og dokumentet skal markeres som omhandlet i Schengengrænsekodeksen (bilag V, del A og B).

Grænsevagten skal træffe alle nødvendige foranstaltninger for at forhindre yderligere brug af det falske dokument. For at nå det mål skal den pågældende som generel regel inddrage dokumentet.

Når det er nødvendigt at overdrage dokumentet til de kompetente myndigheder (grænsekontrolmyndigheder eller andre) i det pågældende tredjeland/oprindelsesland (direkte via transportvirksomheder eller ad diplomatiske kanaler), skal grænsevagten:

- ugyldiggøre dokumentet — ved om muligt at klippe huller eller skære i dokumentets maskinlæsbare felt

eller hvis det ikke er muligt:

- markere dokumentet som følger (kun i de tilfælde, hvor dokumentet ikke er mærket som beskrevet i dette punkts første afsnit):

1) Papir

Mærke venstre hjørne forned på passets sidste side og om muligt også den side, hvor der er tegn på forfalskning eller falsk, ved at indsætte en lille trekant rundt om bogstavet "F" med en rød pen med hård spids (medmindre den side er fuld; i så tilfælde anvendes siderne ved siden af).

2) Polymer

Mærke et tomt område i et selvstændigt dokument af polymerbaseret materiale ved at indsætte en lille trekant rundt om bogstavet "F" ved brug af en pen til UV-blæk, helst med rødt blæk

eller (kun for fuldstændig forfalskede dokumenter)

mærke et tomt område i et selvstændigt forfalsket dokument af polymerbaseret materiale ved at klippe huller eller skære i et felt i dokumentet, hvor personoplysninger og sikkerhedsfeatures ikke berøres.

Navnlig i tilfælde af svig vedrørende dokumenter, som synes at være udstedt af en anden Schengenstat, skal det inddragede dokument returneres til denne stat, når de nationale procedurer i forbindelse med inddragelsen af dokumentet er afsluttet.

16. **KONTROL AF ÆGTHEDEN AF OPLYSNINGERNE I ET BIOMETRISK PAS**

For at sikre en effektiv ind- og udrejsekontrol skal ægtheden og integriteten af de oplysninger, der er lagret i mikrochippen, kontrolleres ved kontrol af biometriske pas. For at kontrollere, at oplysningerne på chippen er indført af en autoriseret myndighed, og at der ikke er manipuleret med dem, skal chippens indhold autentificeres ved hjælp af passiv autentificering. DS-certifikatet på dokumentet skal kontrolleres i forhold til det udstedende lands troværdige CSCA-certifikat. Hvis autentificering af chips understøttes, skal denne metode bruges til at kontrollere, at chippen er ægte.

17. **GYLDIGHEDEN AF OPTAGELSE AF BØRN I FORÆLDRENES PAS**

I forordning (EF) nr. 2252/2004 fastsættes det, at siden 26. juni 2012 gælder følgende ordning for indehavere af pas udstedt af Schengenstater:

1. Børn uanset deres alder skal have eget pas.
2. Efter denne dato må børn ikke længere rejse udelukkende på grundlag af, at de er indskrevet i deres forældres pas.
3. Forældres pas er fortsat gyldige efter den 26. juni 2012, selv hvis deres børn er indskrevet heri.

Disse bestemmelser finder ikke anvendelse på Irland. De gælder heller ikke for pas udstedt af andre tredjelande end de associerede Schengenlande.

Bestemmelserne i direktiv 2004/38/EF finder anvendelse, når familier fra EU/EØS rejser fra en EU-/EØS-medlemsstat til en anden, når de gennemrejser en EU-/EØS-medlemsstat (når de er på vej til et tredjeland, og når de rejser tilbage fra et tredjeland), og når de rejser

tilbage fra et tredjeland til en anden EU-/EØS-medlemsstat end den, hvori de er statsborgere.

I henhold til artikel 5, stk. 4, i direktiv 2004/38/EF⁹¹ bør det forhold, at børn, der er indskrevet i deres forældres pas, ikke har deres eget pas, ikke automatisk medføre, at de nægtes indrejse i eller udrejse af en Schengenstats område. Medmindre der er rimelig tvivl om identiteten og nationaliteten på de børn, der er indskrevet i deres forældres pas, skal fremlæggelse af forældrenes pas i princippet betragtes som bevis for, at de pågældende børn som EU-borgere i henhold til EU-retten har ret til fri bevægelighed i henhold til direktivet.

EU-borgeres ret til uanset alder at færdes og opholde sig frit bør imidlertid ikke anvendes til at omgå forordning (EF) nr. 2252/2004, navnlig hvis der er alvorlig grund til at antage, at barnet ulovligt er fjernet fra den eller de personer, der lovligt har forældremyndigheden over det.

AFDELING II: Landgrænser

1. IND- OG UDREJSEKONTROL I FORBINDELSE MED VEJTRAFIK

- 1.1. Den overordnede grænsevagt på et overgangssted skal sikre, at der foretages en effektiv kontrol af personer og dokumenter, og samtidig, at vejtrafikken afvikles sikkert og smidigt. Med henblik herpå skal der om nødvendigt indføres tekniske forbedringer for at mindske svartiden ved søgninger i relevante databaser. Når det er relevant, skal den tekniske infrastruktur ved grænseovergange forbedres, bl.a. skal der i højere grad anvendes paslæsere og mobile terminaler.
- 1.2. Der bør i overensstemmelse med de generelle regler om separate baner om muligt indrettes separate baner for personer, der har ret til fri bevægelighed i henhold til EU-retten, og andre tredjelandsstatsborgere.
- 1.3. Kontrollen bør om muligt foretages af mindst to grænsevagter.

---

⁹¹ Artikel 5, stk. 4, i direktiv 2004/38/EF: Hvis unionsborgeren eller et familiemedlem, som ikke er statsborger i en medlemsstat, ikke er i besiddelse af de krævede rejsedokumenter eller de eventuelt krævede visa, giver den berørte medlemsstat disse personer enhver rimelig mulighed for inden for en rimelig frist at opnå eller fremskaffe de nødvendige dokumenter, eller få bekræftet eller på anden måde godtgjort, at de er omfattet af retten til fri bevægelighed og ophold, inden der træffes afgørelse om tilbagesendelse.

* Retsgrundlag:

– [Schengengrænsekodeksen \(artikel 8 og 10 og bilag VI\)](#)

* Bedste praksis:

• Transportmidlet skal undersøges, når:

- a) der er begrundet mistanke om, at personer, narkotika, sprængstoffer og/eller våben er skjult inde i et køretøj
- b) der er begrundet mistanke om, at føreren af eller passagererne i et køretøj har begået en strafbar handling eller en administrativ overtrædelse
- c) de fremviste køretøjsdokumenter er ufuldstændige eller falske.

Under alle omstændigheder finder den pågældende Schengenstats nationale lovgivning anvendelse ved sådanne gennemsøgninger.

• Der skal anvendes specialtrænede sporhunde til stikprøvekontrol med henblik på at afsløre sprængstoffer, narkotika og skjulte personer.

Kontrol af private køretøjer:

• Kontrol af passagerer i private køretøjer bør om muligt foretages på følgende måde:

- a) Fører og passagerer kan blive i køretøjet, mens kontrollen foretages.
- b) Grænsevagten kontrollerer dokumenter og sammenligner dem med de personer, der passerer grænsen.
- c) En anden grænsevagt iagttager samtidig personerne inde i bilen og sikrer den vagt, der foretager kontrollen.

• Når der er mistanke om, at et rejsedokument, kørekort, forsikrings- eller registreringsdokument er forfalsket, skal alle passagerer stige ud af bilen. Bilen skal undersøges indgående. Disse aktiviteter skal finde sted som efterfølgende kontrol.

Kontrol af busser:

• Kontrol af buspassagerer kan alt efter omstændighederne foretages i en passagerterminal eller inde i bussen. Når kontrollen foretages inde i bussen, skal følgende foranstaltninger om muligt træffes:

- a) Dokumentkontrollen bør begynde med en kontrol af buschaufføren og gruppelederen, hvis der er tale om en organiseret rejse.
- b) I tilfælde af tvivl om rejsedokumentet eller rejsens formål, eller hvis der er tegn på, at en person kan udgøre en trussel mod Schengenstaternes offentlige orden, interne sikkerhed eller folkesundhed, skal vedkommende anmodes om at stige ud af bussen og underkastes en indgående efterfølgende kontrol; en anden grænsevagt iagttager samtidig personerne ind i bussen og sikrer den vagt, der foretager kontrollen.

• I tilfælde af meget tæt trafik skal passagerer i lokale rutebiler kontrolleres først, for så vidt de lokale forhold tillader det.

Ved kontrol af rejsedokumenter inde i bussen, bør vagterne anvende bærbart elektronisk udstyr, navnlig med henblik på søgninger i SIS.

Kontrol af lastbiler:

Kontrollen af lastbiler bør foretages på nedenstående måde i tæt samarbejde med de kompetente toldmyndigheder

- a) Der skal om muligt være en særlig bane til lastbiler, hvor:
- lastbilen og dens indhold kan undersøges på hensigtsmæssig vis
  - specialtrænede sporhunde kan anvendes uden forstyrrelser
  - der kan anvendes teknisk søgeudstyr (dvs. røntgenudstyr og kuldioxiddetektorer).
- b) Ved kontrol af lastbiler skal grænsevagten være særlig opmærksom på lastbiler med beholdere, hvor stjålne biler, handlede personer eller farlige materialer kan være skjult. Al dokumentation for indholdet bør kontrolleres omhyggeligt.

- c) Alle lastbiler skal undersøges grundigt, såfremt:
- toldplomber er brudt
  - presenning er ødelagt eller syet
  - der er mistanke om, at personer, narkotika, farlige materialer eller sprængstoffer kan være skjult inde i lastbilen.

• Der kan også foretages følgende yderligere kontrol:

- a) trafikkontrol, herunder overholdelse af sociale bestemmelser (f.eks. teknisk kontrol af bilen, chaufførens arbejdstider, chaufførens forsikring)

- b) transportkontrol (overensstemmelse mellem transporteret gods og dokumenter)
- c) kontrol af tilstedeværelsen af radioaktivt og farligt gods.

Alle disse yderligere kontrolforanstaltninger foretages i henhold til EU-retten og de nationale bestemmelser i hver Schengenstat.

1.4. Schengenstaterne kan indgå eller opretholde bilaterale aftaler med tilgrænsende tredjelande vedrørende etableringen af fælles grænseovergangssteder, hvor grænsevagter fra medlemsstaten og grænsevagter fra tredjelandet efter tur udfører ind- og/eller udrejsekontrol i henhold til deres nationale lovgivning på den anden parts område. Sådanne fælles grænseovergangssteder kan være placeret på enten en Schengenstats område eller tredjelandets område.

2. **IND- OG UDREJSEKONTROL I FORBINDELSE MED JERNBANETRAFIK**

2.1. Den overordnede, tjenstgørende grænsevagt på grænseovergangsstedet skal indsamle oplysninger om køreplaner og forventet antal jernbanepassagerer for at sikre en effektiv ind- og udrejsekontrol.

2.2. Kontrol ved grænserne, når bestemmelserne om de ydre grænser finder anvendelse, kan foretages på en af følgende tre måder:

- a) på den første ankomst- eller den sidste afgangsbanegård
- b) i toget under kørslen mellem den sidste afgangsbanegård og den første ankomstbanegård uanset retning.

2.3. Grænsekontrollen omfatter kontrol af:

- a) togpersonalet
- b) passagerer, der skal til udlandet
- c) passagerer, der kommer fra udlandet, og som ikke er blevet kontrolleret tidligere
- d) togets ydre.

2.4. Grænsekontrollen af passagerer i højhastighedstog kan udføres på en af følgende måder:

- a) på de banegårde i et tredjeland, hvor passagererne stiger på toget
- b) på de banegårde på Schengenstaternes område, hvor passagererne stiger af toget

- c) i toget under kørslen mellem banegårde, såfremt passagererne bliver i toget.
- 2.5. Hvis jernbaneselskabet for så vidt angår højhastighedstog fra et sted uden for området uden kontrol ved de indre grænser, som stopper flere gange på Schengenstaternes område, kan optage passagerer udelukkende på den resterende del af rejsen inden for området uden kontrol ved de indre grænser, skal disse passagerer underkastes indrejsekontrol enten i toget eller på bestemmelsesbanegården, medmindre der er udført kontrol på den banegård, hvor de steg på toget.
- I så tilfælde skal personer, der udelukkende ønsker at rejse med toget på den resterende del af rejsen, inden afrejsen klart informeres om, at de bliver underkastet indrejsekontrol under rejsen eller på bestemmelsesbanegården.
- Når passagerne rejser i modsat retning, skal de underkastes udrejsekontrol på lignende vilkår.
- 2.6. Grænsevagten kan inspicere togvognenes hulrum for at kontrollere, at der ikke er skjult personer eller genstande, som skal underkastes ind- eller udrejsekontrol. Grænsevagterne vil altid foretage en grundig undersøgelse af toget, hvis der er mistanke om, at der er skjult sprængstoffer eller narkotika.
- 2.7. Hvis der er grund til at formode, at der i toget skjuler sig efterlyste personer eller personer, som mistænkes for at have begået en lovovertrædelse, eller tredjelandstatsborgere, som har til hensigt at indrejse ulovligt, skal grænsevagten, hvis vedkommende ikke kan gribe ind som fastsat i de nationale bestemmelser, underrette myndighederne i den Schengenstat i retning af eller gennem hvis område toget kører.

* Retsgrundlag:

– [Schengengrænsekodeksen \(artikel 8 og bilag VI\)](#)

*Bedste praksis:

- Når der foretages kontrol på perronen i den første ankomst- eller den sidste afgangsbanegård, skal toget overvåges for at forhindre, at personer unddrager sig

grænsekontrol. Kontrolpersonalet og de medarbejdere, der bevogter toget, skal hele tiden være i kontakt med hinanden.

- Ved kontrollen af passagerer i toget må disse ikke kunne bevæge sig frem eller tilbage i toget.
- Kontrollen af godstog bør bestå i kontrol af togpersonalets dokumenter og undersøgelse af togvognene.
- Ved grænsekontrollen af passager- og godstog bør grænsevagten være særlig opmærksom på passagerer og genstande, hvis der er risiko for, at der transporteres sprængstoffer. For at udføre denne opgave korrekt skal der anvendes specialtrænede sporhunde.
- Ind- og udrejsekontrollen i toget skal være afsluttet, inden toget når den aftalte banegård.
- Kontrolforanstaltninger bør i princippet ikke medføre forsinkelser i togenes planmæssige afgang. Hvis der alligevel forårsages forsinkelse, bør stationsforstanderen underrettes hurtigst muligt.

3. LOKAL GRÆNSETRAFIK

- 3.1. Schengenstaterne kan indgå bilaterale aftaler med tilgrænsende tredjelande med henblik på at indføre en forenklet ordning for "lokal grænsetrafik" for indbyggere i grænseområder. Denne ordning gælder for tredjelandsstatsborgere, der har bopæl i grænseområdet (maksimalt 50 km fra grænsen) i et tredjeland, som grænser op til en Schengenstat, og der som hovedregel i mindst et år har opholdt sig i det pågældende område (der kan fastsættes undtagelser i de [bilaterale aftaler](#)) og har legitime grunde (familiemæssige, økonomiske, sociale eller kulturelle grunde) til at passere grænsen meget hyppigt. På grundlag af denne ordning har indbyggere i grænseområder kun tilladelse til at passere grænsen med henblik på et maksimalt sammenhængende ophold på tre måneder i en Schengenstats grænseområde.
- 3.2. I de bilaterale aftaler kan der fastsættes bestemmelser om følgende:
  - a) oprettelse af særlige grænseovergangssteder forbeholdt indbyggere i grænseområder
  - b) oprettelse af særlige baner ved grænseovergangssteder forbeholdt indbyggere i grænseområder

c) i undtagelsestilfælde begrundet i lokale forhold tilladelse til indbyggere i grænseområder til at passere grænsen uden for grænseovergangsstederne og uden for åbningstiden. Dette gælder f.eks. for situationer, hvor en landmand hyppigt har brug for at passere grænsen for at arbejde på sin mark, eller hvor grænsen overskærer en by. I sådanne tilfælde skal det sted, hvor grænsen kan passeres, præciseres i deres tilladelse med henblik på lokal grænsetrafik (LBTP) (se punkt 5.5, afdeling I).

- 3.3. Indbyggere i grænseområder, som passerer grænsen i henhold til litra a) og b), og som grænsevagterne kender godt, fordi de passerer grænsen hyppigt, skal normalt kun underkastes stikprøvekontrol. De skal imidlertid uden advarsel og med uregelmæssige mellemrum underkastes en indgående ind- og udrejsekontrol.
- 3.4. Hvis der i en bilateral aftale med et tredjeland er fastsat de i punkt 3.2, litra c), omhandlede lempelser (dvs. mulighed for at passere grænsen uden for godkendte grænseovergangssteder), skal den pågældende Schengenstat foretage stikprøvekontrol og gennemføre regelmæssig overvågning langs grænsen for at forhindre ulovlig grænsepassage.
- 3.5. Yderligere oplysninger, om den kontrol, der skal foretages af indbyggere i grænseområder, der er omfattet af en ordning for lokal grænsetrafik, findes i [punkt 5.5, afdeling I](#).

* Retsgrundlag:

- [Europa-Parlamentets og Rådets forordning \(EF\) nr. 1931/2006 af 20. december 2006 om fastsættelse af regler for lokal grænsetrafik ved medlemsstaternes ydre landgrænser og om ændring af Schengenkonventionen](#)
- [Bilaterale aftaler om lokal grænsetrafik](#)

AFDELING III: Luftgrænser

1. IND- OG UDREJSEKONTROL I LUFTHAVNE

- 1.1. For at sikre en effektiv ind- og udrejsekontrol i lufthavne skal grænsevagterne indsamle alle nødvendige oplysninger om flytider for at indsætte tilstrækkeligt personale i overensstemmelse med passagerstrømmen under hensyntagen til, at ankommende passagerer bør prioriteres.

Den tekniske infrastruktur ved grænseovergange skal forbedres, bl.a. skal der i højere grad anvendes paslæsere, elektronisk paskontrol og mobile terminaler.

Der skal om nødvendigt indføres tekniske forbedringer for at mindske svartiden ved søgninger i relevante databaser.

- 1.2. Der skal etableres hensigtsmæssig infrastruktur for at sikre adskillelse af interne flyvninger (flyvninger mellem lufthavne inden for området uden kontrol ved de indre grænser) og eksterne flyvninger og forhindre, at personer og/eller dokumenter kan cirkulere ulovligt mellem disse to områder.
- 1.3. Ind- og udrejsekontrollen foretages normalt ved det godkendte grænseovergangssted i lufthavnen; hvis der imidlertid er en risiko for så vidt angår den interne sikkerhed og ulovlig indvandring, kan kontrollen foretages i flyet eller ved gaten.
- 1.4. Adgangen til det internationale transitområde skal kontrolleres; der foretages normalt ikke kontrol i transitområdet, medmindre det er berettiget på grundlag af vurderingen af risikoen for ulovlig indvandring eller af hensyn til den interne sikkerhed.

* **Bedste praksis:**

- Kontrol af flybesætningen bør finde sted før passagerkontrollen og på et særskilt sted.
- Der bør så vidt muligt oprettes et særligt sted til den efterfølgende kontrol.
- Der bør så vidt muligt være en særskilt kø for diplomater og passagerer med handicap.
- Alle dele af lufthavnen bør være nøje overvåges ved hjælp af tilsyn og afpatruljering af navnlig det område, hvor passagererne går gennem check-in, paskontrollen og transitområdet. Af sikkerhedsmæssige grunde skal bagage, der er efterladt af ejeren, eller andre efterladte mistænkelige genstande straks meldes til sikkerhedsmyndighederne.

1.5. Det sted, hvor ind- og udrejsekontrollen finder sted, skal bestemmes efter følgende procedure:

- a) Passagerer på et fly fra en lufthavn uden for området uden kontrol ved de indre grænser til en Schengenstat skal underkastes indrejsekontrol i ankomstlufthavnen. Passagerer fra et fly, der flyver inden for området uden kontrol ved de indre grænser, og som stiger om bord på et fly, der flyver ud af dette område, skal underkastes udrejsekontrol i den lufthavn, hvorfra flyet afgår.

* Eksempler:

- Fly fra Brasilien til Lissabon med tilsluttende fly fra Lissabon til Paris, indrejsekontrollen finder sted i Lissabon.
- Fly fra Paris til Lissabon med transfer til Brasilien, udrejsekontrollen finder sted i Lissabon.

- b) For så vidt angår fly til eller fra en lufthavn uden for området uden kontrol ved de indre grænser uden transferpassagerer og fly med flere mellemlandinger i lufthavne inden for området uden kontrol ved de indre grænser, og uden at passagererne skifter fly, gælder følgende:

- i) Passagerer på fly til eller fra en lufthavn uden for området uden kontrol ved de indre grænser, hvor der ikke er nogen forudgående eller efterfølgende transfer inden for området uden kontrol ved de indre grænser, skal underkastes indrejsekontrol i ankomstlufthavnen og udrejsekontrol i afgangslufthavnen.

* Eksempler:

- Fly fra New York til Berlin, indrejsekontrollen finder sted i Berlin.
- Fly fra Berlin til New York, udrejsekontrollen finder sted i Berlin.

- ii) Passagerer på fly til eller fra en lufthavn uden for området uden kontrol ved de indre grænser med mere end én mellemlanding inden for området uden kontrol ved de indre grænser, uden at de skifter fly (transitpassagerer), og forudsat at passagererne ikke kan stige om bord på den strækning, der ligger i området uden kontrol ved de indre grænser, skal underkastes indrejsekontrol i ankomstlufthavnen og udrejsekontrol i afgangslufthavnen.

* Eksempler:

- Fly fra Beijing-Helsinki-Frankfurt-Paris, mellemlandingerne i Helsinki og Frankfurt giver kun mulighed for afstigning (ombordstigning med henblik på at tilbagelægge den resterende strækning er forbudt), indrejsekontrollen af passagerer, der stiger af, finder sted i henholdsvis Helsinki, Frankfurt og Paris.
- Fly fra Paris-Frankfurt-Helsinki-Beijing, mellemlandingerne i Frankfurt og Helsinki giver kun mulighed for ombordstigning (afstigning er forbudt). Udrejsekontrollen finder sted i Paris, Frankfurt og Helsinki.
- Fly fra Sofia-Helsinki-Frankfurt-Paris, mellemlandingerne i Helsinki og Frankfurt giver kun mulighed for afstigning (ombordstigning med henblik på at tilbagelægge den resterende strækning er forbudt), indrejsekontrol af passagerer, der stiger af, finder sted i henholdsvis Helsinki, Frankfurt og Paris.
- Fly fra Paris-Frankfurt-Helsinki-Sofia, mellemlandingerne i Frankfurt og Helsinki giver kun mulighed for ombordstigning (afstigning er forbudt). Udrejsekontrollen finder sted i Paris, Frankfurt og Helsinki.

iii) Hvis et luftfartsselskab for så vidt angår flyvninger fra en luft havn uden for området uden kontrol ved de indre grænser med mere end én mellemlanding inden for området uden kontrol ved de indre grænser kan optage passagerer, der udelukkende rejser på den resterende strækning på dette område, skal disse passagerer underkastes udrejsekontrol i afgangslufthavnen og indrejsekontrol i ankomstlufthavnen. Kontrol af passagerer, der under disse mellemlanding allerede befinder sig om bord på flyet og ikke er gået om bord inden for området uden kontrol ved de indre grænser, skal gennemføres i henhold til litra b), nr. ii). Den omvendte procedure skal finde anvendelse på fly af denne kategori, når bestemmelseslandet ligger uden for området uden kontrol ved de indre grænser.

* Eksempler:

- Fly fra New York-Paris-Frankfurt-Rom, ombordstigning er tilladt under mellemlandingerne i Paris og Frankfurt. Indrejsekontrol af passagerer, der stiger af i Paris,

Frankfurt (herunder dem, der er steget om bord i Paris) og Rom (herunder dem, der er steget om bord i Paris og Frankfurt).

– Fly fra Hamburg-Bruxelles-Paris-Kairo, påstigning er tilladt under mellemlandingerne i Bruxelles og Paris. Udrejsekontrollen finder sted i Hamburg, Bruxelles og Paris.

- 1.6. Hvis et fly i tilfælde af force majeure eller overhængende fare skal lande på det nærmeste område, der ikke er et grænseovergangssted, kan flyet fortsætte flyvningen efter tilladelse fra grænsevagterne og for så vidt angår toldkontrol toldmyndighederne. Hvis et fly i tilfælde af force majeure eller overhængende fare skal lande i en lufthavn, der er et grænseovergangssted, anbefales følgende procedure;

* Eksempler:

1. Et fly fra et tredjeland med bestemmelsessted i et tredjeland, som foretager en nødlanding i området uden kontrol ved de indre grænser:

Hvis passagererne opholder sig i transitområdet, indrejser de ikke i området uden kontrol ved de indre grænser, og derfor er der ikke behov for indrejsekontrol.

Hvis passagererne passerer grænsen, f.eks. fordi der ikke findes noget transitområde, er det nødvendigt med ind- og udrejsekontrol, og passagererne bør — om nødvendigt — have et visum i henhold til visumkodeksens artikel 35 og registreres i EES/have deres pas stemplet. Hvis det ikke er muligt i den beskrevne uforudsigelige begivenhed at udstede et visum (eller fremover en ETIAS-rejsetilladelse) ved grænsen, bør en undtagelse i henhold til Schengengrænsekodeksens artikel 6, stk. 5, litra c), anvendes som sidste udvej.

2. Et fly fra området uden kontrol ved de indre grænser med bestemmelsessted i et tredjeland, som foretager en nødlanding i området uden kontrol ved de indre grænser:

Hvis passagererne opholder sig i transitområdet, indrejser de ikke (igen) i området uden kontrol ved de indre grænser, og derfor er der ikke behov for indrejsekontrol.

Hvis der ikke findes et transitområde, er det vigtigt, at passagererne ikke forlader området uden kontrol ved de indre grænser. Udrejsestemplet bør således annulleres, og der bør foretages endnu en udrejsekontrol inden de går om bord i det nye fly. Man bør være opmærksom på, at dette ikke fører til registrering af passagererne som personer, der er blevet længere end tilladt, da dette ikke er passagerens skyld. (NB: I forbindelse med EES vil der blive anvendt en parallel logik og parallelle bestemmelser, og udrejseregistreringen

vil skulle annulleres/berigtiges i henhold til artikel 35, stk. 1, 2 og 3, i forordning (EU) 2017/2226.

3. Et fly fra et tredjeland med bestemmelsessted i området uden kontrol ved de indre grænser, som foretager en nødlanding i dette område:

Hvis passagererne opholder sig i transitområdet, indrejser de ikke i området uden kontrol ved de indre grænser, og derfor er der ikke behov for indrejsekontrol.

Hvis passagererne passerer grænsen, f.eks. fordi der ikke findes et transitområde, bør der foretages normal kontrol for indrejse i området uden kontrol ved de indre grænser, da kun deres indrejsested er blevet ændret.

* Bedste praksis:

- Efter at et fly er landet, bør grænsevagten komme til flyforpladsen, inden passagererne går fra borde:

- hvis der er begået en strafbar handling eller en overtrædelse om bord

- hvis der er en trussel mod den interne sikkerhed

- hvis der er risiko for ulovlig indvandring

- hvis der er udviste personer fra andre lande

- for at indsamle de nødvendige oplysninger fra besætningen, når der er behov for det.

- Alle passagerer, som nægtes indrejse, bør holdes adskilt fra andre. Hvis de ikke straks kan rejse tilbage til det sted, hvor de gik om bord, bør de indtil afrejse opholde sig i adskilte områder under grænsevagters tilsyn.

- Personer, som har begået en strafbar handling eller en lovovertrædelse, bør transporteres direkte fra flyet til de særligt indrettede steder og overgives til de relevante myndigheder.

* Retsgrundlag:

- [Schengengrænsekodeksen \(bilag VI\)](#)

- 1.7. Når det er relevant, skal den tekniske infrastruktur ved grænseovergange forbedres, bl.a. skal der i højere grad anvendes paslæsere, elektronisk paskontrol og mobile terminaler.

Der skal om nødvendigt indføres tekniske forbedringer for at mindske svartiden ved søgninger i relevante databaser.

- 1.8. Den forhåndsinformation om passagerer (API-oplysninger), luftfartsselskaberne indsamler og videregiver i henhold til direktiv 2004/82/EF, som muliggør en mere effektiv kontrol af alle passagerer (herunder EU-borgere) på indgående fly, der passerer de ydre grænser, bør anvendes mere regelmæssigt. Det er op til de nationale myndigheder at afgøre, for hvilke fly, der kommer fra et sted uden for Schengenområdet, der skal videregives API-oplysninger afhængigt af den aktuelle og ajourførte risikovurdering. Schengenstaterne kan også anvende API-oplysninger til retshåndhævelsesformål.

På grundlag af national lovgivning kan Schengenstaterne anmode luftfartsselskaberne om også at fremsende API-oplysninger for fly, der flyver mellem Schengenstater, der fuldt ud anvender Schengenreglerne, og Schengenstater, der endnu ikke anvender Schengenreglerne fuldt ud.

2. IND- OG UDREJSEKONTROL PÅ FLYVEPLADSER

- 2.1. Det skal sikres, at passagerer også kontrolleres i overensstemmelse med de generelle regler for lufthavne, der ikke har status af international lufthavn i henhold til den relevante nationale lovgivning ("flyvepladser"), men hvor flyvninger fra eller til en lufthavn uden for området uden kontrol ved de indre grænser er tilladt.
- 2.2. På flyvepladser er det ikke nødvendigt at installere anlæg til fysisk adskillelse af passagerstrømmen fra henholdsvis interne flyvninger og andre flyvninger, jf. dog bestemmelserne i forordning (EF) nr. 300/2008 om fastsættelse af fælles bestemmelser om sikkerhed inden for civil luftfart. Når trafikmængden er beskeden, er det desuden ikke nødvendigt, at der permanent er grænsevagter til stede, hvis der er garanti for, at det nødvendige personale kan være til rådighed på stedet rettidigt.
- 2.3. Når det ikke er sikret, at der permanent er grænsevagter til stede på en flyveplads, skal lederen af flyvepladsen i tilstrækkelig god tid underrette grænsevagterne, når fly fra eller til en lufthavn uden for området uden kontrol ved de indre grænser lander eller letter.

* Retsgrundlag:

- [Schengengrænsekodeksen \(bilag VI\)](#)
- [Europa-Parlamentets og Rådets forordning \(EF\) nr. 300/2008 af 11. marts 2008 om fælles bestemmelser om sikkerhed inden for civil luftfart og om ophævelse af forordning \(EF\) nr. 2320/2002 \(EØS-relevant tekst\)](#)

3. IND- OG UDREJSEKONTROL AF PERSONER I PRIVATFLY

- 3.1. Ved private flyvninger fra eller til en lufthavn uden for området uden kontrol ved de indre grænser skal fartøjschefen før afgang sende grænsevagterne i bestemmelsesstaten inden for Schengenområdet og eventuelt i den Schengenstat, hvor flyet først lander, en generel erklæring indeholdende bl.a. flyveplanen, jf. bilag 2 til konventionen angående international civil luftfart, samt oplysninger om passagerernes identitet.
- 3.2. Når privatfly, der kommer fra et sted uden for området uden kontrol ved de indre grænser og flyver til en stat inden dette område, mellemlander i andre stater inden for området uden kontrol ved de indre grænser, skal de kompetente myndigheder i den stat, hvor flyet flyver ind i dette område foretage ind- og udrejsekontrol og sætte et indrejsestempel på den generelle erklæring.
- 3.3. Hvis det ikke med sikkerhed kan afgøres, om et fly kommer fra eller udelukkende er på vej til området uden kontrol ved de indre grænser uden landing på et tredjelandets område, skal de kompetente myndigheder i lufthavne og på flyvepladser foretage personkontrol i overensstemmelse med de generelle regler.
- 3.4. Ind- og udrejsereglerne for svævefly, ultralette fly, helikoptere og hjemmelavede fly til korte afstande samt luftballoner er fastsat i national ret og eventuelt i bilaterale aftaler.

* Retsgrundlag:

- [Schengengrænsekodeksen \(bilag VI\)](#)
- [ICAO konventionen](#)

AFDELING IV: Søgrænser

1. GENERELLE RETNINGSLINJER FOR IND- OG UDREJSEKONTROL I FORBINDELSE MED SKIBSTRAFIK

1.1. Den overordnede grænsevagt på et overgangssted skal sikre, at der foretages en effektiv kontrol af passagerer og besætning på fartøjerne. Kontrollen vil være baseret på en risikoanalyse på grundlag af en konstant og omfattende overvågning af havområdet.

1.2. Kontrol med skibe skal gennemføres i anløbs- eller afsejlingshavnen eller på et dertil indrettet område i umiddelbar nærhed af fartøjet eller om bord på skibet i territorialfarvandene som defineret i De Forenede Nationers havretskonvention (UNCLOS). I overensstemmelse med de aftaler, der er indgået herom, kan kontrollen dog gennemføres under rejsen eller ved skibets ankomst til eller afrejse fra området uden kontrol ved de indre grænser.

Der bør ikke foretages systematisk grænsekontrol af personer om bord. Der bør dog foretages en gennemsøgning af skibet og kontrol af personer om bord, hvis det er begrundet på grundlag af en vurdering af risiciene for den interne sikkerhed og ulovlig indvandring.

1.3. Skibsføreren, skibsagenten eller en anden person, der har fået behørig fuldmagt hertil skal opstille en liste over besætningen og alle passagerer, som skal indeholde de oplysninger, der kræves i formular 5 (besætningsliste) og 6 (passagerliste) i konventionen om lettelse af international samfærdsel ad søvejen (FAL-konventionen) samt om nødvendigt visumnummeret eller opholdstilladelsens nummer.

Besætningen omfatter alle personer, som er ansat til at udføre arbejde om bord i forbindelse med skibets drift eller vedligeholdelse under en sørejse, og som er opført på besætningslisten.

1.4. De(n) i punkt 1.3 nævnte liste(r) skal udleveres til grænsevagterne eller andre myndigheder hurtigst muligt, og senest 24 timer før anløb af havn eller senest på det tidspunkt, hvor skibet forlader den foregående havn, hvis rejsen varer mindre end 24 timer, eller hvis anløbshavnen ikke kendes eller ændres under rejsen, hurtigst muligt, når disse oplysninger foreligger.

- 1.5. Der skal sendes en kvittering (en undertegnet kopi af listen/listerne eller en elektronisk kvittering for modtagelsen) til skibsføreren, som på anmodning skal fremlægge den, når skibet er i havn.
- 1.6. Alle ændringer af besætnings- eller passagerlisterne skal skibsføreren eller skibsagenten straks meddele grænsevagterne.
- 1.7. Skibsføreren skal informere grænsevagterne om tilstedeværelsen af blinde passagerer på skibet senest 24 timer, før de ankommer til havnen, eller senest på det tidspunkt, hvor skibet forlader den foregående havn, hvis rejsen varer mindre end 24 timer, eller hvis anløbshavnen ikke kendes eller ændres under rejsen, hurtigst muligt, når disse oplysninger foreligger. Blinde passagerer forbliver dog under skibsførerens ansvar.
- 1.8. Skibsføreren skal underrette grænsevagterne om skibets afrejse. Når det ikke er muligt, skal han underrette den kompetente søfartsmyndighed og give den det andet eksemplar af listen, udfyldt og underskrevet.

* Retsgrundlag:

– [Schengengrænsekodeksen \(bilag VI\)](#)

2. IND- OG UDREJSEKONTROL AF KRYDSTOGTSKIBE

- 2.1. Ved krydstogtskibe forstås skibe, der følger en given rute efter et forudbestemt program, der omfatter et program med turistaktiviteter i de forskellige havne, og som sædvanligvis hverken optager eller afsætter passagerer i løbet af rejsen.
- 2.2. Krydstogtskibets fører skal informere grænsevagterne om rute og program for krydstogtet, så snart disse er blevet fastlagt og senest 24 timer, før de anløber havn, eller senest på det tidspunkt, hvor skibet forlader den foregående havn, hvis rejsen varer mindre end 24 timer, eller hvis anløbshavnen ikke kendes eller ændres under rejsen, hurtigst muligt, når disse oplysninger foreligger.
- 2.3. Hvis et krydstogtskibs rute udelukkende omfatter havne i området uden kontrol ved de indre grænser, skal der ikke foretages nogen ind- og udrejsekontrol, og krydstogtskibet må anløbe havne, der ikke er grænseovergangssteder. Der skal dog foretages kontrol af besætning og passagerer på disse skibe, når dette er berettiget på grundlag af en risikovurdering for så vidt angår den interne sikkerhed og ulovlig indvandring.

2.4. Hvis et krydstogtskibs rute omfatter både havne i området uden kontrol ved de indre grænser og havne uden for dette område, skal der foretages følgende ind- og udrejsekontrol:

- a) Hvis krydstogtskibet kommer fra en havn i området uden kontrol ved de indre grænser og første gang anløber en havn i en Schengenstat, skal besætningen og passagererne underkastes indrejsekontrol på grundlag af navnelisterne over besætning og passagerer⁹².

* Eksempel:

– Et krydstogtskib sejler fra Tunis til Palermo.

Se "anbefalet praksis" under punkt 2.7 i denne afdeling.

Passagerer, der går i land, skal underkastes indrejsekontrol i overensstemmelse med de generelle regler, medmindre en risikovurdering for så vidt angår sikkerhed og ulovlig indvandring viser, at det ikke er nødvendigt at foretage en sådan kontrol⁹³.

- b) Hvis krydstogtskibet kommer fra en havn uden for området uden kontrol ved de indre grænser og på ny anløber en havn i dette område, skal besætningen og passagererne underkastes indrejsekontrol på grundlag af navnelister over besætning og passagerer, såfremt disse lister er ændret, siden krydstogtskibet sidste gang anløb en havn på en Schengenstats område.

* Eksempel:

– Et krydstogtskibs rute er: fra Istanbul til Athen, derpå til Tunis og efterfølgende til Barcelona.

Se "anbefalet praksis" under punkt 2.7.

⁹² Som fastsat i punkt 2.6 i denne afdeling er kontrol på grundlag af navnelister eller anden risikorelateret kontrol forskellig fra kontrol i henhold til Schengengrænsekodexens artikel 8 og medfører ikke stempeling eller registrering i ind- og udrejsesystemet.

⁹³ Som i tilfælde af organiserede turistudflugter eller dagture for turister i forbindelse med ophold i en havn, som forklaret i punkt 2.7.

Passagerer, der går i land, skal underkastes indrejsekontrol i overensstemmelse med de generelle regler, medmindre en risikovurdering for så vidt angår sikkerhed og ulovlig indvandring viser, at det ikke er nødvendigt at foretage en sådan kontrol som f.eks. i tilfælde af turistudflugter eller dagture for turister. Hvis der ikke er ændringer af navnelisten, er det ikke nødvendigt at identificere hver passager med rejsedokumentet. De passagerer, der går i land, skal dog have deres rejsedokumenter på sig hele tiden og på anmodning fremvise dem til grænsevagterne.

- c) Hvis krydstogtskibet kommer fra en havn inden for området uden kontrol ved de indre grænser og anløber en sådan havn, skal passagerer, der går i land, underkastes indrejsekontrol i overensstemmelse med de generelle regler, hvis en risikovurdering for så vidt angår sikkerhed og ulovlig indvandring gør dette påkrævet.

* Eksempel:

– Et krydstogtskib, der oprindeligt kommer fra Tunis og derpå anløber havnene i henholdsvis Palermo, Genova og Barcelona.

Se "anbefalet praksis" under punkt 2.7.

- d) Hvis et krydstogtskib afsejler fra en havn i en Schengenstat til en havn uden for området uden kontrol ved de indre grænser, skal besætning og passagerer underkastes udrejsekontrol på grundlag af navnelisterne over besætning og passagerer. Hvis en risikovurdering for så vidt angår sikkerhed og ulovlig indvandring gør det påkrævet, skal passagerer, der går om bord, underkastes udrejsekontrol i overensstemmelse med de generelle regler⁹⁴.

* Eksempel:

– Et krydstogtskib sejler fra Barcelona til Tunis.

Se "anbefalet praksis" under punkt 2.7.

⁹⁴

Se fodnote 102.

- e) Hvis krydstogtskibet afsejler fra en havn i området uden kontrol ved de indre grænser til en anden havn, skal der ikke foretages udrejsekontrol. Der skal dog foretages kontrol af besætning og passagerer på disse skibe, når dette er berettiget på grundlag af en risikovurdering for så vidt angår den interne sikkerhed og ulovlig indvandring⁹⁵.

* Eksempel:

– Et krydstogtskib, der sejler fra Genova til Barcelona og derpå fortsætter uden for området uden kontrol ved de indre grænser (f.eks. Tunis).

Se "anbefalet praksis" under punkt 2.7.

- 2.5. Skibets kaptajn skal videregive listerne over besætning og passagerer til grænsevagterne, eller i modsat fald skal skibsagenten gøre det senest 24 timer før anløb af havn eller senest på det tidspunkt, hvor skibet forlader den foregående havn, hvis rejsen varer mindre end 24 timer, eller hvis anløbshavnen ikke kendes eller ændres under rejsen, hurtigst muligt, når disse oplysninger foreligger. Der skal sendes en kvittering (en undertegnet kopi af listen/listerne eller en elektronisk kvittering for modtagelsen) til skibsføreren, som på anmodning skal fremlægge den, når skibet er i havn.
- 2.6. I de tilfælde, hvor grænsevagterne på grundlag af risikovurderingen vedrørende den interne sikkerhed og ulovlig indvandring beslutter, at det ikke er nødvendigt i henhold til Schengengrænsekodeksens artikel 8 at foretage kontrol af krydstogtpassagerer i overensstemmelse med de generelle regler vedrørende ind- og udrejsekontrol, er der intet krav om stempeling af rejsedokumenterne. Kontrol på grundlag af navnelister eller anden risikorelateret kontrol er forskellig fra kontrol i henhold til Schengengrænsekodeksens artikel 8 og medfører ikke stempeling eller registrering i ind- og udrejsesystemet.

---

⁹⁵ Se fodnote 102.

2.7. Ved vurderingen af sikkerheds- og migrationsrisiciene med henblik på at afgøre, om ind- eller udrejsekontrol er nødvendig, bør grænsevagterne bl.a. tage hensyn til følgende elementer: de rejsendes nationalitet, alle tilgængelige oplysninger om rederiet og pålideligheden heraf, en eventuel situationsrapport og relevante oplysninger i deres besiddelse, herunder oplysninger fra andre Schengenstater eller tilgrænsende tredjelandslande og krydstogtskibets rute. Ved vurderingen bør der også tages hensyn til behovet for at have tilsvarende ind- og udrejseregistreringer for hver enkelt rejsende for at forhindre "falske tilfælde af personer, hvis tilladelse til ophold er udløbet" (rejsende med en indrejseregistrering, men uden udrejseregistrering) og "falske tilfælde af irregulære migranter" (rejsende, der møder op ved en udrejsekontrol, uden at der findes en indrejseregistrering), for derved at sikre, at oplysningerne i ind- og udrejsesystemet er pålidelige, og undgå mulige fornævnte problemer med ufuldstændige registreringsoplysninger om tredjelandsstatsborgere.

* Anbefalet praksis:

Hvis et krydstogtskibs rute omfatter både Schengenhavne og tredjelandshavne, anbefales det generelt med henblik på registrering af tredjelandstatsborgere i ind- og udrejsesystemet:

– at foretage *udrejsekontrol* i henhold til Schengengrænsekodeksens artikel 8, når passagerer (eller besætningsmedlemmer) går om bord på krydstogtskibet ved begyndelsen af deres krydstogt

– at foretage *indrejsekontrol* i henhold til Schengengrænsekodeksens artikel 8, når passagerer (eller besætningsmedlemmer) går fra borde ved afslutningen af deres krydstogt

– *ikke at foretage ind- eller udrejsekontrol* i henhold til Schengengrænsekodeksens artikel 8 i forbindelse med organiserede turistudflugter eller dagture ved et kortvarigt stop i en Schengenhavn

– *ikke at foretage ind- eller udrejsekontrol* i henhold til Schengengrænsekodeksens artikel 8 af passagerer, der forbliver om bord ved et kortvarigt stop i en Schengenhavn.

Dette berører ikke medlemsstaternes ret til i henhold til analysen af risikoen for den interne sikkerhed eller ulovlig indvandring at foretage kontrol (forskellig fra kontrol i henhold til Schengengrænsekodeksens artikel 8) på et krydstogtskib i henhold til bilag VI til Schengengrænsekodeksen. Hvis der foretages en sådan kontrol, vil de kontrollerede tredjelandstatsborgere ikke blive registreret i ind- og udrejsesystemet.

* Retsgrundlag:

– [Schengengrænsekodeksen \(bilag VI\)](#)

3. IND- OG UDREJSEKONTROL AF LYSTFARTØJER

3.1. Ved lystsejlad forstås anvendelse af lystfartøjer til sports- og turistsejlad.

3.2. Personer om bord på lystfartøjer, der kommer fra eller afsejler til en havn i en Schengenstat, skal ikke underkastes ind- og udrejsekontrol og kan indrejse via en havn, der ikke er grænseovergangssted.

Hvis vurderingen af risikoen for irregulær indvandring berettiger hertil, navnlig hvis kysterne i en stat, der ikke er en del af området uden kontrol ved de indre grænser, ligger i umiddelbar nærhed af den pågældende Schengenstats område, skal der foretages kontrol af disse personer og/eller ransagning af lystfartøjerne.

- 3.3. Et lystfartøj, der kommer fra et sted uden for området uden kontrol ved de indre grænser, må undtagelsesvis anløbe en havn, som ikke er et grænseovergangssted. I så fald skal de ombordværende personer underrette havnemyndighederne med anmodning om tilladelse til at anløbe denne havn. Havnemyndighederne skal tage kontakt med myndighederne i den nærmeste havn, der er udpeget som grænseovergangssted, for at give meddelelse om skibets ankomst. Der skal gives oplysning om passagererne ved at aflevere en liste over alle personer om bord til havnemyndighederne. Denne liste skal senest ved skibets ankomst stilles til rådighed for grænsevagterne. Tilsvarende skal havnemyndighederne, hvis det lystfartøj, der kommer fra et sted uden for området uden kontrol ved de indre grænser, på grund af force majeure er nødt til at anløbe en havn, som ikke er et grænseovergangssted, tage kontakt med havnemyndighederne i den nærmeste havn, der er udpeget som grænseovergangssted, for at give meddelelse om skibets ankomst. Brugen af denne undtagelse må ikke blive reglen og skal begrænses til ekstraordinære omstændigheder, herunder force majeure (f.eks. ekstreme vejrforhold, medicinske nødsituationer, maskinsvigt eller andre tekniske problemer, deltagelse i eftersøgnings- og redningsoperationer m.m.). Andre ekstraordinære omstændigheder, som kan begrunde anvendelsen af undtagelsen, kan være: sportsbegivenheder og situationer, der er kendetegnet ved en usædvanlig stor tilstrømning af lystbåde i et bestemt geografisk område, hvilket gør det vanskeligt i praksis at klare stigningen i aktiviteten ved et overgangssted. I alle disse tilfælde skal ind- og udrejsekontrollen foretages af myndighederne ved det nærmeste grænseovergangssted (eller et grænseovergangssted tæt på).
- 3.4. I forbindelse med denne kontrol skal der afleveres et dokument med alle skibets tekniske data og navnene på de personer, der befinder sig om bord. En kopi af dette dokument skal sendes til myndighederne i ankomst- og afgangshavnene. Så længe skibet opholder sig i en Schengenstats territorialfarvand, som anvender Schengenreglerne fuldt ud, skal et eksemplar af denne liste opbevares sammen med skibsdokumenterne.

- 3.5. Lystfartøjer skal underkastes stikprøvekontrol uanset vurderingen af risikoen for irregulær indvandring.

* Retsgrundlag:

– [Schengengrænsekodeksen \(bilag VI\)](#)

4. IND- OG UDREJSEKONTROL I FORBINDELSE MED KYSTFISKERI

- 4.1. Ved kystfiskeri forstås fiskeri ved hjælp af skibe, der hver dag eller inden for 36 timer går i havn inden for området uden kontrol ved de indre grænser uden at anløbe en havn uden for dette område.
- 4.2. Besætningen på kystfiskerfartøjer, som dagligt eller inden for 36 timer lægger til i registreringshavnen eller enhver anden havn inden for området uden kontrol ved de indre grænser uden at anløbe en havn uden for dette område, skal ikke systematisk underkastes kontrol.
- 4.3. Når der er risiko for irregulær indvandring, navnlig hvis et tredjelands kyster ligger i umiddelbar nærhed af den pågældende Schengenstats område, skal der foretages personkontrol og/eller ransagning af fartøjet.
- 4.4. Besætningen om bord på kystfiskerfartøjer, som ikke er registreret i en havn inden for området uden kontrol ved de indre grænser, skal kontrolleres efter bestemmelserne vedrørende søfarende ([punkt 5.3 i afdeling I](#)). Skibsføreren skal give de kompetente myndigheder meddelelse om alle ændringer af besætningslisten og om, hvorvidt der er passagerer om bord.

* Retsgrundlag:

– [Schengengrænsekodeksen \(bilag VI\)](#)

5. IND- OG UDREJSEKONTROL I FORBINDELSE MED FÆRGEFORBINDELSER

- 5.1. Personer om bord på færgeforbindelser med havne uden for området uden kontrol ved de indre grænser skal underkastes ind- og udrejsekontrol. Følgende regler skal finde anvendelse:

- a) Hvis det er muligt, skal der indrettes separate baner for EU-/EØS-/CH-borgere og deres familiemedlemmer.
- b) Gående passagerer skal kontrolleres individuelt.
- c) Passagerer i private køretøjer skal kontrolleres, mens de sidder i køretøjet (inde i selve køretøjet eller ved siden af det).
- d) Buspassagerer skal behandles på samme måde som gående passagerer. De skal forlade bussen for at blive kontrolleret.
- e) Kontrol af lastbilchauffører og eventuelle ledsagere skal foregå i køretøjet. Denne kontrol skal i princippet foregå separat fra kontrollen af de øvrige passagerer.
- f) Der skal installeres tilstrækkelig mange kontrolposter til, at kontrollen kan foregå hurtigt.
- g) For navnlig at opdage tredjelandstatsborgere med ulovligt ophold skal passagerernes transportmidler, eventuelt lasten samt andre transporterede genstande, underkastes stikprøveundersøgelser.
- h) Besætningsmedlemmer på færger skal behandles på samme måde som besætningsmedlemmer på handelsskibe.
- i) [Punkt 1.3 i denne afdeling](#) (pligten til at indgive passager- og besætningslister) finder ikke anvendelse. Hvis der skal udarbejdes en liste over de ombordværende i henhold til Rådets direktiv 98/41/EF⁹⁶ om registrering af de ombordværende på passagerskibe, som sejler til og fra havne i Fællesskabets medlemsstater, skal skibsføreren sende de kompetente myndigheder i ankomsthavnen på Schengenstaternes område en kopi af denne liste senest tredive minutter efter skibets afgang fra en havn uden for området uden kontrol ved de indre grænser.

Reglerne i dette punkt for kontrol af færgeforbindelser, der er fastsat i punkt 3.2.9 i bilag VI til Schengengrænsekodeksen, vedrører kontrol "om bord på færgeforbindelser". Med hensyn til kontrol af køretøjer uden for færgen (inden de kører om bord på færgen, eller efter at de er kørt fra borde) kan de mere fleksible regler vedrørende landgrænser, der er fastsat i punkt 1.1.3 i bilag VI til Schengengrænsekodeksen anvendes. Personer,

---

⁹⁶ Rådets direktiv 98/41/EF af 18. juni 1998 om registrering af de ombordværende på passagerskibe, som sejler til og fra havne i Fællesskabets medlemsstater (EFT L 188 af 2.7.1998, s. 35).

der ankommer i køretøjer, kan som hovedregel blive i dem, mens kontrollen foretages. Hvis omstændighederne kræver det, kan personerne imidlertid anmodes om at stige ud af deres køretøjer. I denne situation kan passagererne også blive dirigeret hen til fodgængerbaner.

* Retsgrundlag:

– [Schengengrænsekodeksen \(bilag VI\)](#)

5.2. Hvis en færge, der kommer fra et sted uden for området uden kontrol ved de indre grænser, og som anløber mere end én havn inden for dette område, tager passagerer om bord kun for den resterende strækning på dette område, bør disse passagerer underkastes udrejsekontrol i afgangshavnen og indrejsekontrol i anløbshavnen. Kontrollen af personer, der under disse anløb allerede befinder sig om bord på færgen og ikke er gået om bord inden for området uden kontrol ved de indre grænser, skal gennemføres i ankomsthavnen. Den omvendte procedure bør finde anvendelse, når bestemmelseslandet ligger uden for området uden kontrol ved de indre grænser.

6. CARGOFORBINDELSER MELLEML HAVNE INDEN FOR OMRÅDET UDEN KONTROL VED DE INDRE GRÆNSER

6.1. Der bør ikke foretages grænsekontrol af cargoforbindelser mellem de samme to eller flere havne inden for området uden kontrol ved de indre grænser, når der ikke anløbes havne uden for dette område, og der er tale om varetransport.

Der bør dog foretages kontrol af besætning og passagerer på disse skibe, når det er berettiget på grundlag af en risikovurdering, for så vidt angår den interne sikkerhed og ulovlig indvandring.

AFDELING V: Ind- og udrejsekontrol i forbindelse med indlandsskibsfart

1. INDLANDSSKIBSFART

- 1.1. Ved indlandsskibsfart med passage af en ydre grænse forstås anvendelse til erhvervs- eller lystsejlad af alle typer skibe og flydende materiel på floder, kanaler og søer.
- 1.2. Den ind- og udrejsekontrol, der skal foretages i forbindelse med indlandsskibsfart, er den samme som den kontrol, der skal foretages i forbindelse med skibstrafik generelt.
- 1.3. På skibe, der anvendes til erhvervssejlad, skal følgende betragtes som besætningsmedlemmer eller lign.: skibsføreren og de ansatte om bord, der er opført på besætningslisten, samt disse personers familiemedlemmer, hvis de bor på skibet.

* Retsgrundlag:

– [Schengengrænsekodeksen \(bilag VI\)](#)

TREDJE DEL: GRÆNSEOVERVÅGNING

1. FORMÅLET MED OVERVÅGNINGEN

1.1. Hovedformålene med overvågningen af de ydre grænser uden for grænseovergangsstederne og uden for åbningstiden er at:

- a) forhindre og modvirke ulovlig grænsepassage
- b) bekæmpe grænseoverskridende kriminalitet
- c) gennemføre eller træffe foranstaltninger mod personer, som har passeret grænsen ulovligt.
- d) opretholde et pålideligt situationskendskab og en pålidelig reaktionskapacitet
- e) støtte identifikationen og registreringen af personer, der passerer grænserne ulovligt.

1.2. Den overordnede grænsevagt skal træffe alle nødvendige foranstaltninger for at forhindre ulovlig passage af grænsen og indsætte personale og andre ressourcer på grundlag af vurderingen af risikoen for irregulær indvandring og grænseoverskridende kriminalitet.

Midlerne bør udvælges på baggrund af grænsens type og beskaffenhed (land-, flod- eller søgrænse).

2. OVERVÅGNINGSMETODER

2.1. Overvågningen kan foretages af enten stationære eller mobile enheder, der:

- a) patruljerer
- b) posteres på strækninger, der er kendt for eller formodes at være følsomme.

2.2. Der bør foretages hyppige og uventede ændringer i overvågningstidspunkterne og -metoderne for effektivt at afsløre ulovlig grænsepassage.

2.3. Hovedformålet med patruljeringen er at:

- a) føre tilsyn med det terræn, de opererer i

- b) sikre, at der ikke er nogen risiko for den offentlige orden og interne sikkerhed i patruljeområdet
- c) kontrollere dokumenter hos personer, som opholder sig i området, og som patruljen ikke kender
- d) tilbageholde alle mistænkte personer, som ikke er i besiddelse af nogen dokumenter, og anmode dem om udførligt at redegøre for, hvorfor de befinder sig i det pågældende område
- e) stoppe personer, der har passeret grænsen ulovligt eller forsøgt at gøre det, og bringe dem til den nærmeste grænsevagtpost med henblik på identifikation, registrering og optagelse af fingeraftryk i henhold til forordning (EU) nr. 603/2013 af personer, der på irregulær vis har passeret grænserne, og asylansøgere, som er mindst 14 år
- f) sikre al dokumentation vedrørende ulovlig grænsepassage eller andre hændelser ved grænsen.

Der bør anvendes specialtrænede sporhunde under patruljeringen. Der bør ligeledes anvendes helikoptere, patruljebåde og terrængående køretøjer for at forbedre patruljeringen og overvågningen af grænsen.

2.4. Hovedformålet med posteringen er at:

- a) observere de steder, der formodes at være følsomme med hensyn til ulovlig grænsepassage eller smugling
- b) stoppe personer, der har passeret grænsen ulovligt eller forsøgt at gøre det, og bringe dem hen til grænsevagtposten

2.5. På grundlag af de indsamlede oplysninger bør der tilrettelægges særlige operationer for at pågribe handlede personer og menneskesmuglere.

2.6. Overvågningen bør understøttes af integrerede, mobile og bærbare tekniske overvågningssystemer og -udstyrstyper (f.eks. radarer, droner, CCTV, forskellige sensorer og infrarøde eller termiske kameraer, der sikrer natobservationskapacitet).

* Retsgrundlag:

- [Schengengrænsekodexen \(artikel 13\)](#)

FJERDE DEL: OVERSIGT OVER RELEVANTE RETSFORSKRIFTER

- EU-ret:

- [Konventionen om gennemførelse af Schengenaftalen af 14. juni 1985](#) mellem regeringerne for staterne i Den Økonomiske Union Benelux, Forbundsrepublikken Tyskland og Den Franske Republik om gradvis ophævelse af kontrollen ved de fælles grænser, undertegnet i Schengen den 19. juni 1990 ([EFT L 239 af 22.9.2000, s. 19](#)).
- [Rådets afgørelse 94/795/RIA af 30. november 1994](#) om en fælles aktion vedtaget af Rådet på grundlag af artikel K.3, stk. 2, litra b), i traktaten om Den Europæiske Union vedrørende rejselempelser for skoleelever fra tredjelande med bopæl i en medlemsstat ([EFT L 327 af 19.12.1994, s. 1](#)).
- [Rådets forordning \(EF\) nr. 1683/95 af 29. maj 1995](#) om ensartet udformning af visa ([EFT L 164 af 14.7.1995, s. 1](#)).
- [Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder \(EFT C 364 af 18.12.2000, s. 1\)](#).
- [Rådets direktiv 2001/51/EF af 28. juni 2001](#) om fastsættelse af supplerende bestemmelser til artikel 26 i konventionen om gennemførelse af Schengenaftalen af 14. juni 1985 ([EFT L 187 af 10.7.2001, s. 45](#)).
- [Rådets forordning \(EF\) nr. 333/2002 af 18. februar 2002](#) om ensartet udformning af ark til påføring af visum udstedt af medlemsstater til personer, hvis rejsedokumenter ikke anerkendes af den medlemsstat, der udarbejder det pågældende ark ([EFT L 53 af 23.2.2002, s. 4](#)).
- [Rådets forordning \(EF\) nr. 1030/2002 af 13. juni 2002](#) om ensartet udformning af opholdstilladelser til tredjelandsstatsborgere ([EFT L 157 af 15.6.2002, s. 1](#)).
- [Rådets forordning \(EF\) nr. 693/2003 af 14. april 2003](#) om indførelse af et særligt, forenklet transitdokument (FTD) og et forenklet jernbanetransitdokument (FRTD) samt om ændring af de fælles konsulære instrukser og Den Fælles Håndbog ([EUT L 99 af 17.4.2003, s. 8](#)).
- [Rådets forordning \(EF\) nr. 694/2003 af 14. april 2003](#) om ensartet udformning af forenkledede transitdokumenter (FTD) og forenkledede jernbanetransitdokumenter (FRTD) som omhandlet i forordning (EF) nr. 693/2003 ([EUT L 99 af 17.4.2003, s. 15](#)).
- [Rådets afgørelse 2004/265/EF af 8. marts 2004](#) om indgåelse af aftalememorandummet mellem Det Europæiske Fællesskab og Folkerepublikken Kinas nationale turistadministration om visumspørgsmål og dermed forbundne anliggender vedrørende turistgrupper fra Folkerepublikken Kina (ADS) ([EUT L 83 af 20.3.2004, s. 12](#)).
- [Europa-Parlamentets og Rådets forordning \(EF\) nr. 851/2004](#) af 21. april 2004 om oprettelse af et europæisk center for forebyggelse af og kontrol med sygdomme ([EUT L 142 af 30.4.2004, s. 1](#)).

- [Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/38/EF af 29. april 2004](#) om unionsborgeres og deres familiemedlemmers ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område ([EUT L 229 af 29.6.2004, s. 35](#)).
- [Rådets forordning \(EF\) nr. 2252/2004 af 13. december 2004](#) om standarder for sikkerhedselementer og biometriske identifikatorer i pas og rejsedokumenter, som medlemsstaterne udsteder ([EUT L 385 af 29.12.2004, s. 1](#)).
- [Europa-Parlamentets og Rådets beslutning nr. 896/2006/EF af 14. juni 2006](#) om indførelse af en forenklet ordning for personkontrol ved de ydre grænser på grundlag af medlemsstaternes ensidige anerkendelse af visse opholdstilladelser udstedt af Schweiz og Liechtenstein i forbindelse med transit gennem deres område ([EUT L 167 af 20.6.2006, s. 8](#)).
- [Europa-Parlamentet og Rådets forordning \(EF\) nr. 1931/2006 af 20. december 2006](#) om fastsættelse af regler for lokal grænsetrafik ved medlemsstaternes ydre landgrænser og om ændring af Schengenkonventionen ([EUT L 405 af 30.12.2006, s. 1](#)).
- [Rådets afgørelse 2007/801/EF af 6. december 2007](#) om den fulde anvendelse af Schengenreglerne i Den Tjekkiske Republik, Republikken Estland, Republikken Letland, Republikken Litauen, Republikken Ungarn, Republikken Malta, Republikken Polen, Republikken Slovenien og Den Slovakiske Republik ([EUT L 323 af 8.12.2007, s. 34](#)).
- [Europa-Parlamentets og Rådets forordning \(EF\) nr. 300/2008 af 11. marts 2008](#) om fælles bestemmelser om sikkerhed inden for civil luftfart og om ophævelse af forordning (EF) nr. 2320/2002 ([EUT L 97 af 9.4.2008, s. 72](#)).
- [Europa-Parlamentets og Rådets forordning \(EF\) nr. 767/2008 af 9. juli 2008](#) om visuminformationssystemet (VIS) og udveksling af oplysninger mellem medlemsstaterne om visa til kortvarigt ophold (VIS-forordningen) ([EUT L 218 af 13.8.2008, s. 60](#)).
- [Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse 2008/903/EF af 27. november 2008](#) om den fulde anvendelse af Schengenreglerne i Det Schweiziske Forbund ([EUT L 327 af 5.12.2008, s. 15](#)).
- [Forordning \(EF\) nr. 810/2009 af 13. juli 2009](#) om en fællesskabskodeks for visa (visumkodeks) ([EUT L 243 af 15.9.2009, s. 1](#)).
- [Forordning \(EU\) nr. 265/2010 af 25. marts 2010](#) om ændring af konventionen om gennemførelse af Schengenaftalen og forordning (EF) nr. 562/2006, hvad angår bevægelighed for indehavere af visum til længerevarende ophold ([EUT L 85 af 31.3.2010, s. 1](#)).
- [Rådets afgørelse 2011/842/EU af 13. december 2011](#) om den fulde anvendelse af Schengenreglerne i Fyrstendømmet Liechtenstein ([EUT L 334 af 16.12.2011, s. 27](#)).

- [Direktiv 2011/95/EU af 13. december 2011](#) om fastsættelse af standarder for anerkendelse af tredjelandstatsborgere eller statsløse som personer med international beskyttelse, for en ensartet status for flygtninge eller for personer, der er berettiget til subsidiær beskyttelse, og for indholdet af en sådan beskyttelse ([EUT L 337 af 20.12.2011, s. 9](#)).
- [Direktiv 2013/32/EU af 26. juni 2013](#) om fastlæggelse af standarder for modtagelse af ansøgere om international beskyttelse ([EUT L 180 af 29.6.2013, s. 60](#)).
- [Forordning \(EU\) nr. 604/2013 af 26. juni 2013](#) om fastsættelse af kriterier og procedurer til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en ansøgning om international beskyttelse, der er indgivet af en tredjelandstatsborger eller en statsløs i en af medlemsstaterne (Dublinforordningen) ([EUT L 180 af 29.6.2013, s. 31](#)).
- [Forordning \(EU\) nr. 603/2013 af 26. juni 2013](#) om oprettelse af "Eurodac" til sammenligning af fingeraftryk med henblik på en effektiv anvendelse af forordning (EU) nr. 604/2013 om fastsættelse af kriterier og procedurer til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en ansøgning om international beskyttelse, der er indgivet i en af medlemsstaterne af en tredjelandstatsborger eller en statsløs og om medlemsstaternes retshåndhævende myndigheders og Europols adgang til at indgive anmodning om sammenligning med Eurodacoplysninger med henblik på retshåndhævelse og om ændring af forordning (EU) nr. 1077/2011 om oprettelse af et europæisk agentur for den operationelle forvaltning af store IT-systemer inden for området med frihed, sikkerhed og retfærdighed ([EUT L 180 af 29.6.2013, s. 1](#)).
- [Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 1082/2013/EU af 22. oktober 2013](#) om alvorlige grænseoverskridende sundhedstrusler og om ophævelse af beslutning nr. 2119/98/EF ([EUT L 293 af 5.11.2013, s. 1](#)).
- [Kommissionens gennemførelsesforordning \(EU\) nr. 118/2014 af 30. januar 2014](#) om ændring af forordning (EF) nr. 1560/2003 om gennemførelsesforanstaltninger til Rådets forordning (EF) nr. 343/2003 om fastsættelse af kriterier og procedurer til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en asylansøgning, der er indgivet af en tredjelandstatsborger i en af medlemsstaterne ([EUT L 39 af 8.2.2014, s. 1](#)).
- [Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 565/2014/EU af 15. maj 2014](#) om indførelse af en forenklet ordning for personkontrol ved de ydre grænser, som bygger på, at Bulgarien, Kroatien, Cypern og Rumænien ensidigt anerkender visse dokumenter som ligestillede med deres nationale visa til transit gennem eller forventet ophold på deres område af en varighed på højst 90 dage inden for en given periode på 180 dage og om ophævelse af beslutning nr. 895/2006/EF og nr. 582/2008/EF ([EUT L 157 af 27.5.2014, s. 23](#)).
- [Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/66/EU af 15. maj 2014](#) om indrejse- og opholdsbetingelser for virksomhedsinternt udstationerede tredjelandstatsborgere ([EUT L 157 af 27.5.2014, s. 1](#)).

- [Europa-Parlamentets og Rådets forordning \(EU\) 2016/399 af 9. marts 2016](#) om en EU-kodeks for personers grænsepassage (Schengengrænsekodeks) ([EUT L 77 af 23.3.2016, s. 1](#)).
- [Europa-Parlamentets og Rådets forordning \(EU\) 2016/679 af 27. april 2016](#) om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (generel forordning om databeskyttelse) ([EUT L 119 af 4.5.2016, s. 1](#)).
- [Europa-Parlamentets og Rådets direktiv \(EU\) 2016/680 af 27. april 2016](#) om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med kompetente myndigheders behandling af personoplysninger med henblik på at forebygge, efterforske, afsløre eller retsforfølge strafbare handlinger eller fuldbyrde strafferetlige sanktioner og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af Rådets rammeafgørelse 2008/977/RIA ([EUT L 119 af 4.5.2016, s. 89](#)).
- [Europa-Parlamentets og Rådets direktiv \(EU\) 2016/801 af 11. maj 2016](#) om betingelserne for tredjelandstatsborgeres indrejse og ophold med henblik på forskning, studier, praktik, volontørtjeneste, elevudvekslingsprogrammer eller uddannelsesprojekter, og au pair-ansættelse ([EUT L 132 af 21.5.2016, s. 21](#)).
- [Rådets afgørelse \(EU\) 2017/733 af 25. april 2017](#) om anvendelsen af bestemmelserne i Schengenreglerne for så vidt angår Schengeninformationssystemet i Republikken Kroatien ([EUT L 108 af 26.4.2017, s. 31](#)).
- [Europa-Parlamentets og Rådets forordning \(EU\) 2018/1860 af 28. november 2018](#). Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1860 af 28. november 2018 om brug af Schengeninformationssystemet i forbindelse med tilbagesendelse af tredjelandstatsborgere med ulovligt ophold ([OJ L 312, 7.12.2018, p.1](#));
- [Europa-Parlamentets og Rådets forordning \(EU\) 2018/1861](#) af 28. november 2018 om oprettelse, drift og brug af Schengeninformationssystemet (SIS) på området ind- og udrejsekontrol, om ændring af konventionen om gennemførelse af Schengenaftalen og om ændring og ophævelse af forordning (EF) nr. 1987/2006 ([EUT L 312 af 7.12.2018, s. 14](#)).
- [Europa-Parlamentets og Rådets forordning \(EU\) 2018/1862 af 28. november 2018](#) om oprettelse, drift og brug af Schengeninformationssystemet (SIS) på området politisamarbejde og strafferetligt samarbejde, om ændring og ophævelse af Rådets afgørelse 2007/533/RIA og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1986/2006 og Kommissionens afgørelse 2010/261/EU ([EUT L 312 af 7.12.2018, s. 56](#)).
- [Europa-Parlamentets og Rådets forordning \(EU\) 2018/1806 af 14. november 2018](#) om fastlæggelse af listen over de tredjelandsstatsborgere, hvis statsborgere skal være i besiddelse af visum ved passage af de ydre grænser, og listen over de tredjelandsstatsborgere, hvis statsborgere er fritaget for dette krav ([EUT L 303 af 28.11.2018, s. 39](#)).

- [Rådets afgørelse \(EU\) 2018/934 af 25. juni 2018 om anvendelse af de resterende bestemmelser i Schengenreglerne om Schengeninformationssystemet i Republikken Bulgarien og Rumænien \(EUT L 165 af 2.7.2018, s. 37\).](#)
- [Europa-Parlamentets og Rådets forordning \(EU\) 2019/1157 af 20. juni 2019 om styrkelse af sikkerheden af unionsborgeres identitetskort og af opholdsdokumenter, der udstedes til unionsborgere og deres familiemedlemmer, som udøver deres ret til fri bevægelighed \(EUT L 188 af 12.7.2019, s. 67\)](#)
- [Kommissionens gennemførelsesafgørelse C\(2020\) 395 final af 28.1.2020 om ændring af afgørelse K\(2010\) 1620 endelig for så vidt angår erstatning af håndbogen om behandling af visumansøgninger og ændring af udstedte visa \(visumhåndbog I\).](#)

- **Folkeret:**

- [Konventionen af 7. december 1944 om civil luftfart \(ICAO-konventionen, bilag 2 og 9\)](#)
- [Den europæiske menneskerettighedskonvention af 4. november 1950 og tilhørende protokoller](#)
- [Genèvekonventionen af 28. juli 1951 om flygtninges retsstilling](#), som ændret ved [New Yorkprotokollen](#) af 31. januar 1967
- [Konventionen af 9. april 1965 om lettelse af international samfærdsel ad søvejen \(FAL\)](#)
- [Aftale mellem Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater på den ene side og Det Schweiziske Forbund på den anden side om fri bevægelighed for personer \(EFT L 114 af 30.4.2002, s. 6\).](#)
- [ILO-konventionen af 19. juni 2003 om søfarendes identitetsdokumenter \(nr. 185\)](#)
- – [Bilaterale aftaler om lokal grænsetrafik](#)
- [Aftale om Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirlands udtræden af Den Europæiske Union og Det Europæiske Atomenergifællesskab \(EUT C 384I af 12.11.2019, s. 1\).](#)

TILLÆG A

UNDERRETNINGSPROCEDURE

Når en medlemsstat⁹⁷ har til hensigt at foretage målrettet kontrol af personer, der har ret til fri bevægelighed i henhold til EU-retten, jf. Schengengrænsekodeksens artikel 8, stk. 2a, underretter den hurtigst muligt de nedenfor nævnte om, at den har til hensigt at gøre dette:

- a) de øvrige medlemsstater
- b) Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning (agenturet) og
- c) Kommissionen.

Den pågældende medlemsstat kan beslutte at klassificere underretningen eller dele heraf.

I underretningen skal begrundelsen for og omfanget og varigheden af fravigelsen forklares som anført nedenfor for at sikre en effektiv virkning ("effet utile") af underretningen, navnlig for at give de øvrige medlemsstater, Kommissionen og agenturet mulighed for at give udtryk for eventuelle betænkeligheder.

Begrundelsen skal understøttes af objektive elementer, der er relevante for fravigelsen af bestemmelserne om systematisk kontrol ved bestemte grænseovergangssteder.

Den pågældende medlemsstat skal navnlig fremlægge oplysninger om følgende:

- De vigtigste karakteristika ved strømmen af personer ved de(t) pågældende grænseovergangssted(er), såsom hvilke kategorier af personer der passerer.
- Den skønnede andel af tredjelandstatsborgere og den skønnede andel af personer, der har ret til fri bevægelighed i henhold til EU-retten, som passerer den pågældende grænse.
- Angivelse af, at den påståede stigning i ventetiden skyldes den systematiske kontrol (og f.eks. ikke vejarbejde i området op til grænseovergangsstedet). Det er i den forbindelse ikke tilstrækkeligt at henvise til en nært forestående ferieperiode. Der findes ingen universel indikator for, hvad der udgør en uforholdsmæssigt stor påvirkning af trafikstrømmen, som finder anvendelse på alle medlemsstater eller grænseovergangssteder. Ved vurderingen af, om kontrollen har en uforholdsmæssigt stor indvirkning på ventetiden, kan der ikke ses bort fra den gennemsnitlige ventetid eller tidligere tilfælde af forsinkelser.
- Hvordan fravigelsen af bestemmelserne om systematisk kontrol vil mindske den uforholdsmæssigt store påvirkning af trafikstrømmen ved de(t) pågældende grænseovergangssted(er).

---

⁹⁷ I denne tekst skal "medlemsstat" forstås som omfattende de fire associerede Schengenlande.

Det bør præciseres, hvilke(t) grænseovergangssted(er) der er tale om.

Den planlagte varighed af fravigelsen af bestemmelserne om systematisk kontrol skal stå i et rimeligt forhold til formålet hermed og må ikke vare længere end, hvad der er nødvendigt. Datoen for fravigelsens ophør skal anføres ved hvert enkelt grænseovergangssted. Fravigelser på ubestemt tid accepteres ikke. I henhold til Schengengrænsekodeksens artikel 15 skal medlemsstaterne indsætte kvalificeret personale og tilstrækkelige ressourcer til at gennemføre systematisk kontrol i de relevante databaser.

Medlemsstaterne skal i underretningen anføre datoen for fremsendelsen af risikovurderingen til agenturet, jf. Schengengrænsekodeksens artikel 8, stk. 2a, og forklare hovedelementerne i risikovurderingen, således at modtageren af underretningen kan indtage en velfunderet holdning hertil.

Hvis andre medlemsstater, agenturet eller Kommissionen har betænkeligheder med hensyn til en medlemsstats hensigt om at fravige bestemmelserne om systematisk kontrol i databaser, skal de underrette den pågældende medlemsstat om disse betænkeligheder senest to uger efter modtagelsen af underretningen. Medlemsstaten skal tage hensyn til disse betænkeligheder.

Medlemsstaterne skal oprette deres egne interne kommunikationskanaler og underrette de øvrige medlemsstater og Kommissionen via den faste repræsentation ved at sende underretningen til henholdsvis kontaktpunktet på den faste repræsentation og den funktionelle mailboks <mailto:HOME-B1-BORDERS@ec.europa.eu>.

TILLÆG B

PROCEDURE MED HENSYN TIL GENNEMFØRELSEN AF EN UNDTAGELSE FRA PRINCIPPET OM SYSTEMATISK KONTROL I RELEVANTE DATABASER I HENHOLD TIL SCHENGENGRÆNSEKODEKSENS ARTIKEL 8, HERUNDER RISIKOVURDERINGEN

I henhold til Schengengrænsekodeksens artikel 8, stk. 2a, har medlemsstaterne mulighed for at fravige princippet om systematisk kontrol i relevante databaser af personer, der har ret til fri bevægelighed i henhold til EU-retten, når de passerer de ydre grænser, forudsat at to kumulative betingelser er opfyldt:

1. Den pågældende medlemsstat skal påvise, at gennemførelsen af systematisk kontrol af personer, der har ret til fri bevægelighed i henhold til EU-retten, vil have en uforholdsmæssigt stor indvirkning på trafikstrømmen.
2. Inden der træffes afgørelse om at fravige bestemmelserne, skal den pågældende medlemsstat foretage en risikovurdering, som viser, at målrettet kontrol af personer, der har ret til fri bevægelighed i henhold til EU-retten, ikke vil medføre en sikkerhedsrisiko.

For at sikre en effektiv virkning ("effet utile") af bestemmelserne om en midlertidig fravigelse skal følgende aspekter vedrørende vurderingen af risikoen ved at foretage målrettet kontrol og vedrørende opfølgningen på en underretning om, at en medlemsstat har til hensigt at fravige bestemmelserne:

A. Risikovurdering

1. En medlemsstat, der ønsker at fravige bestemmelserne, foretager en risikovurdering i overensstemmelse med CIRAM-metoden.

Agenturet vil i tæt samarbejde med medlemsstaterne udvikle en standardmodel for rapportering, som vil udnytte synergierne med andre allerede eksisterende risikovurderinger og sårbarhedsvurderinger og give onlineadgang til den.

2. En risikovurdering, hvori det konkluderes, at der foreligger en lav [eller middelhøj] risiko, forelægges ved brug af standardmodellen for rapportering for agenturet, før bestemmelserne om systematisk kontrol fraviges. Under ekstraordinære omstændigheder (f.eks. en ekstraordinær og uforudsigelig tilstrømning af passagerer, der er statsborgere i EU, EØS og Schweiz, ved et bestemt grænseovergangssted) kan risikovurderingen fremlægges samtidig med fravigelsen af bestemmelserne om systematisk kontrol, men kun hvis underretningen allerede indeholder omfattende oplysninger, der viser den umiddelbart uforholdsmæssigt store indvirkning på trafikstrømmen ved det bestemte grænseovergangssted.

I Schengengrænsekodeksens artikel 8, stk. 2a, tredje afsnit, er fastsat følgende: "*Risikovurderingen skal redegøre for årsagerne til den midlertidige indskrænkning til*

målrettet kontrol i databaserne og tage hensyn til bl.a. den uforholdsmæssigt store indvirkning på trafikstrømmen og indeholde statistikker over passagerer og hændelser med relation til grænseoverskridende kriminalitet. Risikovurderingen skal ajourføres regelmæssigt." Da fravigelser kun kan finde anvendelse på personer, der har ret til fri bevægelighed i henhold til EU-retten, skal der i forbindelse med risikovurderingen fokuseres på de risici, som personer, der er omfattet af retten til fri bevægelighed i henhold til EU-retten, udgør ved de bestemte grænseovergangssteder.

Det vil konkret sige, at medlemsstaternes risikovurdering som omhandlet i Schengengrænsekodeksens artikel 8, stk. 2a, som foretages i overensstemmelse med CIRAM-metoden og en model, skal indeholde følgende:

- I. En beskrivelse af årsagen til den midlertidige indskrænkning af den målrettede kontrol i databaser og kvantitative oplysninger (f.eks. forventet passagerstrøm, behandlingstid for hver passager og lignende), som viser, at den systematiske kontrol har en uforholdsmæssigt stor indvirkning på trafikstrømmen ved de(t) valgte grænseovergangssted(er), efter at mulighederne for at øge kapaciteten er blevet udtømt.
- II. Den skønnede andel af det samlede antal rejsende, der har ret til fri bevægelighed i henhold til EU-retten, og de profiler, der er dominerende for disse, som kan udgøre en risiko for medlemsstaternes offentlige orden, interne sikkerhed, folkesundhed og internationale relationer i det tidsrum, hvor der sker en fravigelse af bestemmelserne om systematisk kontrol.
- III. En vurdering af den mulige virkning af fravigelsen for sikkerheden, dvs. medlemsstaternes offentlige orden, interne sikkerhed osv., herunder en vurdering af den mulige virkning af en fravigelse for rejseforbindelserne til andre medlemsstater.

En risikovurdering, hvori det konkluderes, at risiciene for en hvilken som helst medlemsstats offentlige orden, interne sikkerhed, folkesundhed eller internationale relationer er høje, vil ikke føre til en fravigelse.

På grundlag af en risikovurdering, hvori det konkluderes, at risiciene for en hvilken som helst medlemsstats offentlige orden, interne sikkerhed, folkesundhed eller internationale relationer er lave [eller mellemhøje], skal den pågældende medlemsstat dokumentere, at de indkredsede risici ved hvert berørt grænseovergangssted afbødes ved brug af hensigtsmæssige strategier og midler. Disse strategier og midler skal beskrives i den risikovurdering, der forelægges agenturet.

3. Agenturet evaluerer den fremlagte risikovurdering inden for en frist, der aftales med den pågældende medlemsstat. Agenturet kan anvende sine egne ressourcer og oplysninger, navnlig oplysninger, der er tilvejebragt via sårbarhedsvurderinger, med henblik på

evalueringen af de risikovurderinger, medlemsstaterne forelægger. Det kan søge rådgivning fra Europol eller andre EU-agenturer.

- A. Hvis risikovurderingen er ufuldstændig, eller de fremlagte oplysninger ikke er relevante, skal agenturet kontakte den pågældende medlemsstat hurtigst muligt for at indhente yderligere oplysninger/dokumentation.
- Hvis en afsluttet risikovurdering ikke forelægges inden for den frist, der er aftalt med agenturet, skal agenturet informere de øvrige medlemsstater og Kommissionen om situationen, efter at det har rettet én endelig anmodning til den pågældende medlemsstat.
- B. Hvis der er uenighed mellem den pågældende medlemsstat og agenturet om, hvorvidt den forelagte risikovurdering er fuldstændig og relevant, vil det blive tilstræbt at opnå en fælles forståelse på bilateralt grundlag inden for et rimeligt tidsrum (højest inden for to uger).

Hvis uenigheden fortsætter, skal agenturet informere Kommissionen og de øvrige medlemsstater herom. Der kan indkaldes til et møde mellem agenturet, den pågældende medlemsstat, Kommissionen og eventuelt de øvrige medlemsstater. I så tilfælde arrangerer Kommissionen mødet og inviterer de relevante berørte parter til at deltage.

Agenturets synspunkter skal først meddeles den medlemsstat, der har forelagt risikovurderingen, med henblik på dens kommentarer. Agenturet skal informere Kommissionen og de øvrige medlemsstater om dets synspunkter.

4. Den pågældende medlemsstat skal med regelmæssige mellemrum ajourføre risikovurderingen. Når den gør det, skal den følge punkt A.1 til A.3, når det er relevant.

B. Underretning om, at en medlemsstat har til hensigt at fravige bestemmelserne om systematisk kontrol, og opfølgning på en sådan underretning

1. Den pågældende medlemsstat underretter de øvrige medlemsstater, Kommissionen og agenturet om, at den har til hensigt at fravige bestemmelserne om systematisk kontrol. Underretningen skal opfylde de minimumskrav, der er fastsat i tillæg A til denne vejledning.

2. Hvis medlemsstaterne, agenturet eller Kommissionen har betænkeligheder med hensyn til medlemsstatens hensigt om at foretage målrettet kontrol i databaserne, skal de straks underrette den pågældende medlemsstat om disse betænkeligheder. De øvrige medlemsstater eller Kommissionen anmoder agenturet om at kontrollere, om deres betænkeligheder er berettigede.

De medlemsstater, der har betænkeligheder, kan også informere agenturet, Kommissionen og de øvrige medlemsstater om deres betænkeligheder. Selv om antallet eller arten af betænkelighederne (f.eks. i relation til samme aspekt) principielt bør præciseres på bilateralt grundlag sammen med den medlemsstat, der har givet meddelelse om sin hensigt om at fravige bestemmelserne om systematisk kontrol, kan der indkaldes til et møde for alle de parter, der har givet udtryk for betænkeligheder, samtidig med at andre parter, som også har ret til at give udtryk for betænkeligheder, men som ikke har gjort det, informeres herom. Et sådant møde kan indkaldes på initiativ af en hvilken som helst af de parter, der har ret til at give udtryk for betænkeligheder. Kommissionen har ansvaret for at arrangere og lede et sådant møde.

3. En medlemsstat, der har til hensigt at fravige bestemmelserne om systematisk kontrol i databaser af personer, der er omfattet af retten til fri bevægelighed i henhold til EU-retten, skal tage hensyn til disse betænkeligheder.

4. Den pågældende medlemsstat skal hver sjette måned aflægge rapport til Kommissionen og til agenturet om anvendelsen af kontrol i databaser på målrettet vis af personer, der har ret til fri bevægelighed i henhold til EU-retten. Rapporten skal indeholde detaljerede oplysninger om den reelle brug af målrettet kontrol ved bestemte grænseovergangssteder, oplysninger om trafikstrømmen ved de grænseovergangssteder, hvor der sker en fravigelse af bestemmelserne om systematisk kontrol, og om, hvorvidt virkningerne heraf ændrer risikovurderingen vedrørende den pågældende medlemsstats offentlige orden, interne sikkerhed, folkesundhed eller internationale relationer.

For hvert grænseovergangssted og for hvert tidsrum, hvor der er sket fravigelse, skal medlemsstaten som minimum medtage følgende oplysninger i sin rapport:

- Nøjagtigt tidspunkt, hvor der skete en fravigelse (påbegyndt kl.: timer og minutter (UTC). Afsluttet kl.: timer og minutter (UTC).
- Antal passagerer, der passerede grænsen fordelt efter nationalitet og retning (indrejse/udrejse).
- Antal personer, der har ret til fri bevægelighed i henhold til EU-retten, der ikke blev kontrolleret i databaser ved indrejse, fordelt efter nationalitet og retning (indrejse/udrejse).
- Antal personer, der har ret til fri bevægelighed i henhold til EU-retten, der blev kontrolleret i databaser ved indrejse, fordelt efter nationalitet og retning (indrejse/udrejse).
- Antal hit i de relevante databaser for passagerer, der var genstand for målrettet kontrol fordelt efter retning (indrejse/udrejse), nationalitet og database.

Derudover skal den pågældende medlemsstat, hvis det er relevant, give følgende baggrundsoplysninger for hvert grænseovergangssted og for hver måned, der er omfattet af rapporteringsperioden⁹⁸:

---

⁹⁸ Denne indberetningspligt kan tages op til revision efter den første indberetning.

- Antal passagerer, der passerede grænsen fordelt efter nationalitet og retning (indrejse/udrejse).
- Antal hit i de relevante databaser ved systematisk kontrol fordelt efter retning (indrejse/udrejse) og nationalitet.

LISTE OVER BILAG TIL DEN PRAKTISKE VEJLEDNING FOR GRÆNSEVAGTER

1. Liste over de nationale tjenester, som er ansvarlige for grænsekontrollen
2. Liste over kontaktpunkter i medlemsstaterne i forbindelse med spørgsmål vedrørende grænseforvaltning.
3. Liste over kontaktpunkter for udveksling af oplysninger om sikkerhedskoder på ind- og udrejsstempler.
4. Liste over grænseovergangssteder.
5. Tabel over de rejsedokumenter, der giver indehaveren ret til at passere de ydre grænser, og som kan forsynes med et visum (= bilag 10 til visumhåndbogen (samme titel)).
6. Liste over de tredjelande, hvis statsborgere skal være i besiddelse af visum ved passage af de ydre grænser, og de tredjelande, hvis statsborgere er fritaget for dette krav (= bilag 1 til visumhåndbogen).
7. Gennemrejse gennem Bulgariens, Cyperns og Rumæniens område for tredjelandstatsborgere, der er i besiddelse af et visum/en opholdstilladelse udstedt af en Schengenstat.
8. Undtagelser fra visumkravene for indehavere af diplomatpas, tjenestepas og andre officielle pas (= bilag 5 "Oplysninger om nationale undtagelser fra visumkravene" i visumhåndbogen).
9. Undtagelser fra visumkravene for anerkendte flygtninge og statsløse personer (= bilag 5 "Oplysninger om nationale undtagelser fra visumkravene" i visumhåndbogen).
10. Andre undtagelser fra visumkravene (= bilag 5 "Oplysninger om nationale undtagelser fra visumkravene" i visumhåndbogen).
11. Undtagelser fra visumkravene for personer, der udøver lønnet beskæftigelse (= bilag 5 "Oplysninger om nationale undtagelser fra visumkravene" i visumhåndbogen).
12. Liste over de tredjelande, hvis statsborgere skal være i besiddelse af et lufthavnstransitvisum.

(= bilag 7 til visumhåndbogen:

– Bilag 7A "Fælles liste over de tredjelande, hvis statsborgere skal være i besiddelse af et lufthavnstransitvisum, når de passerer gennem internationale transitområder i lufthavne, der er beliggende på medlemsstaternes område".

–Bilag 7B "Liste over de tredjelande, hvis statsborgere skal være i besiddelse af et lufthavnstransitvisum, når de passerer gennem internationale transitområder i lufthavne, der er beliggende på en eller flere medlemsstaters område".

– Bilag 7C "Liste over opholdstilladelser, der giver indehaverne ret til transit i medlemsstaternes lufthavne, uden at der stilles krav om, at de skal have lufthavnstransitvisum".

13. Ensartet udformning af visummærkater og oplysninger om deres tekniske specifikationer og sikkerhedselementer (= bilag 19 "Visummærkaten" til visumhåndbogen).

14. Hvordan en visummærkat udfyldes (= bilag 20 "Udfyldning af visummærkaten" til visumhåndbogen).

15. De oplysninger, der om nødvendigt skal anføres i rubrikken "Bemærkninger" (= bilag 22 "Nationale oplysninger under "bemærkninger"" til visumhåndbogen).

16. Bestemmelser om udfyldelse af det maskinlæsbare felt (bilaget er overflødigt, da oplysningerne fremgår af bilag 14 til denne vejledning).

17. Eksempler på udfyldte visummærkater (yderligere retningslinjer) (= Bilag 21 "Eksempler på udfyldte visummærkater" i visumhåndbogen).

18. Eksempler på visummærkater udstedt af medlemsstaterne (med fotografier).

19. Forenklet transitdokument (FTD) og forenklet jernbanetransitdokument (FRTD).

20. Eksempler på kort udstedt af medlemsstaternes udenrigsministerier.

21. Gebyrer i EUR, der skal opkræves svarende til de administrative omkostninger ved at behandle visumansøgninger (for yderligere oplysninger henvises til visumhåndbogens del II, punkt 4.4).

22. Liste over opholdstilladelser udstedt af medlemsstaterne

23. Eksempler på opholdstilladelser udstedt af medlemsstaterne

24. Dokumentation til kontrol af, at indrejsebetingelserne er opfyldt

25. Referencebeløb for passage af de ydre grænser, der fastsat af de nationale myndigheder (= bilag 18 til visumhåndbogen:)
26. Standardformular til godkendelse af bevismidler for overholdelse af reglerne for varigheden af et kortvarigt ophold i tilfælde, hvor rejsedokumentet ikke er stemplet ved indrejse.
27. National praksis for at modbevise en formodning om en persons ulovlige indrejse, når der mangler stempel.
28. Standardformular for nægtelse af indrejse ved grænsen, herunder standardformular til underretning og begrundelse af annulleringen eller inddragelsen af et visum, idet begrundelsen/begrundelserne for annulleringen skal præciseres.
29. Operationelle bestemmelser for udstedelse af visa ved grænsen til søfarende i transit, som er visumpligtige (= bilag 26 til visumhåndbogen).
30. Liste over skoleelever, der rejser i forbindelse med en skoleudflugt inden for Den Europæiske Union (= bilag 3 til visumhåndbogen).
31. Liste over nationale myndigheder, der har kompetence til at behandle anmodninger om adgang til personoplysninger i SIS.
32. Modeller til skiltning af baner ved grænseovergangsstederne.
33. Eksempler på ensartet udformede garantierklæringer vedrørende invitation, underhold og logi udarbejdet af de kontraherende parter (= bilag 15 "Eksempler på medlemsstaterne formularer til dokumentation for underhold og/eller logi" til visumhåndbogen).
34. Eksempler på dokumenter, der udstedes til flygtninge og statsløse personer, som er berettiget til subsidær beskyttelse.
35. Eksempler på kollektive dokumenter.
36. Liste over aftaler om lokal grænsetrafik og eksempler på tilladelser udstedt af medlemsstaterne til det formål.
37. Liste over nationale kontaktpunkter med henblik på høring vedrørende mindreårige
38. Retningslinjer for tyrkiske statsborgeres passage af EU-medlemsstaternes ydre grænser med henblik på at levere tjenesteydelser inden for EU (= bilag 6 til visumhåndbogen).
39. Standardformular til anerkendelse af en afgørelse om tilbagesendelse med henblik på transit over land.

40. Certifikat til internationale transportarbejdere.
41. Forlængelse af lovligt ophold i forbindelse med covid-19 — praksis i medlemsstaterne.
42. Retningslinjer for behandlingen af personer, der er omfattet af udtrædelsesaftalen.
43. Eksempler på dokumenter, som personer, der er omfattet af udtrædelsesaftalen (EU-UK, IS/LI/NO-UK, CH-UK) kan være i besiddelse af, inden de får det nye opholdsdokument, der udstedes enten i overensstemmelse med Kommissionens gennemførelsesafgørelse C(2020) 1114 final af 21.2.2020⁹⁹ (se også bilag 42 til denne vejledning) eller i overensstemmelse med de udtrædelsesaftaler, der er indgået med Island, Liechtenstein og Norge på den ene side og Schweiz på den anden side.

---

⁹⁹ Kommissionens gennemførelsesafgørelse af 21.2.2020 om de dokumenter, medlemsstaterne skal udstede i henhold til artikel 18, stk. 1 og 4, og artikel 26 i aftalen om Det Forenede Kongerige og Nordirlands udtræden af Den Europæiske Union og Det Europæiske Atomenergifællesskab (C(2020) 1114 final).